MODERNE MUZIEK

VINYL

nummer 13

GRATIS FLEXIDISC

CABARET VOLTAIRE

EN TECNOVILLE

CASSETTES IN NEDERLAND

LIAISONS DANGEREUSES

FRONT 242

RICHARD JOBSON

TOOP & BERESFORD

2e jaargang april 1982 losse nummers fl 3,95/Bf 65

HARRY EN DE PLATEN-BIZZ

FAY RAY
CONTACT YOU

AAN DE HOES TE ZIEN, ZOU JE HET NIET ZEGGEN, MAAR FAY RAY IS 'N VEELBELOVENDE GROEP UIT WALES, DIE JE BESLIST EVEN MOET PROBEREN.

THE LOOKALIKES
THE LOOKALIKES

HET VOORPROGRAMMA VAN THIN LIZZY IS VOOR ZICHZELF BEGONNEN. GEEN HARD ROCK, WEL LEKKER STEVIG EN TOCH TE PRUIMEN!

EYE TO EYE
EYE TO EYE

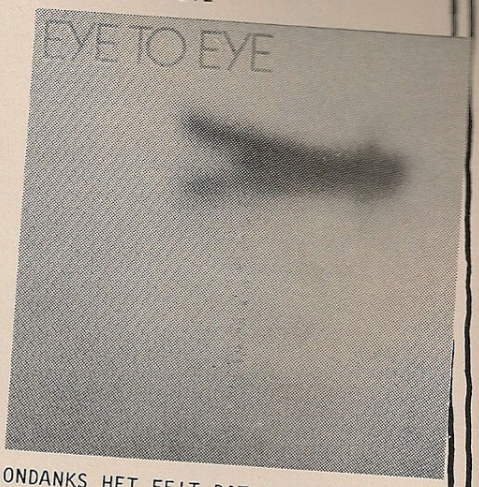

ONDANKS HET FEIT DAT 'HUNGER PAINS' 'N KLEIN HITJE DREIGT TE WORDEN, BLIJFT EYE TO EYE 'N ELPEE-GROEP BIJ UITSTEK.

TALKING HEADS
THE NAME OF THE BAND IS TALKING HEADS

'N DUBBEL - ELPEE VAN GROTE KLASSE! VANAF 26/3 WAARSCHIJNLIJK IN DE WINKEL.

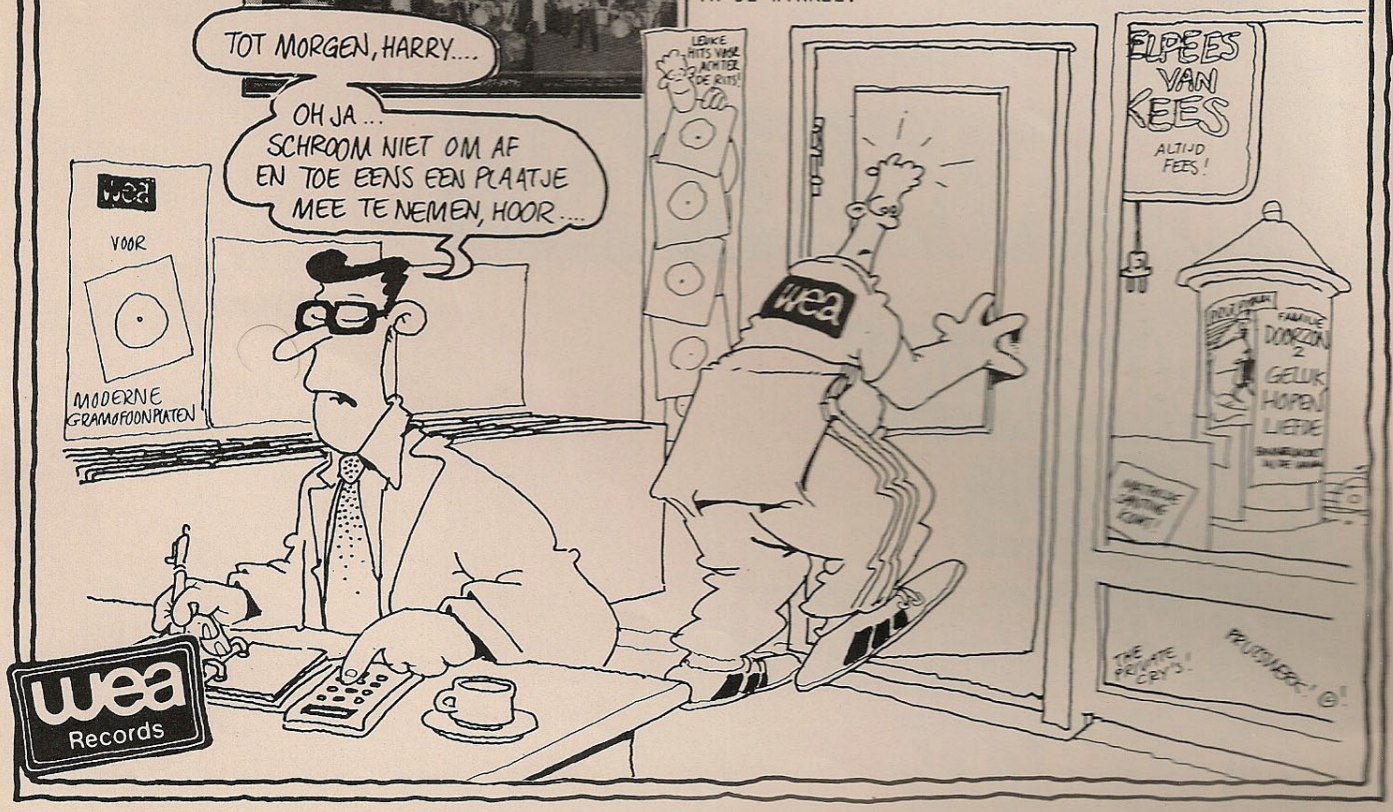

© VAN WULFTEN BV

MEER AANDACHT VOOR MODERNE MUZIEK

INHOUD

ANTI-KLIMAAT / LIAISONS DANGEREUSES 4
MEER AANDACHT VOOR MODERNE MUZIEK 7
'VARKEN-BEELD-GELUID-KATER' / CABARET VOLTAIRE / FLEXIDISC 8
EERLIJK HANDWERK / TECNOVILLE / FLEXIDISC 11
TOASTING - THE ART OF THE JAMAICAN DJ 12
DE BAND ACHTER FRONT 242 14
INVALSHOEK / DERTIEN STELLINGEN 17
DE FUNDAMENTEN VAN MODERN KLASSIEK 18
VAN KLANK TOT KLEUR 19
CASSETTES IN NEDERLAND 21
OPNIEUW ONTWERPEN / RICHARD JOBSON 29
TOOP & BERESFORD IS DUO & DIVERSITEIT 32
NIEUW UIT / RELEASELYST 35
NIEUW UIT / RECENSIES 36
SIGNALEMENT 44
BERLINER LUFT / THE BLACK SHEEP 45

GEBRUIK VOOR EEN ABONNEMENT DE ANTWOORDKAART OP PAG. 45!

Die Krupps - Jurgen / foto: Fran van der Hoeven

Vinyl is een muziektijdschrift dat maandelijks verschijnt. De redactie beoogt op onbevooroordeelde wijze vernieuwende stromingen en onderstromingen binnen de muziek te belichten.

Een abonnement (12 nummers) gaat in met het volgende nummer en kan worden verkregen door de antwoordcoupon op te sturen, of door een bedrag van ƒ 41,– over te maken op postgiro 4306590, of Rabobankrekening 393686620. Abonnementen worden automatisch verlengd, tenzij één maand voor het verstrijken van de abonnementsperiode schriftelijk wordt opgezegd.

Muzikanten die in aanmerking willen komen voor de flexidisc kunnen hun materiaal opsturen naar de postbus.

Vinyl is een uitgave van de Stichting Vinyl. Niets uit deze uitgave mag op welke wijze dan ook worden vermenigvuldigd zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vinyl: Kleine Gartmanplantsoen 14, 1017 RR Amsterdam.
Postbus 43030, 1009 ZA Amsterdam. tel. 020-249226 (administratie/advertenties), 020-227119 (redactie).

Dagelijks bestuur
Arjen Schrama

Hoofdredactie
Stephen Emmer

Eindredactie
Ann Bouwma

Bureauredactie
Oscar Smit
Gerard J. Walhof

Vormgeving
Max Kisman
Ronald Timmermans
Zwing Liewant

Headlining
Marten Jongema

Fotografie
Ari
Fran van der Hoeven
Vincent Kruijt
Laboratori!
Roy Tee

Medewerkers
Erwin Blom
Pim van Galen
Jan Landuydt
Joost Niemöller
Dick Rijken
Harold Schellinckx
Tom Telman
Erik Voogel
Sigrid Wissing

Administratie
Nora Bekkering
Nico Marinus
Henriette Nering Bögel
Hans Schot

Advertenties
Rudolf Kerbosch
tel. 020-249226
Feenstra-Salemink bv
Warnsveld 05750-27111

Druk/Zetwerk
SSP, Amsterdam

Distributie
Betapress BV

LIAISONS DANGEREUSES

ANTI-KLIMAAT

tekst: Fons Dellen fotografie: Laboratori! Kooos

Terwijl de kassa's van DAF blijven rinkelen als gevolg van hun voorhoedepositie in de al niet meer zo 'neue' Deutsche Welle', slaan de afsplitsingen van die groep nijver nieuwe richtingen in. In commercieel opzicht werpt dat weinig vruchten af, maar wat frisheid en vernieuwingsdrang betreft is de opbrengst heel wat ruimer. Luister naar Pyrolator en je weet waarom. of luister naar het nieuwe samenwerkingsverband van Chris Haas en het zal je ook duidelijk worden. Liaisons Dangereuses heet de nieuwste troef van Haas, hun eerste elpee wekt hoge verwachtingen voor de toekomst. Niet gewoon een nieuwe synthesizergroep, maar een mysterie van gevaarlijke verbintenissen. Springerige, zwepende en exotische electronische synth-pop gemaakt door één dame en twee heren, die zich maar moeilijk laten doorgronden. Vinyl toog naar de Conny Plank Studio's en trachtte de Liaisons bloot te leggen. . . .

Het grauwe weer van die woensdag weerspiegelt zich in de kille blik van de Duitse taxichauffeur, die ons aflevert voor de Conny Plank Studio in het gehucht Wolperath, zo'n veertig kilometer van Keulen. We worden met koffie ontvangen in de woonkeuken van de familie Plank en horen dat de aanleiding voor onze komst zich nog in bed bevindt. Het mysterie der gevaarlijke verbintenissen blijft nog even onopgehelderd. Een kwartier is verstreken, als het eerste slaperige gezicht om de deur komt kijken. Het is **Krishna Goineau,** de achttien jaar oude, zuidelijk ogende vocalist van het trio. Niet veel later komen ook **Beate Bartel** en **Chris Haas** binnen. Ondanks hun late verschijnen nemen ze ruimschoots de tijd voor een ontbijt, onderwijl de NME doorbladerend, die dan juist een recensie van hun eerste elpee bevat. Laatdunkend gniffelend leest Chris de - overigens zeer lovende - bespreking. 'De rockpers beschouw ik als een grap', zegt Beate, 'leuk om te lezen maar het zegt me niets'. Chris en Krishna zien de zin ervan helemaal niet in, al lijken ze wél degelijk geïnteresseerd de NME door te nemen.

Voor het interview verplaatsen we ons naar één van de studioruimten. We beginnen met een korte historie van de groep. Beate en Chris ontmoetten elkaar in 1979 in Berlijn. Na het uiteenvallen van Beate's eerste band Mania D, besloot ze samen met Chris - die de groep DAF kort na de opname van de tweede elpee 'Die Kleinen und die Bösen' verliet - muziek te gaan maken. Het resultaat, experimenten met Korg synthesizers, werd vastgelegd op vier cassettes die in een oplage van vijftig onder de naam CHBB - hun respectievelijke initialen - werden uitgebracht. Begin 1981 ontmoette het duo tijdens een avondje stappen in Düsseldorf Krishna Goineau.

Krishna: 'Haha, dat was eerder een ongeluk dan een ontmoeting. We waren erg dronken die nacht. . . .'

Het begin van wat ze zelf een 'gefährliche Liebschaft' noemen. Krishna: 'Ja, we hebben een hele vreemde relatie met ons drieën'.

Vertel eens? 'Hahaha, niet alleen een muzikale relatie. Dat pas in laatste instantie, hahaha. Een Liaison Dangereuse'.

Het blijft vaag en het drietal blijft wat raadselachtig en nerveus lachen. Méér informatie dan dat ze met elkaar samenwonen in Berlijn willen ze niet kwijt. Goed, we houden het op muziek.

Beate: 'De muziek, die Chris en ik destijds als CHBB maakten, onderging door Krishna's invloed een wezenlijke verandering.'

Krishna: 'Ja, vooral vanwege mijn grote mond. Mijn *erg* grote mond.'

Chris: 'Onze zienswijze veranderde. Zoals die altijd al aan veranderingen onderhevig was. Ik vind, dat dat ook zo moet blijven. Het hoofdstuk DAF is voor mij afgesloten, CHBB is voor mij afgesloten. We blijven nieuwe wegen inslaan en onze meningen blijven zich wijzigen. Liaisons Dangereuses is voor mij dan ook een hele andere ervaring dan het werken met DAF. Die band was werkelijk te gek bezig op de bühne. We oefenden nooit, maar tijdens optredens kwam alle kracht vrij. Met Liaisons Dangereuses hebben we nog nooit opgetreden. Dat betekent, dat we onze ideeën nu in zo'n vorm moeten gieten, dat we in staat zijn om de elektronika tijdens een optreden tot leven te brengen'.

Krishna: 'We zitten hier in Conny's studio dan ook vooral om onze concerten voor te bereiden. De opnames, die we daarvan maken kunnen we dan in tweede instantie gebruiken voor een nieuwe elpee'.

Beate: 'Over een maand hebben we ons eerste optreden (eind maart - F.D.) in Duitsland. We zijn nu hier om daar een goede basis voor te vinden. We willen uitvinden wat er werkelijk aan de hand is binnen onze muziek, om zodoende hetzelfde gevoel ook live over te kunnen brengen. Ik bedoel, het is erg gemakkelijk om tapes te gebruiken en die alles voor je te laten doen, maar dat wil ik niet. Als we optreden, dan moet het ook écht zijn wat we doen.'

Het gesprek vordert moeizaam. Eigenlijk is er nauwelijks sprake van een gesprek, maar meer van het beurtelings plaatsen van losse flarden. Wonderwel krijgt het interview enige vorm, als de eerste joint zijn ronde heeft gemaakt.

Vertel eens wat over jullie muziek. Hoe ontstaan jullie songs?

Chris: 'Je kunt er niet veel over zeggen. Waarover moet je wat zeggen. Wie interesseert dat. . . We bespelen instrumenten.' En weer begint hij wat sarcastisch te lachen. 'Soms hebben we een concreet idee hoe iets klinken moet, soms ook niet. Het is een mix tussen toeval, intuïtie, overdenking en gevoel voor de apparatuur. De vraag bij electronische muziek is altijd weer, wat er in laatste instantie wordt beslist'.

Op jullie eerste elpee 'Liaisons Dangereuses' is het materiaal nogal gevariëerd. Zwaar tegenover licht; disco tegenover avant-garde. . .

Beate: 'Ik houd niet van dat soort termen. Als je 'Peut être. . . pas' disco wilt noemen mag dat, maar ik zie het niet zo. Net zomin als ik 'Dupont' avant-garde vind.'

Chris: 'Op de elpee zijn twee tendensen te noemen. De ene naar de dansbare, swingende kant, de andere naar het meer koele. Dat is duidelijk'.

Beate: 'Nooit, maar dan ook nooit hebben we dezelfde ideeën over onze muziek. Soms haat de één iets dat de ander helemaal het einde vindt'.

Chris: 'Dat klopt ja, en dat is erg goed. Zo ontstaat er een soort wrijving, waardoor weer iets 'tolles' kan ontstaan'.

Beate: 'Onze meningen over muziek hebben niets met elkaar te maken'.

Chris (tegen Beate): 'Ach, onze meningen maken niets uit'.

Beate: 'Ik bedoel ook eigenlijk gevoelens, hoe we tegen alles aankijken. Het zou erg eng zijn als we zo'n groepje waren die alles wat ze doen prachtig vinden'.

Jullie ideeën lopen dus nogal uitéén. Geeft dat nooit moeilijkheden. Wie bepaalt er dan bijvoorbeeld, wat er op een plaat komt of wat tijdens optredens wordt gespeeld?

Beate: 'Wij allemaal. Als we samen aan de muziek werken, dan is na een tijdje voor honderd procent duidelijk, wat er bij elkaar past. In het begin staat niets vast, maar tegen het einde is alles duidelijk'.

Chris: 'Wat echter altijd het belangrijkste is, is dat de kracht, die nodig is om muziek te maken, moet doorschemeren. Maar als een product eenmaal klaar is, dan houdt dat voor mij op. Dan komen nieuwe dingen aan de beurt. Onze eerste elpee is in mei vorig jaar opgenomen, maar pas eind 1981 uitgekomen. Iedereen zegt dus, dat het iets nieuws is. Onzin, voor ons is die plaat oeroud'. ► 46

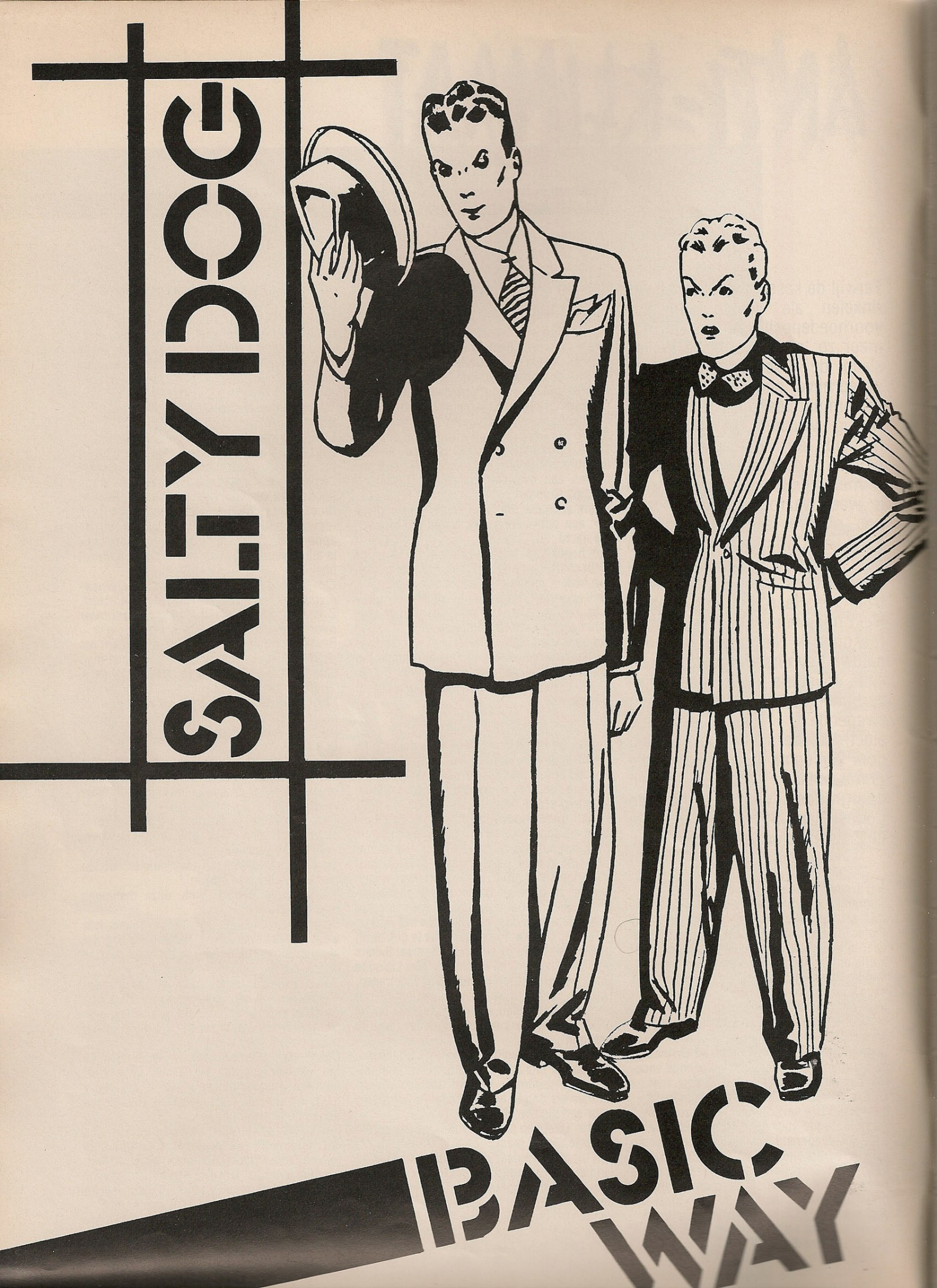
SALTY DOG
BASIC WAY

MEER AANDACHT

The Associates - foto: Arjen Schrama

VOOR MODERNE MUZIEK

Een fotoexpositie, een videopresentatie en optredens van drie groepen op één avond. Zo gebeurde het op 20 februari j.l. in de Meervaart in Amsterdam en het waarom was genoegzaam duidelijk. Een jaar lang kunnen bestaan als onafhankelijk muziektijdschrift bleek wel degelijk mogelijk te zijn hier in Nederland en kon dus worden gevierd. In die zin hoef je je uiteraard ook, net zoals de meeste muzikanten waar je het over hebt, niet te conformeren aan wàt voor regels dan ook. Bijvoorbeeld ook niet aan de regels en opvattingen over hoe als medium aan informatieoverdracht te doen.

De overweging elke maand een flexidisc op te nemen in het tijdschrift is dan ook een simpele: geïnteresseerden de mogelijkheid bieden om zowel lezend als luisterend hun eerste indrukken omtrent bepaalde muziek te kunnen laten opdoen. Nòg een stapje verder is om diezelfde geïnteresseerden ook de kans te geven een groep 'live' te laten zien. Om nou dat laatste ook te kunnen blijven verwezenlijken heeft Vinyl besloten om eens in de zoveel tijd speciale concertavonden, in samenwerking met multifunctioneel centrum de Meervaart, te organiseren. Op de dag dat Beatrix Juliana's verjaardag viert, zal in het kader van daadwerkelijk meer aandacht voor moderne muziek, een tweede Vinyl presentatieavond plaatsvinden.

Groepen die daar zullen optreden: **This Heat (U.K.)** en **The Associates (U.K.).**

Datum: 30 april 1982/Plaats: de Meervaart, Osdorpplein 67, Amsterdam/Zaal open: 21.30 uur/ Aanvang programma: 22.30 u/ Entreeprijzen: ƒ 12,–/Met Vinyl reductie: ƒ 8,–/Voorverkoopadressen: Nieuwe Muziekhandel, Leidsestraat 50, Amsterdam, telefoon: 020-23 73 21/Cisca, Leidseplein 26, Amsterdam, telefoon: 020-22 90 11/De Meervaart, Osdorpplein 67, Amsterdam, telefoon: 020-10 73 93/ En verder alle theaterbespreekbureaus van de VVV in Nederland.

BON

VINYL REDUCTIEBON
TER WAARDE VAN F 3,-
ASSOCIATES/THIS HEAT
30 APRIL
DE MEERVAART

'Sheffield is grijs, kaal, industrie, verval. De mannen achter Cabaret Voltaire trieste figuren in lange regenjassen, even kleurloos als hun omgeving'. Stereotypen, geïnspireerd door Cabaret Voltaire's vervormde wanhoop, op geluidsband vastgelegd in een verlaten fabrieksgebouw in het grijze Sheffield. Het ritmische gebonk en gedreun van machines, de geluiden van de fabriek, het geluid van onze tijd.

CABARET VOLTAIRE

'VARKEN-BEELD GELUID-KATER'

tekst: Harold Schellinckx fotografie: Laboratori! Kooos

'Allemaal romantische clichés en opgefokte dramatiek natuurlijk', denk je dan als je op een stralende winterochtend door prachtige Engelse landschappen richting Sheffield rijdt. Maar als de zon langzamerhand plaats maakt voor druilerige mist en verlaten loodsen en vervuilde fabrieksterreinen de groene heuvels snel doen vergeten, komt er toch weer iets van dat gevoel bovendrijven.
Stephen 'Mal' Mallinder, de stem en bespeler van diverse instrumenten binnen Cabaret Voltaire, vindt dat het vandaag allemaal nog wel meevalt. Als regel regent het pijpestelen als mensen voor een interview naar Sheffield komen.

Als Cabaret Voltaire in mei 1975 tijdens een disco-avondje op de Sheffieldse universiteit voor het eerst een optreden verzorgt zijn de meningen over de kwaliteit van hun muzikale prestaties, om het zachtjes uit te drukken, verdeeld. Een tape-loop met het geluid van een stoomhamer als ritme-basis, de schrille klanken van een klarinet en een vervormde gitaar vormen de ingrediënten waarmee Mal Mallinder, **Chris Watson** en **Richard Kirk** een muziekstuk opbouwen dat door woedende toeschouwers tot een voortijdig einde wordt gebracht.
Een heftige vechtpartij en tot brandhout verwerkte apparatuur zijn de resultaten. Nu, in 1982, diverse singles, eepee's en drie elpee's ('Mix Up', 'The Voice of America', 'Red Mecca') later, is Cabaret Voltaire er nog steeds, nadrukkelijk.
De muziek is geëvolueerd, het basisidee nooit veranderd. Ritme is het fundament, geluid, extreem geluid, het constructie-materiaal. Mal's zang wordt zonder uitzondering zwaar vervormd; op dezelfde manier worden gitaren en andere instrumenten door de electronische molen gehaald. En verder is alle geluid te gebruiken. De muziek van Cabaret Voltaire is er in principe ieder moment van de dag, op iedere plaats. De band néémt het, verknipt het, rangschikt het en geeft het ons weer terug.
Ik hoorde op jullie laatste 12-inch een stuk geluid uit de film 'The Warriors', die 'Can you dig it'-kreten.
Richard: 'Ja, dat klopt. Volgens mij ben jij de eerste die dat er uithaalt. We hebben het geluid van de videotape van de film gehaald en met een harmonizer bewerkt, maar het is nog wel duidelijk te horen. . . . We stelen alles wat we kunnen gebruiken!'
Mal: 'Uit films, van de radio, van t.v. . . . . Alles wat wij belangwekkend, sprekend geluid vinden.'
Als ik jullie ontwikkeling als plaatgroep in de loop der jaren naga valt me op dat jullie benadering van muziek maken niet veranderd is. Jullie blijven dezelfde formule volgen. Daarnaast proberen jullie de toegankelijkheid te vergroten, maar maken jullie ook weer niet die sprong naar gerichte commerciële exploitatie.
Richard: 'Er is een geleidelijke vooruitgang, kleine veranderingen die voortkomen uit de muziek die we om ons heen horen, maar d'r zijn inderdaad geen principiële wijzigingen. 't Zal niet in ons hoofd opkomen om bijvoorbeeld écht op iets als een funk-trend in te springen'.
Mal: 'Ik weet niet hoe het momenteel op het vasteland is, maar in Engeland is het nu al zover gekomen dat iedereen en iedereens moeder in een funk-band speelt. En dat is triest. Want, weet je, het soort muziek waar wij mee opgegroeid zijn, dat is zwarte muziek. Ik appreciëer die muziek heel erg. Wat je nu bij die funk-bands ziet gebeuren is daarom voor mij extra irritant, want ze voegen absoluut niets toe. 't Enige wat ze doen is goedkope kopieën maken. Net als die ontelbare mensen die het Cabaret Voltaire-vormpje gebruiken en dat zonder enige eigen inbreng kopiëren. Wij werken vanuit emoties die we kennen vanuit die zwarte muziek, de muziek waar we vroeger naar luisterden. Dat gevoel gebruiken we op een totaal andere manier. Je moet niet proberen de oorspronkelijke vorm te evenaren. Je moet eerlijk ten opzichte van jezelf blijven.'
Richard: 'Natuurlijk gebruiken we wel elementen, bijvoorbeeld ritmische structuren. Maar dat is iets anders dan kopiëren. We gebruiken die elementen voor ons eigen doel en niet op voor de hand liggende manieren'.
Jullie zijn dan ook geen 'muzikanten' in de gebruikelijke zin van het woord. . . .
Mal: 'D'r stond een tijdje terug een pracht van een uitspraak van Holger Czukay in Melody Maker. Hij zei over de Velvet Underground dat ze in feite hun instrumenten bespeelden als varkens, maar dat ze goed beschouwd beter zijn dan wat voor andere muzikanten ook, omdat ze vóelen wat ze spelen'.
Richard: 'Datzelfde geldt voor ons. We spelen als varkens'.

'Western Works'

Chris Watson verliet Cabaret Voltaire enige maanden geleden om zich met werk voor een televisiestation bezig te houden, werk dat na verloop van tijd niet meer met de band te combineren viel. Sindsdien werken Mal en Richard getweeën aan Cabaret Voltaire, daarbij onder meer bijgestaan door Alan Fish, die, waar nodig, het drumwerk verzorgt. Het meeste werk vindt plaats in Western Works, een oud fabrieksgebouw waarvan een aantal lokalen door Cabaret Voltaire als opname-studio zijn ingericht. De benodigde apparatuur wordt aangeschaft met het geld dat met de platen wordt verdiend, na aftrek van een klein bedrag als 'loon' voor de bandleden. Western Works is een bescheiden, maar effectieve, achtsporenstudio, waar vrijwel alle Cabaret Voltaire opnames plaatsvinden. Richard en Mal voltooiden hier de afgelopen maanden ('kijken hoe het was om enkel met z'n tweetjes aan de slag te zijn') de opnames voor één deel van een binnenkort te verschijnen dubbel-12-inch, én een vierde elpee.

Het nummer op de flexi, 'O v e r a n d O v e r', is een versie van één van de nummers die ook op de elpee zullen komen. Hier echter met een viool- en gitaarpartij die naderhand op de meersporenband werden gewist. Mal en Richard zijn achteraf toch heel tevreden met deze versie, die spijtig genoeg enkel op cassette bewaard is gebleven; een flexi is daarom een prima manier om er toch iets mee te doen.

'Polen'

Een tijdje geleden werd de band gevraagd voor een concert in het kader van 'Solidariteit met het Poolse volk'. Richard en Mal stemden toe. Samen met Eric Random op gitaar en Norty op drums maakten ze al improviserend een serie nummers die onder de groepsnaam **The Pressure Company** ten gehore werden gebracht. Het concert werd opgenomen en verscheen op plaat op een nieuw label, 'Solidarity'. Hoewel de hoes nadrukkelijk vermeldt dat het hier niet om een politieke stellingname, maar enkel en alleen om hulp aan mensen in nood gaat, ziet het er op 't eerste gezicht ietwat dubieus uit.
Mal: 'Ik moet duidelijk stellen dat dit absoluut geen initiatief van onszelf is. En we hebben ook geëist dat onze naam niet als 'political selling-point' gebruikt zou worden. Verder is er natuurlijk niets tegen benefietconcerten ten bate van bepaalde groeperingen. Het is niet zo dat we speciaal Polen hebben uitgezocht. D'r zijn genoeg andere goeie doelen die de moeite waard zijn, maar toevallig vroeg iemand ons hiervoor en zolang onze naam niet misbruikt wordt, wat ook de reden was om het niet als Cabaret Voltaire te doen, vinden we het oké. Het concert zelf beviel ons trouwens zó goed, dat we drie van de nummers die we er speelden kort daarna in een 24-sporenstudio hebben opgenomen. Niet in Western Works, omdat we het zo live mogelijk wilden laten klinken, en dat lukt daar niet. Die drie nummers worden het andere deel van de nieuwe dubbel 12-inch'.

'Beeld'

Mal: 'We rommelen nou zo'n dik jaar met video en zijn nu langzamerhand in staat het met een bepaald doel voor ogen te gebruiken. Momenteel zijn we bezig met het opzetten van ons eigen video-label. De eerste release daarop zal een anderhalf uur durende video van Cabaret Voltaire zijn. Gedeeltelijk gaat het daarbij om video-composities: beelden waarbij we naderhand een soundtrack hebben gemaakt. Voor een ander deel om video's bij 'oude' Cabaret Voltaire nummers. Het is de bedoeling dat de tape eind april in de winkels ligt. We werken momenteel keihard aan de afronding en de zakelijke kant van het geheel, distributie etc.
Als tweede release denken we aan een tape van de film 'Johnny Yes No', waarvoor wij de soundtrack hebben gemaakt'.
Ik ben er zeker van dat muziekvideo één van de meest uitdagende dingen is om je momenteel mee bezig te houden. En dan proberen méér te doen dan enkel de band die zijn hitje acteert, of de korte film naar aanleiding van de tekst. Proberen een zodanige integratie van beeld en geluid te verkrijgen dat het eindresultaat méér is dan 'n liedje met plaatjes.
Mal: 'Ja, absoluut. Voor ons is werken met video trouwens sowieso een logische stap vanuit ons geluid, dat ik heel erg visueel vind'.
Richard: 'We willen trouwens zeker niet alleen maar video's bij onze platen maken, maar vooral ook dingen doen die enkel voor release op video bestemd zijn'.
Mal: 'Het is belangrijk dat je probeert video als een alternatief te gebruiken voor de manier waarop de televisie muziek en beeld benadert. Zo'n Ultravox-achtig filmpje is oké als promotie-item, maar het is bepaald geen creatief gebruik van het medium.'
Stukken van de video-tape waaraan Richard en Mal werken maken al snel duidelijk dat zij bij het samenstellen van hun video's van dezelfde technieken uitgaan die ze óók bij het construeren van muziek toepassen. Collageachtige structuren, stukjes film, advertentie, nieuwsuitzendingen die samen een hard, realistisch maar toch irreëel geheel vormen. De nachtmerrie van het leven van alledag. Als je je ogen dicht doet zie je wat ik bedoel: het is er allemaal, in een flits, maar voor je iets kan vasthouden is het alweer voorbij. In zeker opzicht indrukwekkend, maar toch overheerst het gevoel dat, vooral in combinatie met de 'standaard'-nummers, er teveel dubbelop gebeurt. Er is méér sprake van sfeerversterking dan van toevoeging van nieuwe aspecten, iets wat beter lijkt te lukken in de speciaal voor video gemaakte delen. De kennismaking was jammer genoeg te vluchtig om er hier verder op in te kunnen gaan.

'Japan'

De taxi-chauffeur die ons door Sheffield loodst op zoek naar een batterijtje voor de camera en goedkope cassettes verzucht dat de oorlog zinloos is geweest. We zijn d'r weer even slecht aan toe. Van het geld dat hij toe kreeg toen hij vanwege zijn hoge leeftijd het politiekorps moest verlaten heeft ie een taxi gekocht, waarmee hij nou z'n kostje moet zien te verdienen. Een hard bestaan. Mensen kunnen zich geen taxi's meer veroorloven. Sommige dagen zit-ie twaalf uur in z'n wagen om dan 's avonds met een tientje thuis te komen.
In Nederland is-ie ook geweest. In de oorlog. Als parachutist. Een uur na z'n sprong raakt-ie gewond. Een dag later is hij weer thuis. Hij weet eigenlijk niet wat 't voor een land is, dat Nederland.

Spread the Virus
Kill ratio increase, brave new religion
sacrifice self control, indecision
street hell power surge, a chain reaction
psychic assassin, new breed of action
age of madness, age of reason
spread the virus, thrive on treason
electro-shock, lobotomy, trance
pain and pleasure, make us dance
pain and pleasure, make us dance

Mal en Richard winden zich op over een telefoontje dat hun de mededeling brengt dat je vóór een bezoekje aan Japan injecties tegen typhus hoort te krijgen van de dokter. Niet zo'n prettig idee, blijkbaar. Maar daar is met een toerneetje in het vooruitzicht toch wel overheen te komen.
Richard: 'Een paar van onze platen zijn in Japan uitgebracht en we hebben schijnbaar aardig verkocht. Vandaar dat we uitgenodigd zijn om te komen spelen'.
Mal: 'En we hebben met de firma Roland kunnen regelen dat we in ruil voor wat reclame tijdens die toer bij hun apparatuur kunnen komen halen. En die nemen we natuurlijk wel mooi mee terug!'
Heb je niet het vervelende gevoel dat Cabaret Voltaire langzamerhand onderdeel van een nieuw rock-establishment begint te worden?
Mal: 'Nee, toch niet. Dat zou trouwens op een bepaalde manier best leuk kunnen zijn. Ik zou het prachtig vinden om die positie te misbruiken. Maar het gevaar is natuurlijk, zoals altijd als je deel van een geaccepteerd verschijnsel bent, dat je er door opgezogen wordt en het niet meer op dezelfde manier ziet als wanneer je er buiten zit'.
Richard: 'Ik denk trouwens niet dat het gebeurt, ik ben er zelfs van overtuigd dat we de tegenovergestelde kant opgaan'.
Maar ik denk dat het publiek in ieder geval nooit meer op dezelfde heftige, extreme manier op jullie muziek zal reageren als in de beginperiode van de band.
Mal: 'Nee, dat klopt. Maar ik vind het wel prettig dat we, zonder echt voorspelbaar te worden, nu een positie verworven hebben waarin mensen respecteren wat we doen'.

'Geluid'

Richard: 'De meeste popmuziek van nu is slechter dan ooit tevoren. Het lijkt alsof we weer terug zijn in de tijd vóór de punk. Iedereen zit bij grote maatschappijen en maakt zoete, gladde muziek. De energie van een paar jaar geleden is verdwenen'.
Ik begin echt een vreselijke hekel te krijgen aan mensen die zich een paar synthesizers en een ritmebox aanschaffen en dan modern gaan staan doen.
Richard: 'Ja, dat is makkelijk, véél te gemakkelijk'.

Cabaret Voltaire's nieuwste muziek heeft die energie wél. Up-tempo en krachtig, waarbij de prominente rol van het goeie ouwe drumstel opvalt. Cabaret Voltaire maakt dansmuziek, maar behoorlijk gestoorde dansmuziek. De openingstrack van de nieuwe dubbel-12-inch lijkt platvloerse funk, maar dat blijkt al snel niet meer dan illusie. . . of toch? Cabaret Voltaire speelt dansmuziek, maar pas op voor de kater na het feestje. . . of misschien moet je daar juist dankbaar voor zijn?
Mal: 'De nieuwe muziek is sneller, energieker. Maar ook leger en doorzichtiger. Ik vind het radicale muziek. Ik denk dat het ons gelukt is een goeie balans te vinden tussen vergroting van de toegankelijkheid en het behoud van onze integriteit. Wij zijn géén slappe liedjes gaan maken. Wat we willen is aan de ene kant dat het spannend en uitdagend blijft om naar te luisteren, aan de andere kant dat het gemakkelijk is om 'erin te komen'. Dat is een moeilijk en ambitieus uitgangspunt, maar ik denk dat het ons nu beter dan ooit is gelukt.'

Red Mask (extract)
Sharp boy says sex boy, pure and simple
Whispers how wise and understanding
They eat it up what else is there. I can't
make them stop.
Friend of boy says he's full of nothing
Wastes too much time dressing up and all.
Knuckles rap, muscles gleam, side by
side. Head shaved under the wig. . .
Wears the colours today, asks the
complete stranger. He will take her
hand. He will signal. He will broadcast
with you in mind. You pick and choose
keep it moving, keep things going. Look
This good feel this great
This could be a strong sign. This could
be their high time. This could see them

Het meisje dat op het Sheffieldse station de vertrek- en aankomsttijden van de treinen via het luidsprekersysteem verkondigt, klinkt als een geperfectioneerde uitvoering van een pop die 'mama' zegt als je op het plastic buikje drukt.
Richard en Mal hebben het een keer opgenomen.
Misschien horen we het binnenkort weer. ◄

All lyrics copyright Cabaret Voltaire, printed with permission

EERLIJK HANDWERK

tekst: Erwin Blom fotografie: Fran van der Hoeven

FLEXIDISC

De Amsterdamse band Tecnoville is het produkt van twee (bijna) ter ziele gegane bewegingen: punk en ultra. Het resultaat is niet gemakkelijk in het gehoor liggende, maar uiterst dansbare muziek met grillige gitaarpartijen. Of, zoals ze het zelf noemen, oncomfortabele swing.

Mark en**André** (beiden gitaar) speelden in Tox Modell, exponent van de uit elkaar gevallen ultra-scene. **Berna** (stem) **Herman** (drums) en **Herman** (bas) maakten deel uit van punkband The Workmates.
De eersten wilden weer eens 'normale' muziek gaan maken. André: 'Tox Modell was eigenlijk een uit de hand gelopen idee. Voor we het wisten waren we altijd hetzelfde aan het doen. Dan zit je fout, en dat was de reden om er mee op te houden'. De drie ex-Workmates hadden genoeg van de vierkwartsmaat punk en vonden hun draai met de ex-ultra's in Tecnoville.

KRITISCH

De naam Tecnoville werd bij de oprichting, ruim een jaar geleden, gekozen om aan te geven hoe de vijf de wereld om hun heen zagen. Drummer Herman: 'Het is niet zo dat we technologie afwijzen. Wij vinden dat je de techniek kritisch moet bekijken'.
Mark, lachend: 'Wij maken nog eerlijk handwerk zonder synthesizers. Als je bij ons muziek hoort, kun je ook zien waar het vandaan komt'.
Berna valt hem bij: 'We hebben niets tegen vooruitgang, je moet alleen goed oppassen voor de negatieve aspecten ervan'.
Teksten handelden eerst over de mechanische wereld, de computer die de mens overleeft. Het nummer op de flexi, 'I n p u t O u t', gaat bijvoorbeeld over deze thematiek.
Tecnoville begon later voor meer persoonlijke teksten te kiezen. De bandleden gingen situaties schetsen die zij persoonlijk hadden meegemaakt. Tecnoville wil in de tekst niet met een pasklare oplossing voor een probleem komen maar kritiek leveren door juist die specifieke situatie naar voren te halen. Opvoeden is het laatste wat de vijf zouden willen, het belangrijkste is het kwijt kunnen van een mening.
Mark: 'De teksten komen steeds dichter bij onszelf te staan. Het zijn dagelijkse waarheden'.
André: 'Mijn laatste tekst zegt dat veel mensen tegenwoordig niet meer weten wat echte vriendschap is. Ik denk daarbij aan veel van mijn vroegere vrienden die over mensen heen lopen in hun jacht naar carrière en roem. Daar word ik heel depressief van'.
De band wil daarbij geen elite-band worden. Tecnoville voelt meer voor een breder publiek. Mark: 'Ik erger me rot als ik ergens kom waar zo'n geijkt publiek rond stapt met allemaal dezelfde lokken of allemaal James Whitejasjes'.
André gaat verder: 'We willen wel een gezicht hebben maar we willen geen cult-band zijn'.

UIT HET RAAM

De aanpak van Tecnoville is uiterst gedegen. De band oefent veel en het geluid moet zo professioneel mogelijk klinken. Volgens André zitten de vijf momenteel op de wip of ze muziek 'gewoon belangrijk of heel belangrijk' vinden. Hij bedoelt dat het aan de ene kant aantrekkelijk is om je volledig op de muziek te storten maar dat alleen muziek maken snel gaat vervelen.

TOASTING THE ART OF THE JAMAICAN DJ

tekst: H.W. Targowski

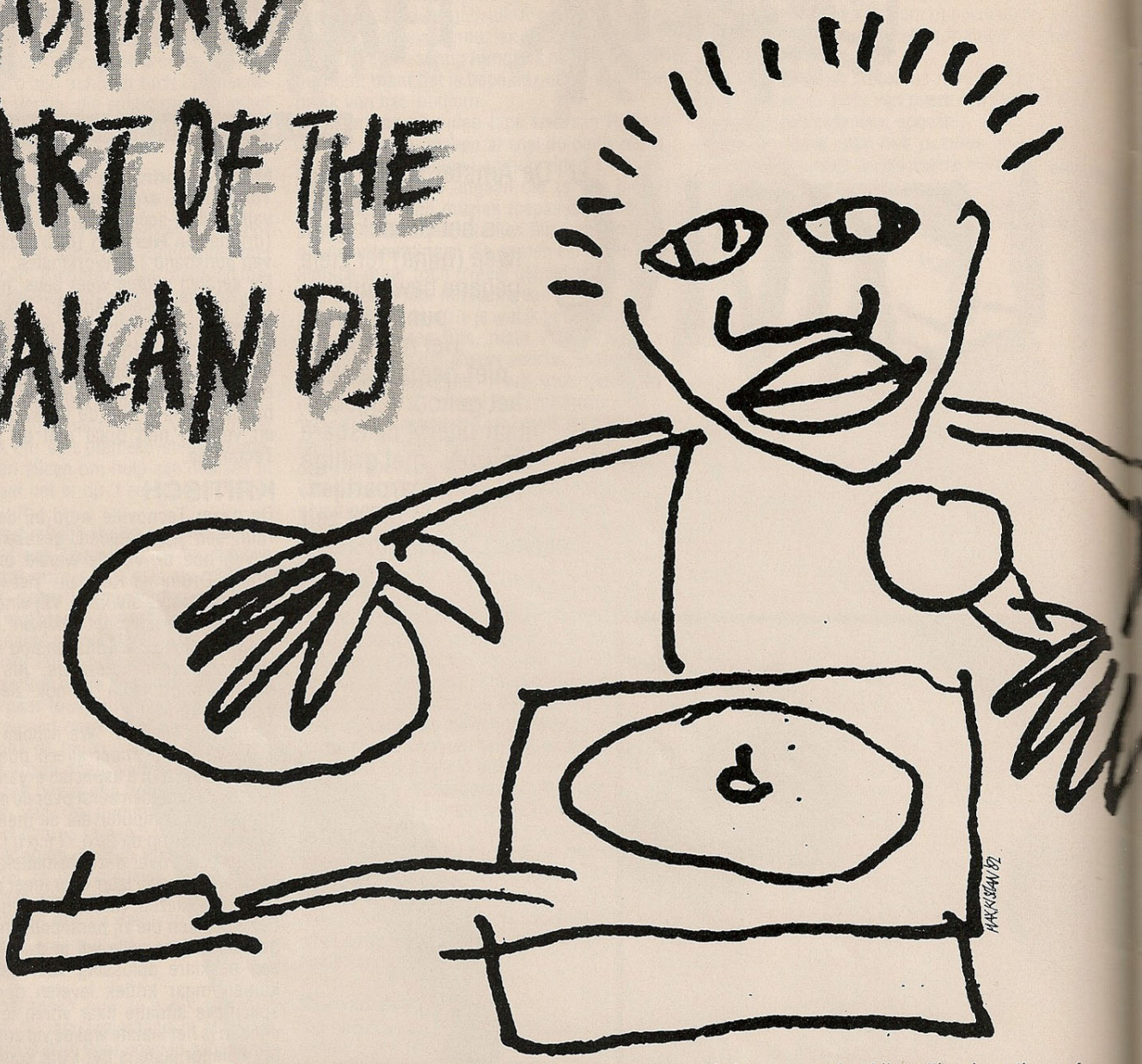

The phenomenon of the D.J. as artist is unique to Jamaica. Elsewhere, the disc jockey is strictly responsible for the record selections, but in Jamaica the D.J. has the added responsibility of creating the mood and the atmosphere. The development of this extra role has resulted in an entirely new species of music called the 'D.J. Version'.

The origins of the Jamaican D.J. vocal are rooted in the Sound System dances. Due to the financial inability of most Jamaicans to buy records (let alone to own a turntable, amp and speakers), the Sound Systems became the main source of music for dancing and listening pleasure. The owners of the Systems would hire a disc jockey to spin the records and to occasionally scat along with them, thereby injecting a feeling of live spontaneity into the playing of prerecorded material. Stiff competition among the various Systems to draw steady audiences from the limited public prompted the D.J.s to praise and advertise their own sounds while putting down those of their rivals. This combination of bravado and the trend towards increasing D.J. commentary eventually developed into the form known as 'Toasting'.

This new form had its antecedents in the story-telling and oral traditions of Africa. The D.J. used the power of the spoken word to stir up response in the audience, inspiring them to dance. At first, the D.J.'s would merely yell out such phrases as 'wake it up' and 'shake a leg' over the music. Later, this increasingly evolved into a rhymeing commentary, drawing inspiration from the mixture of colonial nursery rhymes and the poetry of the local slang idioms.

The success or failure of the Systems relied heavily not only on the exclusivity of the music, but also on the ability of the D.J. The popularity of any particular D.J. would depend upon their skill in manipulating the words, the originality of their approach, and the topicality of the message. Often, the D.J. would use sexual innuendo to provoke a feeling of rowdiness in the dancers, but they also used Toasting as a vehicle of social or political comment. It was this combination of rudeness and topical subjects which eventually led

to the recognition of the D.J. as an instrumental cultural force.
Record producers, recognizing the importance of the D.J. in the ultimate success of their sounds, would issue singles mixed in such a way that the singing was predominantly on one channel and the rhythm on the other, allowing the D.J. to mix out the vocals and to substitute their own raps. Later, these producers would press records that featured the singers on the A-side and special strictly rhythm 'Versions' on the B-side, thereby giving the D.J. even more room for their commentaries and the possibility to do more with the live mixing of the rhythm track itself.

Recordings

As the popularity of Toasting grew among the dance audiences, a demand was created for the recording of these D.J. Versions in their own right. **King Stitt** (known as 'the ugly one') was probably the first D.J. to be recorded, but these early ventures into this field were never released. In fact, it wasn't till after several successful recordings of the popular **U Roy** (Ewart Beckford) and **Dennis Alcapone** (Dennis Smith) that Clancy Eccles produced Fire Corner in 1969 featuring the distinctive voice of King Stitt.

Dennis Alcapone's high energy raps created an exciting counterpoint to the then predominantly slow Rock Steady beat, a style which communicated very well to the mood of his audience. **Clement S. Dodd,** who hadn't released the King Stitt material recorded earlier, did release a number of Dennis Alcapone singles later compiled on the Studio One album Forever Version. Meanwhile, **King Tubby** (Osborne Ruddock), a leading producer of rhythm versions, released U Roy's Wake the Town single, helping to establish the genre which would continue to grow and expand during the seventies.

During the seventies, new styles of D.J.-ing were pioneered. Although beginning as imitators of these early successful D.J.s, artists such as **I Roy** (Roy Reid) and **Big Youth** (Manley Buchannan) eventually developed styles of their own, but not without some scathing battles. I Roy, not only challenged by U Roy about the name he chose to record under, was also criticized by **Prince Jazzbo** in a series of singles that resulted in a verbal duel of insults and accusations recorded for posterity. Big Youth changed the image of the D.J. with his Dreadlocks and his teeth inlaid with red gold and green. Big Youth's stance is typified by a line from one of his records: 'Dread flash him Locks and a weak heart drop'. These D.J. artists were followed by an ever increasing number of new 'Toasters', some of whom had never actually worked the Sound System circuit.

As the seventies continued, **Lee 'Scratch' Perry** was busy breaking in new talent. He released singles by **Doc Alimantado** (Winston Thompson), whose early Place Called Africa Version 3 was put out under the name of Winston Prince, **Jah Lion** (also called Jah Lloyd), and others too obscure to mention, as well as some of the best productions of U Roy, I Roy, and Prince Jazzbo. Lee Perry himself experimented with the form, recording such masterpieces as Black Belt Jones (the B-side of 'Stepping Razor' by the Versatiles), Bathroom Skank (later re-written and released as 'Kentucky Skank'), Cane River Rock (a version of 'Tighten Up' by the Untouchables), Caveman Skank, and a host of others.

By the end of the seventies, the selection of D.J.s had expanded to include **Jah Woosh, Shorty the President, Jah Stitch, Dillinger** (Lester Bullocks), **Clint Eastwood, Tapper Zukie** (David Sinclair), **Prince Far I, Trinity** (Wade Brammer), **Prince Mohammid** (George Nooks), **Ranking Joe, Ray I** (Raymond Bygrave), and many one-hit lesser knowns.
Mikey Dread (Michael Campbell) brought the art of the D.J. to Jamaican radio with his very popular 'Dread at the Controls' program which concentrated almost exclusively on the mixture of Toasting, special effects, and Heavy Dub rhythms.
The Lone Ranger's excellent 1979 single Barnabas Collins took Toasting in a different direction with its use of continuous story line. As did the notoriously popular Rub A Dub Style by **Ranking** (now Papa) **Michigan**and **General Smiley** and the comical release Hole In The Bucket by **Nigger Kojack** and **Liza,** both records playing off of the exchange between two D.J.s.

With the start of the eighties, a fresh breed of D.J.s has hit the scene. What the future holds for the D.J. Version depends very much on the ability of these young talents to develop the form further.◄

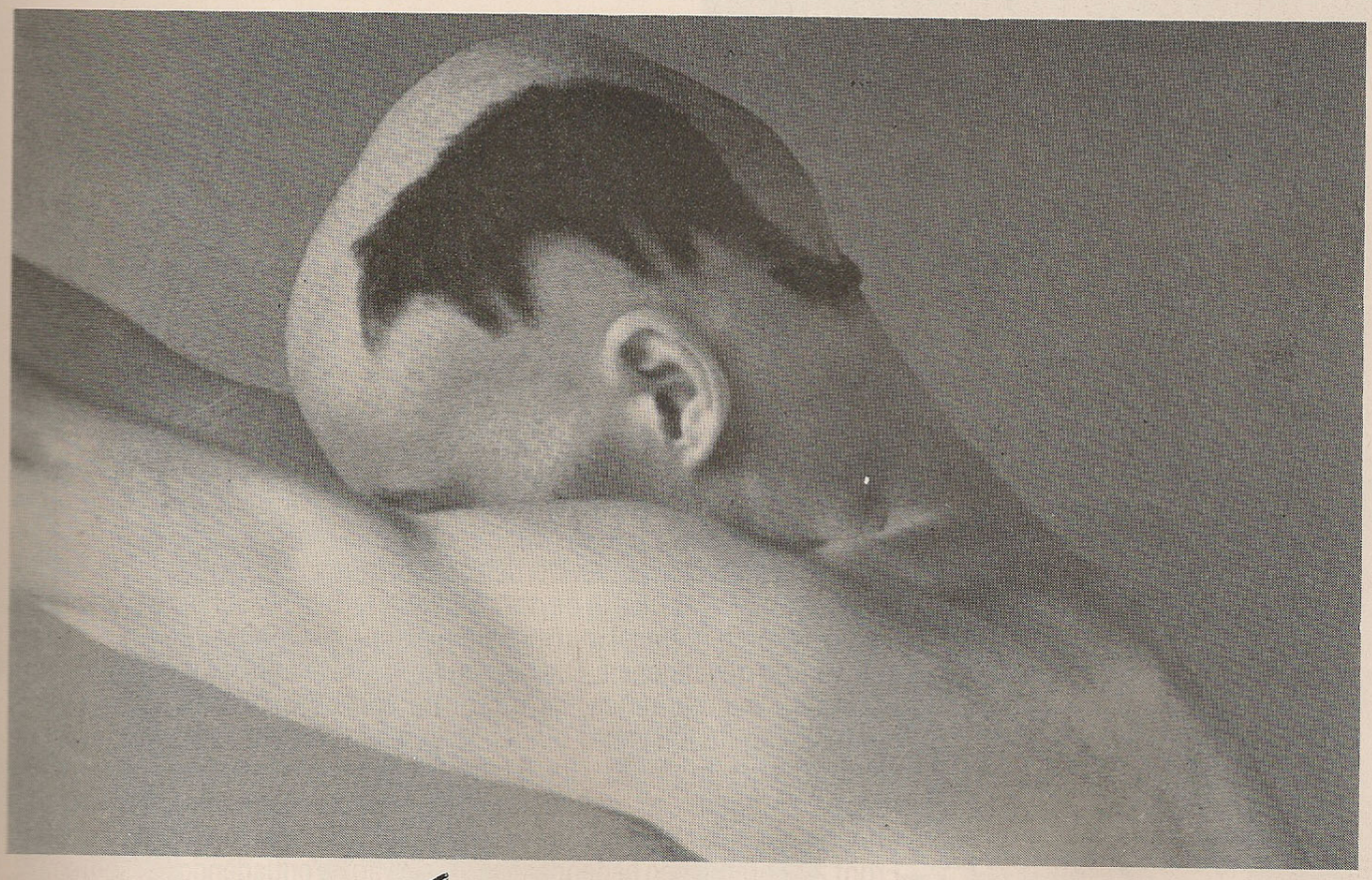

Via Via

utrechtsedwarsstraat 10 amsterdam 020/220849

foto - paul blanca

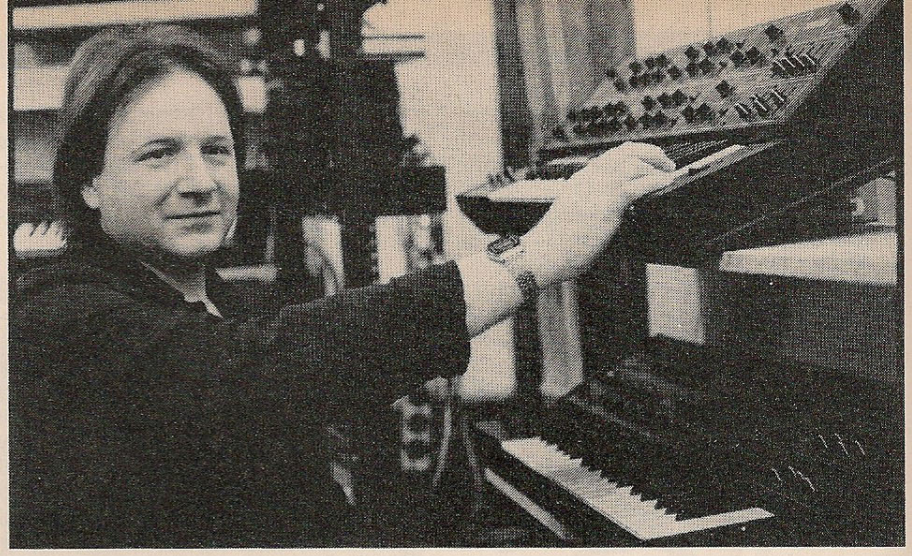

DE BAND ACHTER FRONT 242

tekst: Jan Landuydt fotografie: Roy Tee

Enkele maanden geleden werd op de televisie een Amerikaanse documentaire uitgezonden. Jonge delinquenten die regelmatig met de jeugdrechter in contact kwamen werden geconfronteerd met gedetineerden die er reeds enkele jaartjes in de nor op hadden zitten. De jonge 'misdadigers in spé' werden mentaal murw geslagen door de moralizerende bezweringen van de gevangenen. Die bezwerende taal is op Principles van Front 242 overgenomen, en dringt op een obsederende manier in de hersens van de luisteraar binnen, tegen een achtergrond van ritmische electronische impulsen. Ook Body to Body is ontstaan via hetzelfde procedé: tegen een geluidsmuur van gitaarflitsen en electronische effecten weerkaatsen agressieve maar tegelijk ook passionele vocalen. Front 242 brengt een hedendaagse versie van de ontladende oerschreeuw. Een gesprek met Frontman Daniël.

INTENTIE

De eerste Front 242-single heeft heel wat weerklank gevonden bij het publiek, en dat zonder enige promotie.

'Ik heb helemaal geen promotie willen voeren, omdat ik liever afwacht welke reacties de single op zichzelf teweegbrengt. Die reacties waren uiterst positief, want op de radio wordt Principles/Body to Body veel gedraaid, en aanvragen voor concerten blijven ook niet uit. Het is dan wel eigenaardig te merken dat het met de verkoop niet zo wil vlotten: van de duizend geperste exemplaren is amper de helft de deur uitgegaan.

Was die single een gelegenheids product, of ga je verder werken onder de naam Front 242?

'Ja basistracks voor een volgende single en maxisingle zijn al opgenomen, daar moeten alleen de vocalen op, plus speciale effecten. Voor de vrije radio FM Bruxel ga ik met enkele mensen een cassette opnemen. Misschien is het wel gevaarlijk van plaatwerk op een cassette terug te vallen, maar ik wil met verschillende mensen werken, en zo een gevariëerde output verzekeren. Daarom werk ik ook verder onder de naam Prothèse. Onder die

naam maak ik eerder komische electronische muziek, waarvan reeds enkele staaltjes door Sandwich Records zijn uitgebracht. Als **Noir** werk ik samen met een grafisch kunstenaar: ik componeer de muziek voor de tentoonstellingen die hij op touw zet. Een beetje zoals Brian Eno en Peter Schmidt dat hebben gedaan: het visuele en het auditieve aspect zijn sterk op elkaar afgestemd'.

Principles doet trouwens enorm aan My Life in the Bush of Ghosts denken, ook van Brian Eno.

'Ja, die opmerking heb ik al vaak te slikken gekregen, en toch is er van ideeënpikkerij geen sprake: ik werk niet in de studio, ondanks wat de informatie op het singlehoesje laat vermoeden, maar bij mij thuis en met een eenvoudige viersporenrecorder. Dat ding heeft het gedurende vier maanden laten afweten, en enkel daardoor had ik vertraging ten opzichte van Eno & Co'.

Dat hoesje stelt Front 242 bovendien voor als een groep, terwijl je eigenlijk alles alleen hebt gedaan: waarom al die verdoezelende informatie?

'Dat is niet bewust zo gekozen. Ik vond mijn bandopnemer en mijn ritmebox even belangrijk als mezelf, en ik heb Front 242 dan maar meteen voorgesteld als een drieledige groep. Als ik binnenkort het podium opmoet ga ik trouwens met andere (levende) mensen samenwerken. Ik heb geen zin om me als enkeling tussen een boel machines aan het publiek te tonen. Een concert moet dynamisch zijn, en daarom wil ik iemand écht laten zingen, en niet-electronische instrumenten gebruiken. Er zal natuurlijk altijd vooropgenomen materiaal aan te pas komen, maar uiteindelijk moet Front 242 uitgroeien tot een vierkoppige groep'.

Associeer je jezelf met andere Brusselse synthesisergroepen als PseudoCode of Polyphonic Size?

'Helemaal niet. Mijn werk verschilt compleet van het hunne. Ik werk in een winkel waar ik elke dag in aanraking kom met electronische muziekinstrumenten, en ik weet stilaan welke uitgebreide mogelijkheden je daar mee hebt. Andere groepen beperken zich tot het herverwerken van een van elders overgewaaide klank, en zoeken naar een Human League-sound of een Orchestral Manoeuvres-geluid. Ik zal daarom ook nooit meedoen aan collectieve activiteiten zoals de Rythm Box Contest, want de muziek die daar gemaakt wordt is meestal erg stereotiep. Ik wil een strikt persoonlijke aanpak, en het originele van Front 242 ligt er volgens mij in dat we geen melodieën maken, maar geluidscollages. Door stukken geluid naast elkaar te plaatsen ontstaat er dan toch een spontane melodie, die zich vanuit de geluiden opdringt, zonder dat je ze vooraf moet componeren'.

IMPRESSIE

Met gitaar en synthesiser bouw je een klankdecor op dat de bijtende vocalen op een bijzondere manier accentueert. Toch zijn die vocalen nauwelijks verstaanbaar: wat wil je overbrengen, een impressie of een boodschap?

'Ik beschouw dat stemwerk op de eerste plaats als een geluid dat op hetzelfde niveau staat als wat de instrumenten produceren. De tape met de vocalen wordt trouwens geactiveerd via mijn gitaar, zodat je extreem gezien die stem kan zien als een klank die door de gitaar wordt gegenereerd. Je kan dat misschien allemaal te technisch vinden, en dat is het misschien ook, maar die techniek staat het gevoel toch niet in de weg. Dat gevoel is het uiteindelijke doel: langs technische weg wil Front 242 emoties verklanken zoals waanzin, geweld, wanhoop. Niet via een welomlijnde, duidelijk gearticuleerde boodschap, maar via geluiden die een indruk oproepen. Het is niet wát wij zeggen dat informatief gehalte heeft; de communicatie zetelt volledig in de manier waarop we het zeggen. Dat is dikwijls een agressieve manier. Ook bij **Noir:** pijnlijke muziek en wrede beelden van grijnzende, mishandelde en verpletterde mensen. Een combinatie van auditief en visueel geweld'.

EXPRESSIE

Het lijkt me allemaal nogal beredeneerd: een gevoel dat je tot uitdrukking brengt via geprogrammeerde klanken: wordt het resultaat dan niet koel en berekend?

'Naar mijn mening is het resultaat juist enorm passioneel. Als je de machines waar je mee werkt goed kent, kan de techniek je creativiteit enkel opkrikken, en niet aan banden leggen zoals velen denken. Een machine verplicht je niet volgens bepaalde stramienen te werken, die kies je zelf. Het is wel zo dat de machine toevallige klanken opwekt, waar je niet bewust voor gekozen hebt, maar dat toeval verhoogt de spontaniteit'.

Je label heet New Dance, en de naam Front 242 wijst ook duidelijk in de richting van het nieuwe, het moderne.

'Ik hoop dat niemand ons indeelt bij de experimentele avant-garde. Front 242 wil niet op een krampachtige manier zoeken naar nooit gehoorde klanken. We willen een bepaald gevoel uitbreiden tot een esthetische weergave ervan, en wat we daarmee overbrengen op het publiek reikt toch verder dan het louter opwekken van originele, gekunstelde klankenassociaties'.

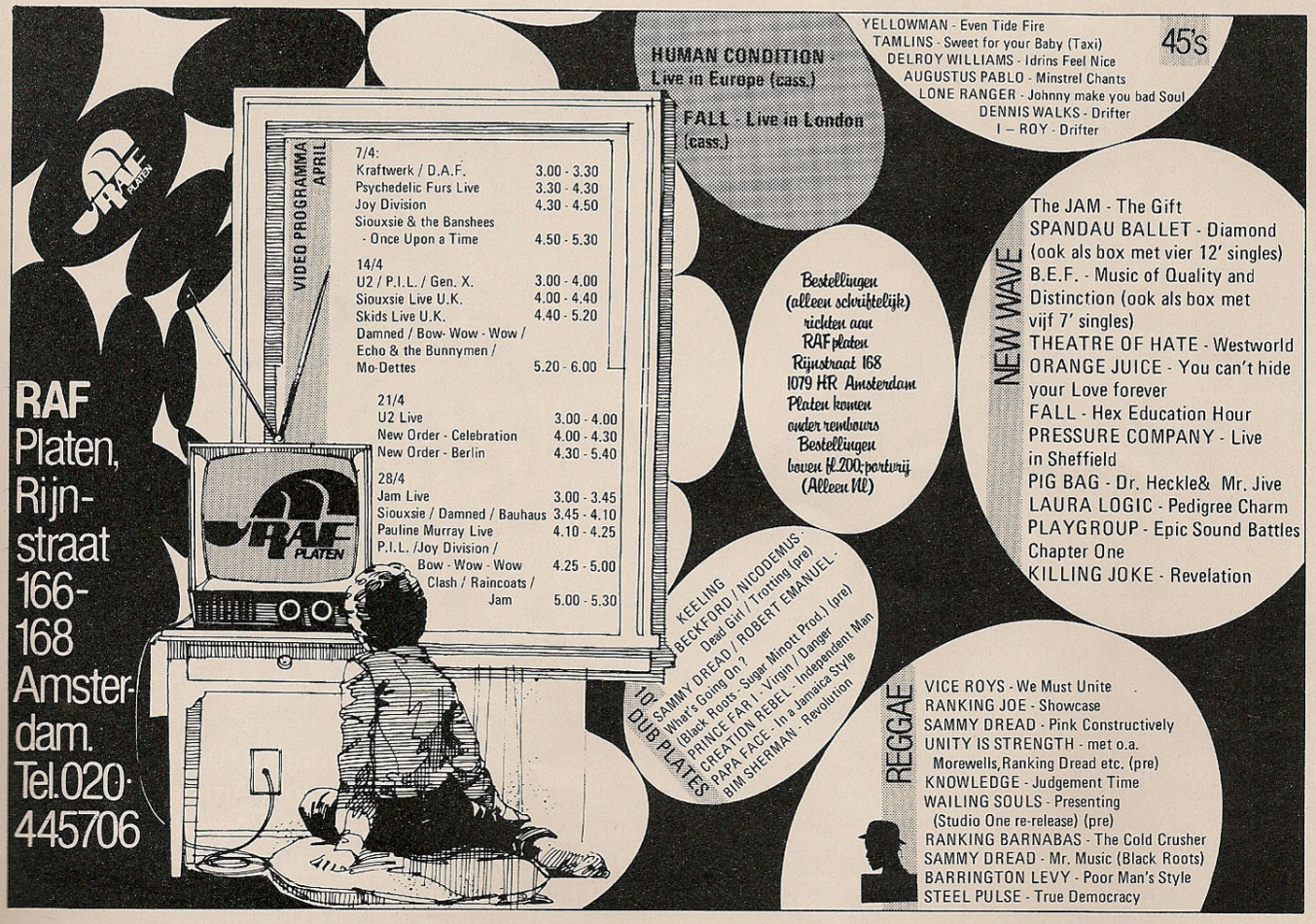

BRUTUS

spec. 50&60 jaren kleding

Zwaan Hals 304 Rotterdam 010-675620
Waterlooplein Amsterdam
Shake & Bake Nieuwendijk 17 Amsterdam
Heavy Antique Hohenstaufestrasse 22
1000 Berlin 45 030 2131516

DERTIEN STELLINGEN...

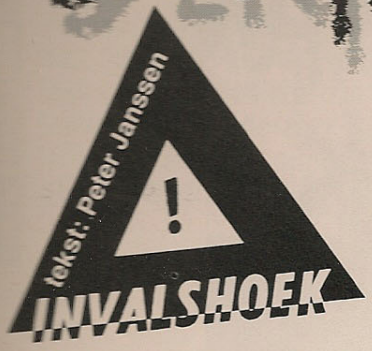

Sinds nummer 8 heeft Vinyl onder de noemer Invalshoek een open podium ingesteld voor meningen en gezichtspunten omtrent de huidige muziek-situatie en wat daarmee samenhangt.
Mocht je belangstelling hebben ook een keer de gasthoek te vullen, neem dan even contact op voor overleg. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden bijdragen in te korten.

DERTIEN STELLINGEN...

– De vernieuwende kracht van moderne muziek wordt bepaald door de mate, waarin de makers zich onthouden van het volgen van de regels, die het karakter van de oude muziek bepalen.
– Creativiteit zonder nuchtere organisatie leidt tot niets.
– Alles wat je zelf bedenkt is origineel.
– Bij het tot stand brengen van een interessant produkt is samenwerking tussen meerdere personen noodzakelijk, waarbij het te prefereren valt dat de respectievelijke invalshoeken onderling (sterk) verschillen.
– Zakelijkheid is vaak gebaseerd op het conformeren aan oude regels.
– De praktische problemen en gebreken, die zich openbaren bij het van de grond brengen van een project, zijn alleen fataal bij gebrek aan inzet en doorzettingsvermogen.
– Het is soms onvermijdelijk een hindernis te nemen via het opbrengen van veel geduld.
– Het is een illusie, te verwachten dat je ooit een groep mensen om je heen kunt verzamelen, waarbij iedereen precies in jouw lijn denkt en handelt.
– In principe is alle muziek goed en zijn alle stijlen te combineren.
– Bij het samenbrengen van een groep kunnen vele latere problemen worden voorkomen door zorgvuldige uitwisseling van ideeën en ervaringen. Hoe beter dit gebeurt, hoe perfecter de combinatie.
– Om tot de meest bevredigende versie van een ruw idee te komen, dient het individu zich in alle vrijheid te kunnen manifesteren.
– Het is onzin te veronderstellen dat bij het maken van nieuwe muziek voorbij moet worden gegaan aan de eigenschappen, die de oude muziek zijn vroegere kracht gaven. Dit kan in feite worden uitgelegd als kiezen voor het een na gebleken gebrek aan capaciteiten van het ander.
– Het enige dat belangrijk is bij het werken in groepsverband is het tonen van respect voor ieders kunnen en wensen.

MEER ZIEN DOOR SKRIEN

SKRIEN, een progressief filmblad dat ook aandacht besteedt aan fotografie, video en televisie.
Abonnement van 10 x per jaar voor f 49,- (cjp f 43,50). Stichting Skrien Filmschrift, postbus 318, 1000 AH Amsterdam

tekst: Frans van Rossum

DE FUNDAMENTEN VAN MODERN KLASSIEK

Het soort moderne muziek dat het meest bij de tijd is, dat het minst wordt uitgevoerd en zelfs anti-commerciëel is heet in de volksmond 'klassieke' oftewel 'serieuze' muziek. Een terugblik op het ontstaan van de moderne klassieke muziek, die ontkiemde op de puinhopen na de Tweede Wereldoorlog en alle regels van de voorgaande periode volledig aan de laars lapte.

Een paar publieksopvattingen: al dat gekerm, gepiep en gekras is afschuwelijk. Het laat niets heel van wat je van muziek verwacht. Van romantiek blijft niets over. Geen mens die naar moderne muziek wil luisteren. Je vraagt je af waarom die componisten maar doorgaan met dingen te maken waar de honden geen brood van lusten.

Het zijn bekende opmerkingen, zo oud als de moderne muziek zelf. Ze zeggen natuurlijk niets over die muziek en veel over het publiek. De componisten zijn zich maar al te goed bewust, dat ze tegen de stroom inroeien, maar ze gaan gewoon door. Er zal dus wel wat meer achter zitten, want tenslotte heeft ook een kunstenaar liever erkenning dan onbegrip.

De moderne muziek begint in 1945; dat verklaart vermoedelijk veel. Stel je voor: Europa in puin; mensen, voor zover ze de dans ontsprongen zijn, volledig gedemoraliseerd; geen geld, geen middelen en eigenlijk weinig vertrouwen in de toekomst. Ga er maar aanstaan. Op de puinhopen van dat ontredderd Europa een stel jonge mensen, dat voorlopig weinig anders te doen stond dan puin te helpen ruimen. Ook de jongste kunstenaars en componisten dachten er toen zo over, en ze maakten dus de kunst die ze meenden te moeten maken: puin ruimen, fundamenten leggen, bouwen. Comfortabele kunst, zoals die eigenlijk tot aan de oorlog had overheerst, was een ondenkbare luxe geworden.

Zoals dat dan gaat, moest er een soort zondebok worden gevonden; de woede over wat de oorlog had aangericht ontlaadde zich in felle acties tegen alles wat met romantiek te maken had. Romantiek was het symbool van alles wat er fout was gegaan. Voor de jonge componisten was romantiek – heel kortzichtig – die ene componist, Wagner, die in z'n eentje in staat was geweest hele volksstammen te verblinden, in te pakken en achter zich aan te slepen. Het verband tussen die ene componist en die ene krankzinnige, Hitler, die in z'n eentje een hele wereld had uitgemoord en vernietigd, lag voor de hand, vonden ze. De afkeer tegen romantiek in het algemeen, en niet tegen die ene componist alleen, die afkeer ontlaadde zich radikaler dan ooit.

Romantiek stond voor meeslepende kunst, geweldige gevoelsontladingen, oncontroleerbare emoties. Weg dus daarmee, en leve de kunst die de mens onafhankelijk maakte van z'n gevoel, die hem aan het denken zette, die alles keurig op een rijtje had staan en de eerste tot de laatste noot onder controle had. Met tomeloze energie en vitaliteit werd er een nieuwe kunst gemaakt, bedacht, ontworpen.

De muziek, die eerst aan de regels van het gevoel was onderworpen, kwam radikaal terecht in de greep van het verstand. Voor enig compromis was geen plaats, van een gulden middenweg kon geen sprake zijn. Achteraf is het verbijsterend om vast te stellen, dat een handjevol componisten in staat was het moderne muziekwereldje de wet voor te schrijven en practisch alle podia te beheersen, waarop eigentijdse muziek aan bod kwam.

Nog verbijsterender is het om te zien, dat het systeem waaraan de moderne muziek zich diende te onderwerpen, rigider, frigider, verstandelijker en gevoellozer was dan ooit te voren. De kunst, de muziek liep over van de goede bedoelingen, maar veel menselijks was er niet aan. Elk detail moest en zou gecontroleerd worden en het fijnmazige systeem van de zogenaamde 'serialiteit' was inderdaad geknipt voor deze muzikale politiestaat.

Dit is mogelijk nogal zwart-wit afgeschilderd, maar in feite komt het uitgangspunt van de nieuwe, moderne muziek hier wel op neer. Het was dus begrijpelijk dat ieder, die van al dat verstandelijke niet was gediend, zich buitengesloten en afgestoten voelde. En dat was absoluut nieuw. Lang heeft de extreme situatie van dit verbeten begin niet geduurd, hoewel ze lang heeft doorgewerkt en zelfs in 1982 nog niet uitgewerkt is.

Er werden centra opgericht (uiteraard in Duitsland waar de behoefte aan een nieuwe heilzame muziek het grootst was), die gespecialiseerd waren in cursussen om aankomende componisten de regels van het vak bij te brengen; er werden festivals georganiseerd, die uitsluitend en alleen de nieuwste muziek ten gehore brachten, die daarmee van een soort keurmerk was voorzien.

Componisten hielden lezingen en schreven uiterst theoretische inleidingen, die je uiteraard nodig had om de muziek te kunnen volgen. Ook dat was absoluut ongebruikelijk. En er heerste over het algemeen maar weinig fantasie; het publiek – voor zover geen kenners of snobs – voelde zich reddeloos verloren.

Wat we ook ondergaan, als we naar deze muziek uit de jaren 1945-1955 luisteren, feit is, dat ze inderdaad heilzame werking heeft gehad. Ze heeft inderdaad de basis gelegd voor een totaal nieuw soort muzikale expressie, die niet comfortabel, maar wel zeer menselijk is en bepaald ook gevoelig: de muziek van 1982, waarin de zogenaamde serieuze en pop-muziek tot een geheel samengroeien, waarin ruimte is voor allerlei experimenten.

Eén enkele persoon is in die ontwikkeling, hier in Europa, van essentiële betekenis geweest: de Amerikaan John Cage. De man, die eerst in 1954 en toen in 1958 de basis onder het rigide systeem kwam wegslaan met z'n kunst van het toeval en met de anarchistische stelling dat het het beste zou zijn, als er helemaal geen systemen meer waren. John Cage was in staat om elke componist z'n zekerheid te ontnemen en dat was het meest heilzame dat de muziek en de kunst in Europa toen kon overkomen. John Cage is derhalve een hoofdstuk apart. ◄

foto: Edward Hartig 1960

tekst Frans Evers

Wat hebben kleur en muziek met elkaar te maken? In een serie van zes artikelen zal Frans Evers trachten hier enige duidelijkheid in te scheppen. Ditmaal de inleiding: een onderzoek naar de oogmerken van het kleurorgel en de oorzaken van het kleurhoren. Het gele licht op de multi-media-mode.

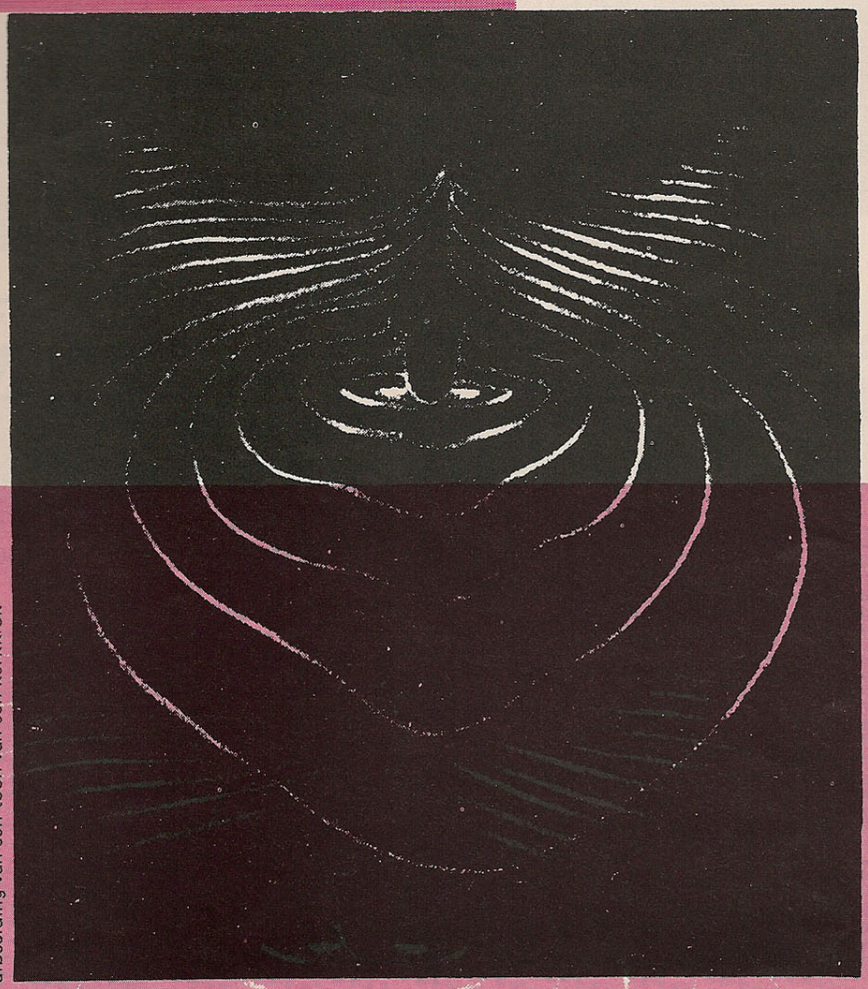

afbeelding van een toon van een kerkklok

VAN KLANK TOT KLEUR

Met de komst van de **Alpha Cyntauri II** is het eeuwenoude idee van het kleurorgel opnieuw modern geworden. Op een monitor gekoppeld aan een keyboard worden de tonen zichtbaar gemaakt. Elke toon heeft een eigen kleur in de vorm van een staafje, dat langer wordt als de toets ingedrukt blijft. Zo wordt elk melodietje begeleid door een soort statistiek van de muziek.
Hoe zit dat nu met kleur en muziek? Is er niet wat meer aan de hand dan het domweg vertalen van geluid in beeld, door een fletsje kleurtje aan een toon te schakelen? Gevestigde en jonge kunstenaars houden zich met het probleem bezig. Zelfs in Nederland. Maarten 't Hart, in een boekbespreking over kleur: 'Hoe komt het dat zoveel mensen kleuren zien bij muziek? Geen idee. Misschien weet de Franse componist Olivier Messiaen het. Zijn werk zit vol met in muziek omgezette vogelgeluiden en kleurimpressies.' Voor graficus Peter Struyken zijn beeld en geluid echter twee werelden, en dat toont hij in zijn videoproduct 'Waves' voor beeld en geluid dan ook perfect panaal aan.

Met wat meer geestdrift en fantasie wordt het probleem door de jongere generatie aangepakt. Michael Fahres, electronisch musicus, zoekt naar een geundeerde vertaling van het zonnespectrum in muzikale processen (**Zonaanbidding**). En beroepsdanseres Linda Rosa combineert elk van de zeven kleuren van de regenboog met een bepaalde soort muziek, vertolkt door een bepaald instrument (Workshop dans in kleur). De Stichting voor Muziekvisualisatie, moderne klassieke muziek, spant zich sinds eind 1981 in om beweeglijke en kleurrijke theaterprodukties van de grond te krijgen.

Waarom kleur een punk zijn haar? Kleurvernieuwing als traditioneel kenmerk van de Pop. In kleding, make-up, platenhoezen, podiumbelichting, de psychedelische vloeistofdia's, disco-effecten. En natuurlijk de gimmicks, de rood-blauwe brilletjes voor 3-D, de met laser geetste kleuren op True Colors van Split enz.

Een duik in de geschiedenis. In deze serie aandacht voor vroegere pogingen om kleur en muziek op elkaar af te stemmen, de constructivistische kant. Daar tegenover de beleving van versmolten zintuigelijke indrukken in de multi-modale ervaring: audition colorée.
Volgende maand: Het kleurorgel van Pater Castel. ◄

ROADRUNNER RECORDS

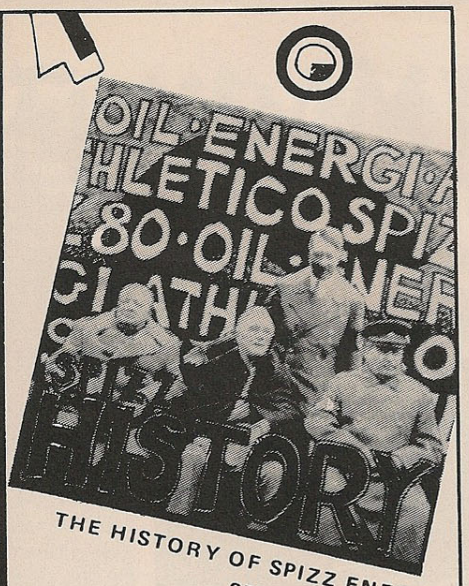

THE HISTORY OF SPIZZ ENERGIE
SPIZZ ENERGIE

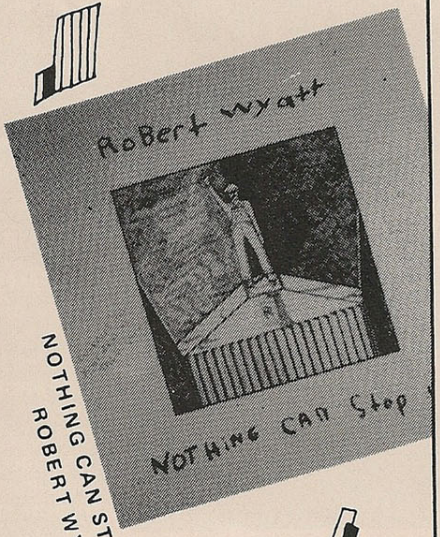

NOTHING CAN STOP US
ROBERT WYATT

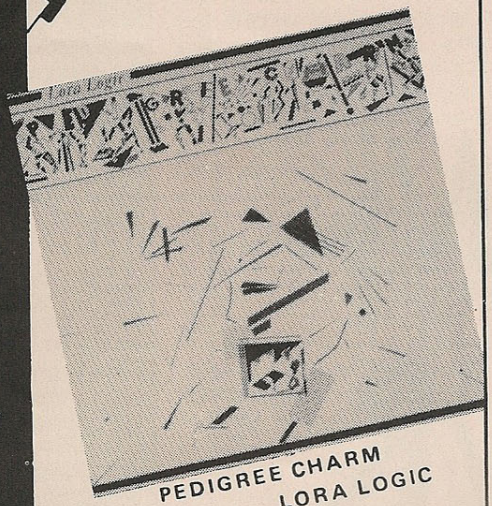

PEDIGREE CHARM
LORA LOGIC

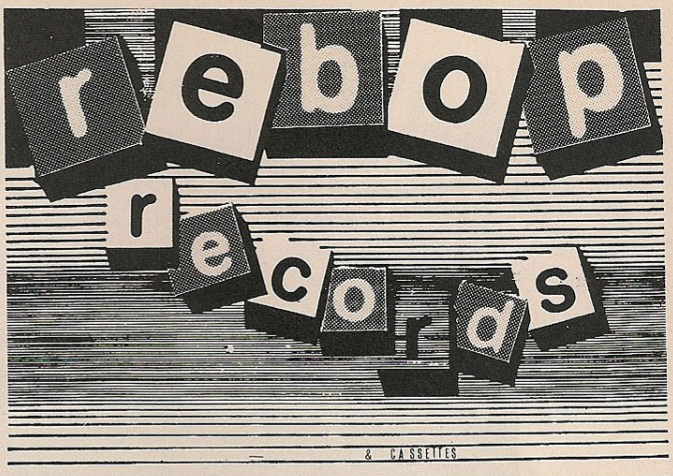

KONINGSTRAAT 35 TE NIJMEGEN TEL: 080 - 230863

"I ALWAYS LISTEN TO THAT MODERN MUSIC ON CASSETTE"

ALLE INLICHTINGEN:
POSTBUS 5591 1007 AN AMSTERDAM
020/682255 OOK VOOR DE PROFESSIONELE ACHT SPOREN STUDIO VOOR DEMO EN 'EIGEN BEHEER' PRODUKTIES

WIBAUTSTRAAT 212 1091 GS AMSTERDAM

kester milo
VIDEO PRODUCTIONS

VIDEO DEMO'S LOW BUDGET

ROSMOLEN 186, 2317 SN LEIDEN TEL 071/212582

CASSETTES IN NEDERLAND

Over het ongeveer 70.000 km² metende vlakke landschap krioelen inmiddels miljoenen meters lange slierten van ergens op een achtererf ingespeeld cassettebandmateriaal. De bestemming van het fenomeen is nog onbekend, maar voor het zover is probeert **VINYL** alvast de strategen erachter in kaart te brengen. Dit uitneembare katern kan bij tijden van rampspoed dienen als 'survivalist guide'.

samenstelling Harold Schellinckx en Marc Tegefoss

tekst: Harold Schellinckx

Het door Philips ontwikkelde systeem van het kleine handige doosje vol geluidsband, te gebruiken in al even eenvoudige en gemakkelijk te bedienen afspeel- en opname-apparaten, werd in korte tijd ontzettend populair. Naast de grammofoonplaat is de compact-cassette de belangrijkste en meest gebruikte drager van muzikale informatie geworden. Platen, met muziek van klassiek tot pop, worden vrijwel zonder uitzondering óók in cassettevorm beschikbaar gesteld. Een stap die door platenmaatschappijen in eerste instantie genomen werd als reactie op het 'illegale' overtapen van muziek van plaat naar cassette. 'Mensen zijn van nature nou eenmaal lui en als je een cassette met je favoriete muziek in de winkel kan kopen, waarom zou je dan nog de moeite nemen om zelf te copiëren?', moet zo ongeveer hun gedachtengang zijn geweest. Dat dit maar ten dele waar is blijkt uit de eindeloze discussies die nog steeds over het 'copiëreffect' aan de gang zijn. Waarbij het idee om dan maar auteurs- en reproductie-rechten met de prijs van blanco-cassettes te verrekenen één van de meest groffe mogelijkheden is om dit 'probleem' (problemen voor de platenindustrie, uiteraard) op te lossen.
Dat de cassette niet enkel bestaansrecht heeft als goedkope vervanger van de grammofoonplaat, maar óók een echt alternatief kan zijn, is een idee dat meer recentelijk vaste vorm gekregen heeft. Producten als de Crépusculeverzamelcassette 'From Brussels With Love' of op Factory de 'Graveyard/Ballroom'-cassette van A Certain Ratio zijn voor de hand liggende voorbeelden en bewijzen dat de cassette een volwaardige en volwassen manier kan zijn om een muzikaal product te presenteren en te verspreiden.

Tussen de grammofoonplaat en de cassette is er dan verder slechts een groot verschil: voor de productie van een plaat is uiterst ingewikkelde en kostbare snij- en pers-apparatuur nodig; en je moet er minstens 500 laten maken. Om een cassette vol muziek te zetten kun je desnoods met recordertjes à *f* 100,– en en simpel verbindingssnoertje volstaan; en als je wilt maak je d'r maar één. Met andere woorden: cassettes maken, dat kan iedereen. Logisch dus dat de grote golf van onafhankelijkheid, kleinschaligheid en 'muziek-maken-dat-doe-je-zelf', die het popmuziekwereldje sinds '77 voor een belangrijk deel (en hopelijk niet slechts tijdelijk) buiten bereik van de vangarmen van de groot-industrie gedreven heeft, een stroom van enkel op cassette uitgebrachte muziek veroorzaakte.

Vrijwel ieder onafhankelijk platenmaatschappijtje heeft zijn eigen 'cassette-only' releases en het aantal obscure bedrijfjes dat zich uitsluitend met het op zeer kleine schaal verspreiden van cassettes met meestal even obscure muziek bezighoudt, is al lang niet meer te overzien. Ik schat, dat er in Engeland zo'n kleine tweehonderd aktief zijn. Een speurtocht naar cassettelabels in Nederland brengt al snel een dikke dertig boven water. En dat er meer zijn is duidelijk, ook Vinyl kan maar een stukje verder kijken dan haar neus lang is. Samen zijn die cassette-actievelingen het afgelopen jaar goed geweest voor een dikke honderd uur geluid, geluid op cassette gezet om verspreid en gehoord te worden. Dat je niet alles kán horen is duidelijk, dat heel veel dat ook niet waard is, jammer genoeg, een feit.
De cassette lijkt bij uitstek het medium voor mensen die experimenten met geluid en muziekvormen en door die, bewuste, keuze slechts een beperkte groep mensen zullen bereiken. Een noodgedwongen kleinschaligheid die, zeker in een land als Nederland, eigen plaatproducties tot een dure, en wat verkoop betreft moeizame, aangelegenheid maken. Veel van de cassettes die je in de platenwinkel aantreft dragen dan ook het predikaat 'experimentele muziek'. Wat de meeste 'experimentatoren' echter niet in de gaten hebben is dat experimenteel, even buiten beschouwing gelaten wat het dan wel is, in ieder geval niet hetzelfde is als willekeurig en doelloos lawaai maken. Het is niet bepaald experimenteel om een uurlang alle knoppen van een geleende synthesizer te proberen of microfoons uit je raam te hangen en straatgeluiden op te nemen, net zo min als het experimenteel is om met je band gezellig een blues in te zetten. Experimenteren vereist een meer dan oppervlakkige kennis van tradities én een grote mate van zelfkritiek.
Natuurlijk is er absoluut niets tegen herrie maken en gezellig freaken, leuk zelfs, maar noem 't beestje dan ook bij zijn naam. Voor de meeste 'experimentele' cassettes geldt de 'gefreak en/of herrie'-omschrijving. Als je d'r één gehoord hebt ken je ze allemaal. En dat zijn er heel wat.
Vanzelfsprekend is er ook veel gewoon pretentieloos pop; punk- enzovoorts- werk op cassette verkrijgbaar en zijn er, gelukkig, de uitzonderingen op bovengenoemde regel. Maar daar kan je enkel door luisteren achterkomen. Je kan het er niet aan zien en informatie via radio en muziekbladen is schaars.
Desondanks staat het vast dat het verschijnsel de moeite van het signaleren waard is. De 'cassette in eigen beheer' kan, mits op de juiste manier gebruikt, een belangrijke rol gaan spelen binnen het 'alternatieve' muziekgebeuren, een rol die verder gaat dan de 'creatieve' zelfbevrediging van een handjevol fanaten. De

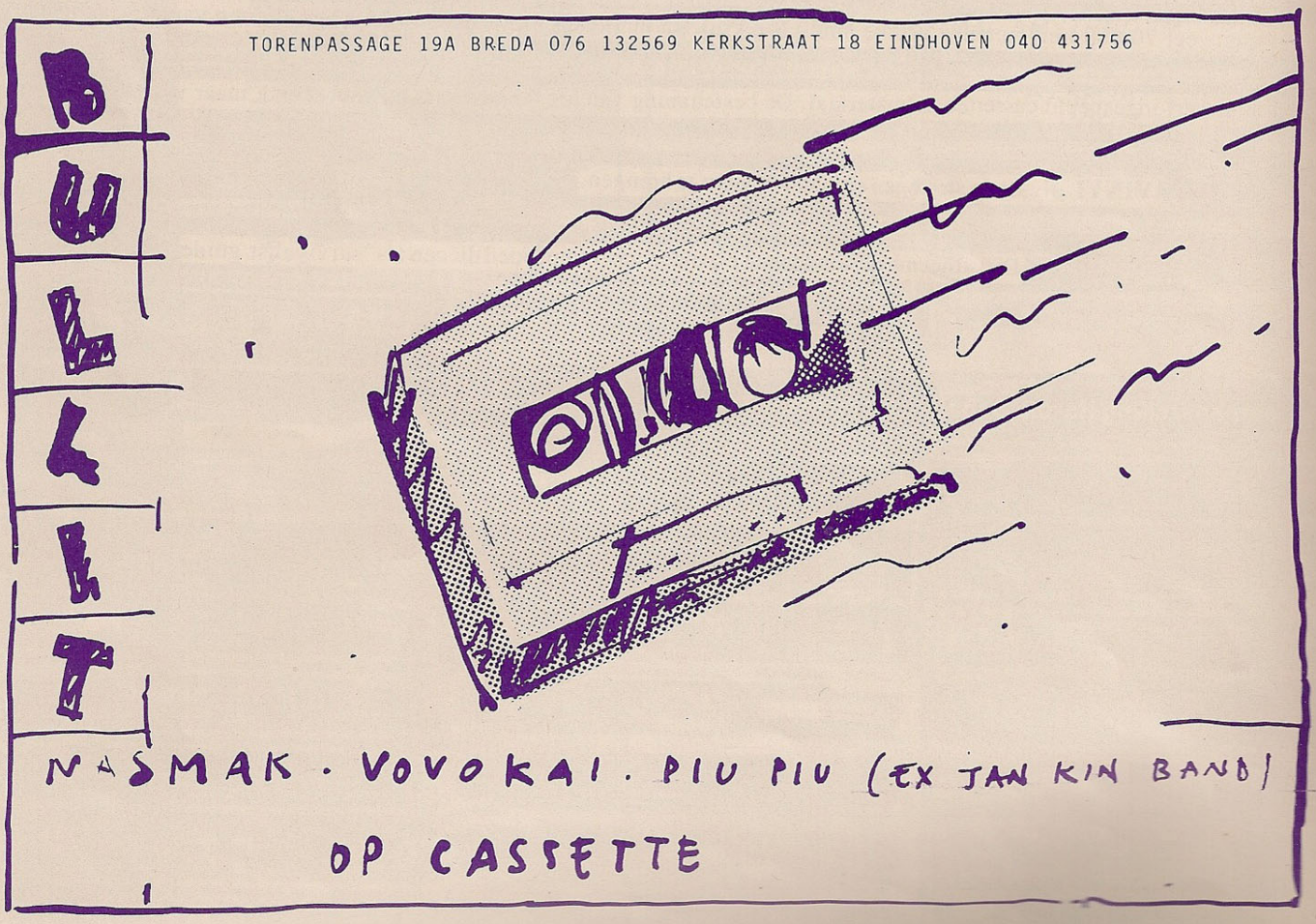

documentaire waarde van een Ultra-verzamelcassette of Nasmaks 'Indecent Exposre' - serie, de gerichtheid van Kubus-cassettes, de eenvoudige schoonheid van de Muziekkamer zijn slechts een paar vingerwijzingen.
De hier afgedrukte lijst bevat alle Nederlandse cassette-releases die bij Vinyl bekend zijn. Er is absoluut géén selectie toegepast, enkel hier en daar een korte kritiek toegevoegd. De onafhankelijke cassette als muzikaal product staat nog steeds in zijn kinderschoenen. Probeer er een paar. En zelfs één cassette vol 'huiskamer-experimenten' is leuk om te hebben, maar koop er dan wel eentje met een mooi hoesje.

tekst: Oscar Smit

SALON - B

Op de radio is het droevig gesteld met de aandacht voor de eigen cassette-produkties. Behalve bij een paar piraten (zoals WHS in Amsterdam) heeft men er nergens oor naar. Er is echter één uitzondering, de Radiola Improvisatie Salon. In dit programma wordt iedere week een half uurtje ingeruimd voor cassettes (vrijdag 22.00-22.30 uur).
Eens in de twee maanden is er een zogenaamde 'Grote Salon', meestal vanuit het landgoed Queekhoven in Breukelen uitgezonden. Dan duurt het programma een uur langer en kunnen de makers van de cassettes eventueel live spelen. Ook kan men dan zijn eigen produkten aan de presentator, Willem de Ridder, overhandigen. Deze worden dan, zonder beluistering vooraf, direkt op de radio afgespeeld, en het komt vaak genoeg voor, dat een cassette niet speel-klaar is of dat er iets anders mis gaat. De gewone wekelijkse salon is bijna nooit live en klinkt een stuk minder rommelig.
Voor de salon zit 'Radionome' een programma met moderne muziek, waarin ook af en toe aandacht wordt besteed aan eigen produkties. Willem de Ridder gokte in het begin op het werken met geluiden (stemmen, natuur, e.d.). De inzendingen waren toen van tamelijk slechte kwaliteit, maar langzamerhand kwam daar verbetering in. Nu lijkt het vaak of mensen thuis kleine studiootjes hebben.
Tussen de inzendingen zit veel electronische muziek, echter de akoestische gitaar is ook nog wel te horen. Verder wordt gewerkt met geluiden (straatgeluiden) en zelfgemaakte instrumenten, zoals bijvoorbeeld iemand die met behulp van takken hoorns heeft geconstrueerd (cassette van Carel Lanters).
Radiola is ook zelf begonnen met het uitgeven van cassettes. De eerste is van Hessel Veldman met anderhalf uur muziek. De tweede uitgave zal een verzamel-cassette worden. Bovendien is Willem de Ridder druk bezig met het opnieuw op de markt brengen van het voormalige blad Aloha, vanzelfsprekend ook op cassette. Hij zou al een platenmaatschappij bereid hebben gevonden dit project te financieren.
Bijzonderheden en informatie over de cassettes en het programma staan gedrukt in de Radiola Nieuwsbrief (inlichtingen VPRO, Postbus 11 in Hilversum).◄

CASSETTES IN NEDERLAND

AMPHIBIOUS RECORDS/Quellijnstraat 161''/1073 XK Amsterdam/020-716099

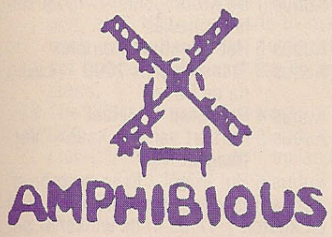

Naast de release van nieuwe platen en video-tapes worden op het onlangs gestarte Amphibious Records-label twee cassettes met materiaal van de Amsterdamse formatie The Young Lions opnieuw uitgebracht. AC 003 was voorheen alleen in het buitenland verkrijgbaar, 'Small World' werd eerder door Link-Tapes verspreid. De cassettes zijn TDK-AD en gaan ongeveer ƒ 15,– kosten.

AC 003 The Young Lions
Een bijna complete verzameling Young Lions-muziek, opnames uit de periode van eind '79 tot half '80, vóór de Plurex-EP 'No News, Strange Rumours', C 60.

AC 004 The Young Lions/'Small World'.
Het laatste Young Lions-project, live opgenomen op een Ultra-avond in het Amsterdamse Oktopus, eind 1980, C 60.

DE BINNENLANDSE ONTWIKKELINGSHULP/Jos van Vliet/Molenstraat 87/2681 BP Monster/01749-12608

Vanuit de regio Den Haag opereert BOH met als belangrijkste activiteit het BOH blad, een uitstekende fanzine. Promotie van nieuwe bands uit Nederland en Vlaanderen is hun doel, de uitgifte van cassettes één van de middelen.

BOH 3 B boh sampler met o.a.:
Gruppenbild, NRA, the return of the no feters, Zyklon B, Texas Instruments e.a.
Goed verzorgde cassette met mini-boekje ƒ 7,50 inkl. oplage 150 ex.

BOH 4 B TROTNF en. . .
50 ex. ƒ 7,50 inkl.

BURP PRODUCTS/ORGIE/
Postbus 614/3700 AP Zeist
Burp 1 Degrisement 1
Burp 2 667, Transgressorz, e.a.
Burp 3 First Connection

Jeroen en Max, als geluidsjagers opererend onder de naam IQ-4 (waarvan op Finger in the Dyke een cassette verscheen) zijn de mannen achter Burp Products uit Zeist. Jeroen en Max spelen ook in de punkgroep 667 en opnames, gemaakt tijdens optredens van 667, Transgressorz (punk), Ubu King & The Zippers (ska) en de Megafoons (akoestisch punk), vormen het materiaal voor hun eerste eigen release (Burp 2). 'Degrisement 1 (Burp 1) is', zo vertelt Jeroen, 'een tape met opnames van mezelf waarop ik wat experimenteer met een syntesizer, valt wel onder de afdeling zinloos gefreak'. Burp 3 tenslotte is een tape van soca/reggae groep First Connection, met de aantekening dat soca Antilliaanse muziek is, te vergelijken met kaseko.
Burp-tapes kosten ƒ 5,50 inclusief.

CLICHEBOOTLEGCENTER-TAPESRECORDS & PULICERY/
Nuhout v/d Veenstraat 7/1901 RD Castricum

Releases:
The Clean. C60 ƒ 6,– incl.
Een Nieuw Zeelandse formatie die, naar eigen zeggen, 'sixties psychedelic music' maakt met PIL- en Buzzcocksinvloeden.
Verzamelcassette met de Nederlandse formaties Svätsox, Degrisement 1, Smexmec, 700 Ennemies e.a. C60.
Tevens maken ze op een door jouw opgestuurde cassette een kopie van een bootleg, lijst op aanvraag.

DING DONG DISK/Broekstraat 121/6828 PN Arnhem

DDD is opgezet door Ed en Ignatine van Kasteren (zie ook Vinyl nr. 11). Begin 1981 verscheen er van hen onder de naam Van Kaye en Ignit een cassette getiteld 'A Slight Delay'. Acht synthipop-stukjes, niet vervelend om naar te luisteren, maar zonder echte verrassingen. Het interessantste is het sfeervolle 'Schmerz' met Duitse tekst. Ook is er een EP met andere nummers uitgebracht en het idee van parallel op cassette én op plaat uitbrengen wordt in de toekomst verder uitgewerkt.

E.L.T./Kostverloren 48/Laren (NH)

E.L.T. is het label van de groep EELT, E.L.T. staat voor elitair theater. Aan de muziek worden elementen toegevoegd als poppenspel, keukentrapjes en schimmendoek. Nederlandse teksten met gevoelens van paranoia en verslagenheid. Eerste release zeer binnenkort.

VAN KAYE + IGNIT

epee: PICASSOS 6,00
cassette: A SLIGHT DELAY 12,50
60 min.
verzendkosten per zending: 2,50. Over te maken op giro nr. 15 16 177 tnv STICHTING DINGDONG, POSTBUS 1155, 6801 BD ARNHEM.
boekingen: 085-45 18 28
dingdong zoekt kontakt met mensen die op een eigenzinnige manier bezig zijn met vernieuwingen binnen de muziek, het geschreven en gesproken woord, film, video, performance etc.
o ja, en wie is. . . eh. . . Rene Ricard?

CASSETTES IN

ETON CROP/PISTACHE/Larixstraat 20/Nieuwkoop
01725-2381

Een goede methode om eigen materiaal te verkopen is dat te doen tijdens de avond, dat je ergens speelt. Op deze manier verkochten Eton Crop en Pistache binnen een maand 250 ex van hun cassette, geen geringe verkoop. De cassette duurt 44 minuten en heeft een leuk hoesje. Prijs ƒ 6,– per post ƒ 8,–.
Pistache is punk en Eton Crop is postpunk.

DE FABRIEK/De Rijpstraat 27/8023 WB Zwolle/
05200-20974

Sla voor informatie over de Fabriek, waarbinnen Heinz, Andries en Richard zich bij het maken van hun muziek laten inspireren door het monotone gedreun van machines, Vinyl nr. 3 nog eens open op pagina 32.
Dit zijn de tapes:
BNF-02 De Fabriek-Enduro 3333.
C20 juni 1981 ƒ 15,–.
De Fabriek 2.
C20 november 1981 ƒ 15,–.
De Fabriek & Solenoid. Solenoid goes Fabriek.
C20 december 1981 ƒ 15,–.
Meer Fabriekswerk op Nicko Selens New Bulwark label.

FETISJ/winkel/studio/Elandstraat 68/1016 SG Amsterdam/
020-714550

FETISJ, een Amsterdams multimedia bedrijf, is opgezet door een groep altijd actieve mensen hetgeen deze keer resulteerde in een totaal pakket van mogelijkheden; management, grafiek (zij hebben een eigen lettertype ontwikkeld), geluid, propaganda, studio, winkel, verhuur, dia's, video, distributie. Hun eerste project zal zijn het uitbrengen van een pakket; video-geluidsieraden-kleding-drukwerk. Deze onderdelen zullen ook los te verkrijgen zijn.
De eerste cassette: verz. cassette met o.a. Necronomicon en Rite de Passage.

FINGER IN THE DYKE RECORDS/Vrijheidslaan 34/Breukelen/
03462-1912

Finger in the Dyke is een project van Ricky Schouten en Danièle Rigter. Startpunt vormde, zoals wel vaker, een eigen (punk-)band en het verlangen om muzikale produkten op een eenvoudige, goedkope manier vast te leggen en te verspreiden. Ricky en Danièle keken rond in Engeland, legden contacten en vormden hun eigen 'Do It Yourself'-cassette-label. FITD valt vooral op door hun uitwisselingsprojecten met een soortgelijk bedrijfje in het Britse Sheffield, Chaos Breweries Tapes, en hun 'industrial/post-punk' (Rank Xerox)-vormgeving van hoesjes en folders. Een recensie van een door FITD uitgebrachte verzamelcassette met Engelse bands in Vinyl 2 zorgde voor een record-verkoop van 450 exemplaren. De oplages van de andere cassettes liggen beduidend lager, de verkoop gaat traag, wat gedeeltelijk te wijten is aan FITD's verlangen de tapes zo goedkoop mogelijk te houden en géén verkoop via derden (winkels, commerciële distributiebedrijven) te laten lopen.

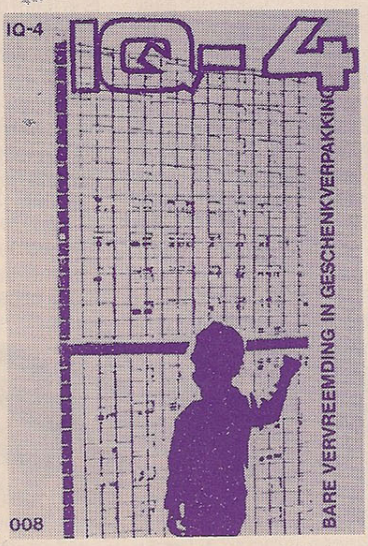

Hole 001 - Pitfall/Six Minute War.
Hole 003 - Rentakil d. - 'Eurosoil One' (uit Sheffield).
Hole 005 - 'Nightsoil Five'. (Engelse verzamelcassette).
Hole 007 - An Ordered Life - 'Rebirth' (uit Sheffield)
Hole 008 - IQ-4-'Bare Vervreemding in Geschenkverpakking'. Eén uur lang gefreak en onopvallend lawaai, waarbij vijftig minuten verveling tenslotte een leuke afronding vinden in een komische uitvoering van het 'aan tafel'.
Hole 010 - 'Hembrug' Verzamelcassette samengesteld door Rob van Wijngaarden van de formatie Mental (zie Vinyl nr. 8).
Hole 21 - 'Pianoman is dead' Verzamelcassette.
Hole 009 - 'Kwajongens in bloei'. Belgisch
De meeste cassettes kosten ƒ 7,50 inclusief verzendkosten.

FOOLS EXTRA KOLLECTIVE/
Postbus 142/4530 Terneuzen/
01150-12954/95325
Postgiro: 2515129 t.n.v. M.J. van Driel

Het Fools Extra Kollctive (FXK) is een groepen collectief waarbij een tiental bands zijn aangesloten, die in wisselende combinaties optredens verzorgen. Het FXK brengt van deze groepen cassettes uit.
FXK 1 Live at OJC bizarre ritmetape-klarinettenstemmen-publiek-show
FXK 2 Too Beauty & Beast Cooperation (nu overgegaan in Tokyo Response) en Adult Attack
FXK 3 The Digital Multimeters en Z-29-X en Turn me Over en Soundless Dog Eat Day.
FXK 4 verzameltape met o.a. Diskommando en Dunlop Wires 34''
Alle tapes ƒ 10,– inkl. verzendkosten. De geluidskwaliteit valt nogal tegen, waardoor de muziek onrecht wordt aangedaan, jammer.

FRIET-RECORDS/Postbus 732/
6200 AS Maastricht

Vanuit Maastricht opereert het platen-, cassette- en fanzine-bedrijfje 'Friet-Records'. Naast de 'gebruikelijke' releases is bij Friet een zogenaamde 'exchange'- (zeg maar gewoon 'ruil') - cassette te krijgen, een cassette die niet te koop is, maar alleen verkrijgbaar door zelf een cassette met eigen muziek/geluid op te sturen. In ruil ontvang je daarvoor een cassette met een selectie uit de tot dan toe door Friet ontvangen D.I.Y.-bandjes.
Relaeses:
Fr.R. 0812 Marga & Brause Lutscher C20
Fr.R. 0813 'Live at Gaga' - Marga & Brause Lutscher C60
Fr.R. 0824 'Johan, wakker worden' - It-Rasch C60
Friet-cassettes kosten ƒ 9,– incl.

GAB-PRODUCTIES/Postbus 18535/Den Haag
070-200271

Een Haags cassettelabel dat in eerste instantie opgericht werd voor de release van de cassette 'Blijf van mijn brein' van NRA (Niet Reëel Aanbod). Volgende releases hangen nog in de lucht.
GAB 001 NRA - Blijf van mijn brein. ƒ 5,– C28.

KAISETTES/Lakenstraat 16/
Eindhoven

Achter het Eindhovense Kaisettes gaat het duo Vovokai schuil (zie Vinyl nr. 10). De tot nu toe verschenen cassettes bevatten dan ook muziek van Vovokai, door hen zelf omschreven als ultra, filmmuziek, bij live optredens ondersteund door zelfgemaakte 8 mm films en dia's.
Releases:
Vovokai eerste editie
C60, oplage 50 ex uitverkocht
Vovokai tweede editie C60
Prijs ƒ 10,– incl.

KUBUS KASSETTES/Postbus 11236/2301 EE Leiden/ 071-769767 (Rob)/071-131895 (Bas)

Het Leidse Kubus-Kassettes is een bedrijfje dat vanuit in al hun vaagheid duidelijke ideeën ('Alleen wie verwondering toont is in staat om muzikale grenzen te herkennen en te verleggen' - Rob Smit; 'Pas wanneer muziek verontwaardiging uit- en/of overdraagt begint zij te funktioneren' – Bas de Groot) via het medium cassette niet-alledaagse (pop)muziek op de markt brengt. Verkrijgbaar zijn bijvoorbeeld een cassette met nederlandstalig 'rock-werk' en veel muziek verwant aan van onder anderen Brian Eno bekende 'ambient music'-projecten. Rob Smits 'Metaal' bijvoorbeeld laat door middel van bandvertraging bewerkte opnames van een speelgoed-xylofoontje horen, Harbert van der Kaaps 'Vertraag-de Tijd' een soortgelijk procédé toegepast op saxofoonmuziek. Niet schokkend in vernieuwing, maar integer en gedegen uitgevoerd.
Kubus 1 De Kroonluchters - 'Daar zijn leuke liedjes'
Kubus 2 Het Winnifred Komplex
Kubus 3 Transcendent 2000 - 'Leven na de Bollen'
Kubus 4 Rob Smit - 'Metaal'
Kubus 5 Harbert van der Kaap - 'Vertraag-de Tijd'
Kubus 6 Hot Poop - 'Er is geen brug'
Kubus-Kassettes zijn C-60 (TDK-AD) en kosten ƒ 17,95 in de winkel of per post, zelf afgehaald ƒ 16,50.

LEBEL PERIOD/Stalpertstraat 86/
1072 XL Amsterdam/
Gem. giro 4712524.

Een Amsterdams éénmans cassettelabel dat zich hoofdzakelijk bezighoudt met het uitgeven van live-optredens van Nederlandse bands. Het idee; gisteren een live optreden gedaan, morgen ligt de cassette in de winkel.
Releases
LP000 Tox Modell live Parkhof Alkmaar 29-11-80 opl: 15 ex.
LP100 Scratch live Drieluyck Zaandam 3-1-81 opl. 31 ex.
LP200 Meat opl: 5 ex.
LP300 Tox Modell live Groote Keyser Amsterdam 21-3-81 opl: 26 ex.
LP400 Suspect live opl: 17 ex.
LP500 Tecnoville live Effenaar Eindhoven 8-5-81 opl: 70 ex.
LP600 Tox Modell (laatste optreden) Parkhof Alkmaar-diversen 11-4-81 opl: 60 ex.
LP800 Der Wiehl-Nil, febr. '82, een strak dewatieproject van marc & André.

NEDERLAND

LP1000 Ultra verzamelcassette met 24 nieuwe Nederlandse bands opgenomen in Oktopus Amsterdam van sept' 80 tot feb. '81 prijs ƒ 17,50, ƒ 18,– incl.
De nummers 000 t/m 004 worden niet meer bijgemaakt omdat het materiaal te oud is. Verder doet Lebel Period de Nederl. distributie van de Duitse zolderkamerfreak-band DREIECK, waarvan verschenen zijn Dreieck EINS en ZWEI (C30) ƒ 15,– incl. LP 5&6&8 kosten ongeveer ƒ 10,– incl. op C30.

LINK TAPES/Postbus 14609/ Amsterdam

Actief eind 1980 tot half 1981. Het meeste materiaal is met een beetje moeite nog verkrijgbaar.

L1 Signs & Symptoms
C60
Een serie improvisaties op gitaar en synthesizer, bespeeld via een twee-tape-recorders-loopsysteem, waar nodig in de studio bijgeschaafd. Opgenomen en uitgebracht eind 1980.
L2 The Young Lions - 'Small World'
Live opgenomen op een Ultra-avond in het hoofdstedelijke Oktopus, eind 1980. Een serie thematisch samenhangende nummers, het laatste project van The Young Lions.
L3 The Side - 'Prose & Passion'
C60
Live-improvisaties en thuisopnames. Eind 1980.
L4 'De Afvalbanden'
C60
'Het huisvuil van de huisvlijt. Eén uur experimenteel, instrumentaal, vocaal, neuropop, heuse covers, stukjes geluidsband van een videotape en een diashow'.

MCCB/Hooidrift 29b/3023 RH Rotterdam
010-778893

Het Rotterdams-Vlaardings M(ass) C(ulture) C(ontrole) B(ureau) is al heel wat jaartjes actief en na uitstekend plaatwerk van o.a. Red Balune, Het Kontakt Mikrofoon Orkest en meer recentelijk de formatie The Black Sheep wil het MCCB zich op korte termijn ook met de release van cassettes gaan bezighouden.

Gepland zijn:
MCCB C001 The Black Sheep Liberation Music Orchestra-music for millions vol. 1. Jazzpunk uit Rotterdam.
MCCB C002 Red Balune materiaal nog niet eerder uitgebracht.
MCCB C003 Fred Frith & Chris Cutler live in o.a. Praag.

DE MUZIEKKAMER/Postbus 16011/2300 NA Leiden

Van de Muziekkamer verscheen tot nu toe één C 90-cassette-release, getiteld Kamermuziek 1. Cees van den Oever (initiatiefnemer) zegt, dat deze cassette in zekere zin het resultaat is van fascinatie voor de tegenstelling tussen de kleine afmetingen van de muziekcassette en de ruimtescheppende werking die de muziek zelf kan hebben. Kamermuziek 1 is een mooie tape met een aantal lange, minimalistische stukken muziek voor piano en gitaar. Weemoedige, rustgevende muziek, kundig geconstrueerd en uitgevoerd. De prijs van de cassette (TDK-SA-C90) is aan de hoge kant (ƒ 20,– incl.), maar zeker niet te veel voor de geleverde kwaliteit. Oplage tot nu toe 70 exemplaren.

NEW BULWARK RECORDS & TAPES/Postbus 70/7580 AB Losser

Vanuit het verre Losser proberen Nico Seelen en O.R.D.U.C. (afkorting van 'One-O. Tenth Royal Dutch Underground Company', jawel!) via New Bulwark Records & Tapes een internationale doorbraak te forceren. Cassettes, platen, buttons en een heus multi-media-pakket met het éénjarig bestaan van NBR&T op passende wijze te gedenken: het 'Iron Jubilee'-pakket bevat een poster, de C60 verzamelcassette 'Iron Jubilee', een boek, een button en een serie stickers, dit alles voor slechts ƒ 29,90 of $17,–. Experiment in isolatie. Synthesizers en ritmeboxen.

Releases:
111-8108 O.R.D.U.C. - 'Pink & Purple'
L.P., mei 1981, ƒ 16,90.
202-8202 Ruud Kluivers - 'La Nuova Altea' (Music for modern art exhibition, vol. 1)
C45, januari 1982, ƒ 14,90.
202-8203 Solenoïd - 'Silex trippopola'
C45, februari 1982, ƒ 14,90
202-8204 De Fabriek - 'Blecheintopf' (Music for modern art exhibition, vol. 2)
C45, februari 1982, F 14,90
202-8206 Wolff P. Rillings + O.R.D.U.C. - 'New Cubism' (Music for modern art exibition, vol. 3)
C45, maart 1982, ƒ 14,90
202-8207 Ulois - 'Forbidden land/ They'
C45, 1982, ƒ 14,90
203-8209 Various Artists - 'Iron Jubilee'
C60, 1982, ƒ 16,90

PLUREX/Postbus 80480/1005 BL Amsterdam/020-260311

Ook op het nieuw leven ingeblazen Plurex-label is cassette-materiaal verkrijgbaar. Eind vorig jaar verscheen onder de naam 'The Smell Remains' een dubbelcassette met de delen 3 en 4 van Nasmaks Index, het kijkje in de keuken van de moderne muziekgroep. Binnenkort delen 5 en 6: 'Only this and 77 others'.
Plurex C021 Nasmak - 'The Smell Remains/Indecent Exposure 3' C90

Nasmak - 'The Smell Remains/Indecent Exposure 4' C60.
Prijs van dubbelpakket + folder ƒ 29,90.
Plurex C022 Nasmak - 'Only this day and 77 others/Indecent Exposure 5', C90.
Nasmak - 'Only this day and 77 others/Indecent Exposure 6', C60.

RIEZISTUNZTAPES/LABYRINTHTAPES/Postbus 1568/3600 BN Maarssen/03407-1433 (Joost)/ 03465-71232 (Gijs)/giro: 520.2940 (G. Bos)
Riezistunz 001: 11 Ways to irritate your enemy met: Aspro's, Rakketax, Local Primitives, Explosive Negatives, Rabies, Disorder, 700 Enemies, Anthrax, Pitfall, Coïtus Int., Frigid Prams.
Als volgende Riezistunz-releases zijn cassettes van o.a. het Engelse Coctail Partisans, Cheerfull Kidz en The Toilets gepland.
Labyrint 001 Sound Diagram (uit Schotland).

RUZIEK-KASSETTES/Postbus 820/Utrecht/030-713608 (Jan Pieter)
'Punk/Experimenteel, niet te zwaar op de hand of pretentieus, wél met een frisse pest aan de maatschappij & agressief', aldus Jan-Pieter Kuil, oprichter van het Utrechtse Ruziek-Cassettes. Ruziek wil zich vooral richten op groepen uit het Oosten & Noorden van het land. Volgende releases zullen steeds één groep per cassette bestrijken en voornamelijk bij optredens worden verkocht.

Ruziek 1 is een fraai uitgevoerde C60 verzamelcassette met bands uit Emmen/Groningen/Utrecht/Kortwijk/Assen. Kosten ƒ 8,– incl., postgiro 3193514.

SMALL TOWN SOUND
Hombroeckstraat 2/
Asten
-J'nitors United C.O.D. C30.
zie ook Vinyl nr. 11.

STUDIO 12/Klein Heiligland 12/ Haarlem/023-316018
Opgericht door de leden van de Haarlemse formatie Nexda (zie Vinyl nr. 10) en volgens eigen zeggen 'in eerste instantie opgericht om Haarlemse bands een kans te geven naar buiten te

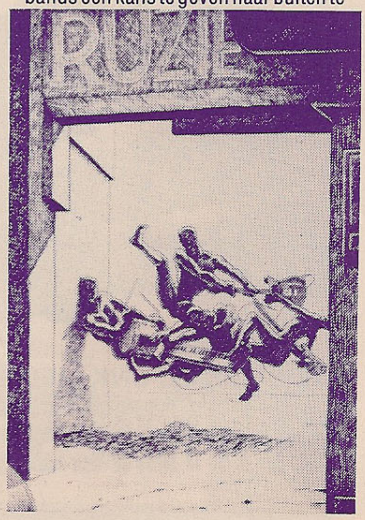

treden via plaat, cassette en video. Daarnaast zorgt Studio 12 voor promotie van de bands door het leggen van binnen- en buitenlandse contacten en de distributie van het materiaal'.
Releases:
Cassette 'Nexda'
Cassette 'Innocent Heartbreak'
Cassette 'Heatrow Saxxe'
Ook binnenkort te verwachten zijn video's van de Haarlemse formaties Nexda, Cargo Cultus, Vitaal en Smalts.

STUM RECORDS & TAPES/ Mauvezand 17/Laren (N.H.) 02153-83493
Het Larense Stum is onderdeel van de Stichting Update Materials (voorheen Stichting Vrije Muziek) die, voornamelijk via postorder, in eigen beheer uitgegeven muziek en drukwerk verspreidt. 'De filosofie achter Stum', aldus Martin Hoogeboom, 'is mensen die experimentele muziek maken de gelegenheid geven dat naar eigen inzicht uit te brengen. Alles in eigen hand. Goedkoop voor maker en klant'. Stum staat voor degelijk en zorgvuldig uitgevoerd werk voor redelijke prijzen.
C5 Hoogeboom/Kok - 'juli '80'
Veertien dagen in een huiskamer. Experimenten tussen de schuifdeuren. C30 ƒ 12,50.
C4 Dier - 'Fragment/Miltvuur'
Chaos-rock C30 ƒ 12,50
C6 De Sekte - 'Ex Libris'
Slagwerk & Elektronica C20 ƒ 10,-
C7 Stum Index Cassette
Een cassette, waarop een overzicht wordt gegeven van Stum uitgaven. Nummers van Fragment, Juli '80, Ex Libris en Bombay.
C8 Peter Kok - 'Bombay'
C30 ƒ 12,50

TEAR APART TAPES/ Jan van Galenstraat 56/Terneuzen/ 01150-96877 (Danny)
In Zeeuws Vlaanderen gaat rond deze tijd het TAT-label van start met de release van een C20 cassette. Aan de ene kant twee nummers van de formatie DAS DING (electronisch disco/ oerwoud) en op de andere kant een werkje van de thuistaper Johan de Koeyer. Meer releases zullen snel volgen.

TERMINAL TAPES
p/a H. Capelle/Jan Tooropstraat 141/ 7556 LB Hengelo
Terminal Tapes is opgezet door Frank de Munnik en Herbert Capelle van de Hengelose formatie Planung (zie Vinyl nr. 6) en in eerste instantie bedoeld om eigen geluidsexperimenten uit te geven. 'In Twente', aldus Frank, 'bestaat er geen enkele andere mogelijkheid om wat van je te laten horen. Moderne jongerencentra zijn op 3 vingers te tellen en er zijn maar twee platenzaken met een enigszins redelijk aanbod. Zodoende dachten wij via cassettes een redelijk alternatief te hebben gevonden. Wij willen de cassettes zo goedkoop mogelijk houden en werken daarom op non-profit basis. Aan visuele afwerking en technische kwaliteit geven wij een hoge prioriteit'.
Voor de nabije toekomst staan bij Terminal Tapes onder andere een video van Planung en een tentoonstelling van schilderijen, tekeningen en etsen van kunstenaars met betrekking tot moderne muziek op het programma.
TT 002 Index Metrics - 'Confused Reaction/Field of Force' C10.
TT 003 ADH - 'Musical Anarchy' (Engelse cassette)
TT 005 Planung - 'Live' ('het eerste moderne concert in Twente')
TT 009 Planung - 'Distant Touch'.

THAM THAM/Statenlaan 77/ 6828 WC Arnhem/085-452160/ 453145/giro 3246429

Het Arnhemse ThamTham-label werd eerder al in Vinyl nr. 11 vermeld. Een cassette-label met drie sub-labels: allereerst de maandelijkse 'cassettegazette', een magazine in cassettevorm, gevuld met Arnhems cultureel nieuws, voornamelijk verkocht in diverse Arnhemse platen- en kledingzaken. Verder het 'Unicum-label', waarop, aldus ThamTham, 'uitsluitend unieke, deels speciaal voor ThamTham gecomponeerde en opgenomen muziek wordt uitgebracht'.

Eerste release op Unicum was een registratie van het Arnhemse 'Plan A'festival, waarop een vijftiental Arnhemse muziek- en tape-fanaten eigen werk ten gehore brengen. Als tweede ThamTham's Tempo Tape, een cassette met de resultaten van het verzoek aan Arnhemse thuistapers om het 'ideale dansnummer' te componeren en te spelen. De Tempo Tape levert drie kwartier dansbare pop, van uiterst bizar tot zeer conventioneel. De geluidskwaliteit van de Tempo Tape is uitstekend. Hij kost ƒ 10,– inclusief verzendkosten.
En dan is er tenslotte het 'conventionele' label 3, waarop muziek van bands of solo-artiesten wordt uitgebracht. Als eerste label 3 product verschijnt een cassette van de groep Adinda.

TRUMPETT-TAPES
p/a Brian Dommisse/Postbus 273/ 1850 AG Heiloo/072-331095
Trumpett-tapes werd oorspronkelijk opgericht als uitlaatklep voor de muziek van 'Ende Shneafliet' (zie Vinyl nr. 9). Het uitbrengen en uitwisselen van muziek en ideeën via cassettes opende echter zoveel nieuwe perspectieven, dat besloten werd activiteiten in die richting uit te breiden. Voor de nabije toekomst staat onder andere een verzamelcassette met diverse Nederlandse muziekactivisten op het programma. Interesse? Stuur je demo naar Trumpett.
De prijs van Trumpett-cassettes ligt rond een tientje.
Trum 0001:
Trumpetto & Zivago - 'Friends Forever'
Trum 0002:
Dr. Freakowitz & Prof. Einstein - 'The 4th Dimension'
Trum 0003:
Ende Shneafliet - 'Animals from Outer Space'
Trum 0004:
King Ende Shneafliet - 'Dimension Mix Chapter 1'
Trum 0005:
Prof. Einstein - 'Starving hippies'
(Alleen het doosje met het fraaie hoesje is uitgekomen. Zal gratis bij bestellingen gevoegd worden)
Trum 0006:
Prof. Einstein - 'Einstein meets the beautiful Westertower in his own studio'
(Frank Brinkhuis, Brian Dommisse en een paar blazers. Bizarre dubs en remakes van oud-Amsterdamse volksliederen).
Trum 0007:
Doxa Sinistra (release ong. in april)
(Vrolijke sequencermuziek van Jan Popma en Ruud Kluivers)
Trum 0008:
Diverse Artiesten - 'Sampler' (release ong. in mei)
(De al eerder genoemde verzamelcassette)
Trum 0009:
Ende Shneafliet - 'Harde Winters anno 1982'
Trumpett's nieuwste. Acht degelijk opgenomen stukjes synthi-pop. Goed doordacht, afgewerkt en uitgevoerd, maar niet vernieuwend.

WELVAARTSSTAATTAPES
Ten Oeverlaan 42/9744 GE Groningen
Peter en Chris uit Groningen raakten ge ïnteresseerd in het verschijnsel cassette door de Crépuscule-verzamelaar 'From Brussels With Love'. Cassettes uitbrengen leek hen dé ideale manier om het naar hun mening volledig ingezakte Groningse muziekwereldje wat nieuw leven in te blazen. 'No-wave, ultra, punk', zo omschrijft Peter de muziek van nieuwe Groningse formaties als Roeg Toeg, Slonz, de Rags en 4227-b, te beluisteren op Welvaartsstaattapes. Hun belangrijkste streven? 'Laten zien dat er in Groningen wel degelijk iets gebeurt op het gebied van alternatieve pop en dat muziek in Groningen niet ophoudt bij Brood'.
Naast cassettes geven Peter en Chris een blad/fanzine uit, eveneens Welvaartsstaat genaamd. Ze hebben ook plannen voor een platenlabel en zijn in principe bereid voor andere cassettelabels de distributie in Noord-Nederland te verzorgen, 'mits die cassettes goedkoper zijn dan tien gulden en er geen eindeloze experimenten als het een half uur opentrekken en dichtslaan van deuren op voorkomen'.
WST 001 'Het Eindproduct' - Slonz
januari 1981, C40, ƒ 5.–incl.
WST 002 Waves een cassette met no wave muziek van Rags, de Aigretjes en 4227-b
mei 1981, C60, ƒ 6,50 incl.
oplage: 150
WST 003 'Live at Carolieweg' - 4227-b
Swingende straatmuziek
juni 1981, C20, ƒ 5,50 incl.
WST 004 Back to the 80's
Verzameltape met tien nieuwe groningse groepen
september 1981, C60, ƒ6,50 incl. Oplage: 400
WST 006 Het Syndroom
Meer nieuwe muziek uit Groningen

Losse releases:
Another '80 C60
Nieuw van ex-Suspect Charly (zie Vinyl nr. 1)
Postbus 21451
AL 3001 Rotterdam
Gdansk - 'Decent Upbeat News' C46
Radicale muziek uit Groningen
D. van Weelden
A. Kerkhof 37 A
Groningen
Nasmak - 'Music for Brass, Woodwind, Drums & Violins' Indecent Exposure 1&2 C60&C90
Opwettenseweg 82
5674 AD Nuenen
Next Crisis
Koolstraat 9
Leiden
071-215031
Ongecompliceerde melodieuze popmuziek, instrumentaal/vocaal. TDK-AD C60 ƒ 16,– inclusief.
Roy G. Biv
Postbus 5797
1007 AT Amsterdam
Roy G. Biv is een ezelsbruggetje voor het onthouden van de volgorde van de

STICHTING UPDATE MATERIALS
MAUVEZAND 17
1251 JC LAREN
Tel.: 02153-83493
(tussen 14 en 17 uur)

Verkoop (postorder) van muziek/drukwerk dat op onafhankelijke basis wordt uitgegeven.

Naast produkten van andere labels verkopen wij ook produkten van ons eigen label: STUM RECORDS & TAPES.

Geinteresseerd in onze bestellijst? Bel of schrijf.

Kleuren van het spectrum: 'Red, Orange, Yellow, Green, Blue, Indigo, Violet'. Voor de Amsterdamse formatie, die dit geheugensteuntje als groepsnaam koos is 'kleur' dan ook bij het maken van hun muziek de belangrijkste inspiratie-bron. 'Improvisatie als methode. Kleur als doel', zo schrijft één van de groepsleden. Wekelijks spelen en opnemen is wat er concreet gebeurt, op zolder, al jaren lang. Begin vorig jaar verscheen Roy G. Biv's eerste cassette-product: een pakketje met drie C60-cassettes met identieke, maar verschillend (fel)gekleurde, hoesjes, vacuüm verpakt. De cassettes bevatten een selectie uit opnames, gemaakt tussen 1975 en 1981. Het meeste klinkt als door begin-zeventiger-jaren-psychedelische rock geïnspireerde improvisaties. Roy G. Biv gaat door met haar wekelijkse sessies, de gebruikte apparatuur wordt vernieuwd en uitgebreid. Onlangs verscheen het tweede product: een vierde C60-cassette getiteld 'Audition Colorée'. Het geluid is duidelijk 'moderner', hoewel het principe ongewijzigd bleef. Beluister eens een Roy G. Biv-cassette en probeer de kleur te ontdekken. Plannen voor de toekomst: 'het gemaakte geluid in beeld brengen. Kleur in muziek. Op videocassette'.

Tijdverdrijf
Bergstraat 8
6811 LH Arnhem
085-425340
Bij het Arnhemse popcollectief 'Tijdverdrijf' is een democassette verkrijgbaar met opnames van de groepen Tandem, The Monomen, Epic Forest, Fuego, Rotor, The Obscures, Lunatic Loos, Pollitzer, Vogue, Claprose, Bazooka en Das Wesen.

tekst: Marc Tegefoss

Het medium cassette is voor iedereen toegankelijk: de enige benodigdheden zijn een cassettedeck of taperecorder om het basismateriaal op te nemen en een tweede cassettedeck om kopieën te maken. Veel geld hoeft het niet te kosten, want je kunt zoveel kopieën maken als er vraag is. Het grote voordeel is dat je alles in eigen hand kunt houden. Dat alles op een cassette kan, blijkt wel uit de verscheidenheid van het uitgebrachte materiaal, dat ruwweg is in te delen in twee categorieën: het willen promoten van een live-band of het willen uitbrengen van zolderkamergefreak (het materiaal, dat wel nooit op een plaat zal verschijnen).
De overeenkomst tussen al deze labels is dat niemand het doet om er geld mee te verdienen, maar puur uit enthousiasme en het willen verspreiden van 'andere' muziek. In het algemeen is het uitgebrachte materiaal vrij ontoegankelijk en zijn de oplages klein; een verkoop van vijfhonderd exemplaren is een top-verkoop. De mensen, die nu bezig zijn met cassettes zijn de pioniers van dit medium, mensen, die toch doorgaan ondanks het feit, dat er geen hechte cassette-markt bestaat. De mensen, die cassettes kopen zijn vaak goedwillende sympathisanten.

Een echte concurrent van de plaat is de cassette nog steeds niet, ondanks het feit dat dezelfde hoeveelheid muziek op een cassette maar een kwart of soms nog minder kost dan de vergelijkbare plaat. De groep mensen, die het heft in eigen handen neemt, wordt echter steeds groter en de groeïende kwaliteit van zowel muziek als opnames, de toenemende aandacht voor de hoesjes zullen de cassette tot een steeds vertrouwder product naast platen maken.

Het vermenigvuldigen van het basismateriaal is van een aantal factoren afhankelijk. Is de kwaliteit hoog, dan is het beter om het op een goede cassette te kopieëren (TDK AD of SA, Maxell UDXL, etc.). In de situatie dat er honderd of meer kopieën moeten worden gemaakt is het handiger om het te laten doen. Er zijn twee methodes: snelkopieëren (veel kwaliteitsverlies) of één op één kopieëren, dus gewone snelheid. In Nederland zijn verschillende firma's, die dat doen, zoals bijvoorbeeld Ed Roos (01830-22967). De kosten worden natuurlijk hoger, waardoor het idee, dat een cassette zo goedkoop mogelijk moet zijn, wat moeilijker kan worden nagestreefd.
Een organisatie als Stemra (die voor deze musici totaal overbodig is) wordt meestal gepasseerd; een enkel label (KUBUS) staat daar wel officiëel ingeschreven.
De meeste mensen, die iets uitbrengen doen dat helemaal zelf, hebben van begin tot eind alles in eigen hand en hebben schijt aan pottekijkers, zoals die officiële bureauheren van de Stemra.
Het distribueren is vaak een probleem, dat de oplages klein houdt. De meeste platenwinkels in Nederland weten nog niet dat er vraag is naar materiaal, dat op cassettes staat. Uiteraard zijn er uitzonderingen: Get Records, RAF en Boudisque in Amsterdam, Haddock in Rotterdam, Rebop in Nijmegen, Bullit in Eindhoven, Supertracks in Den Haag en zo zullen er nog wel meer zijn.
Door genoemde problemen verkopen veel cassette-labels liever per postbestelling, wat dan wel *f* 1,95 verzendkosten met zich meebrengt, maar altijd nog minder bedraagt dan de winstmarge van winkels en de BTW-flauwekul. Uiteraard is de lijst van Nederlandse cassettelabels niet compleet, daarom een oproep aan alle onbekende labels (maar ook aan de wel genoemde), houdt Vinyl op de hoogte van alle cassetteactiviteiten. Je kunt nieuwe releases doorgeven aan de Vinylredactie, zodat ze elke maand in de releaselijst kunnen worden opgenomen.◄

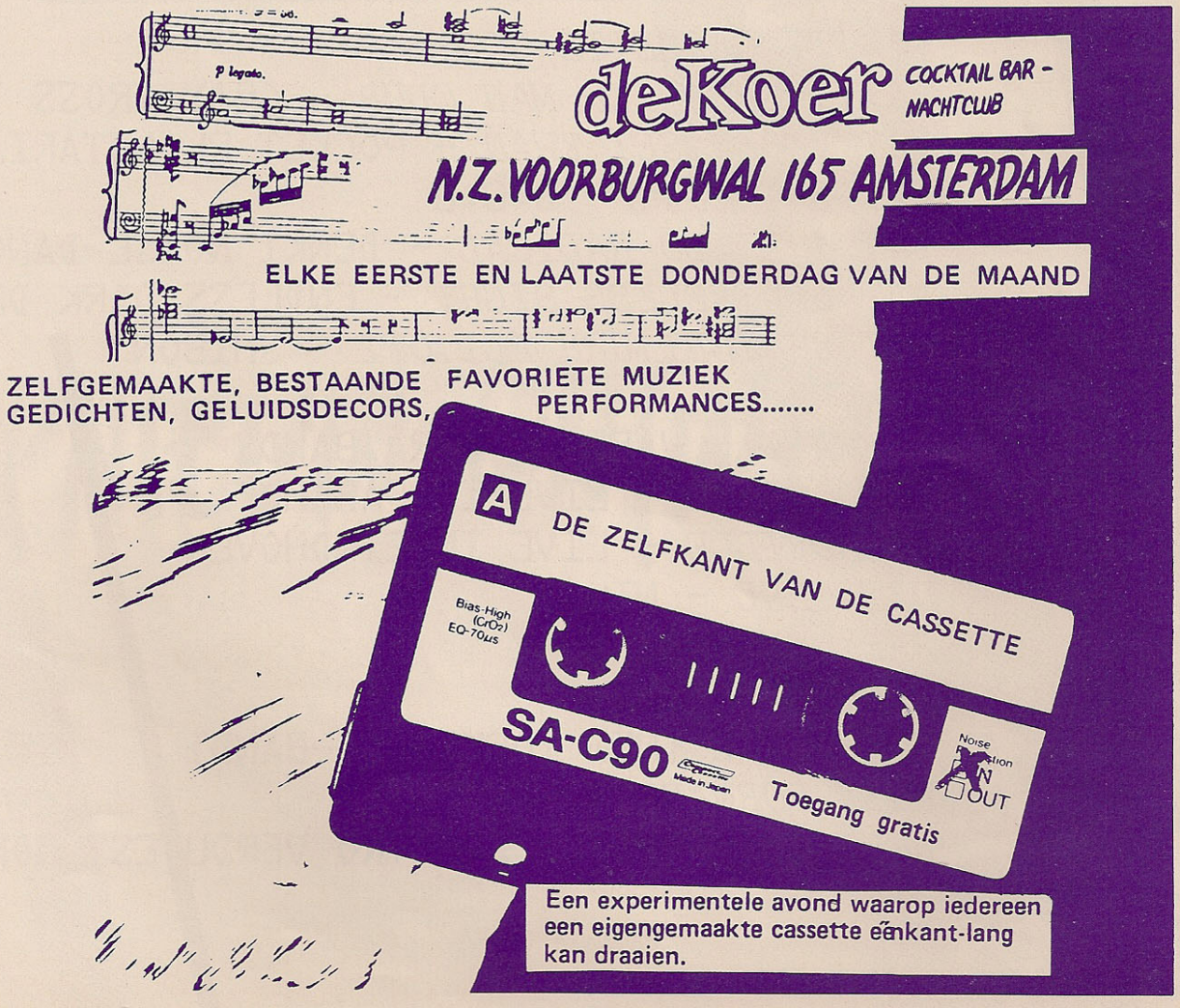

Haringpakkerssteeg 10-18 | 1012 LR Amsterdam | Telex: 12589 BOUDA NL

NEW RELEASES

NASMAK - INDECENT EXPOSURE VOL. 1, 2
NASMAK - INDECENT EXPOSURE VOL. 3, 4
NASMAK - INDECENT EXPOSURE VOL. 5, 6
THROBBING GRISTLE - PSYCHNIC RALLY
FALL - LIVE IN LONDON
VIRGIN PRUNES - DIN GLORIOUS
PSEUDO CODE - POTLASH MUSIC VOL. 2
BAD BRAINS - {HEAVY PUNK}
SHOX LUMNIA - LIVE AT PEPPERMINT LOUNCHE
ENDE SCHNAEVLIET - ANIMALS FROM OUTR SPACE
EINSTURZENDE NEUBAUTEN - STAHLCLUB VERSIONS
MECANO - {INCL. BOOKLET/R.WYATT INTERVIEW}

VANITY CASSETTE BOX:
VAT 1 SALARIED MAN CLUB - GRAY CROSS
VAT 2 DEN SEI KWAN - POCKET PLANETARIA
VAT 3 JWING - B.B.B
VAT 4 KILLO RADICAL - DENKI NOISE DANCE
VAT 5 WIRELESS SIGHT - ENDLESS DARK DREAM
VAT 6 MISHIMURH ALIMOTI - SHIBON

ULTRA'S - VARIOUS UTRA BANDS
TOX MODELL - LIVE IN PARKHOF
TECNOVILLE - LIVE IN EINDHOVEN
DETWIEHL - NIL
DREIECK - EINS
DREIECK - ZWEI
UT - LIVE {NEW YORK GIRL-BAND}
FAST FORWARD - VOL 1 - 7
KEVIN HARRISON - SPECTRO VERDU EST MORT

boudisque 020-26 03 11

Richard Jobson: 'Als ik een gedicht van Shelley lees, is het van mij geworden. Er zat eens een beeld in zijn hoofd, dat heeft hij via woorden losgelaten. Die woorden zijn in mijn hoofd mijn beeld geworden'.

OPNIEUW ONTWERPEN

The sun is warm, the sky is clear,
The waves are dancing fast and bright,
Blue isles and snowy mountains wear
The purple noon's transparent might,
The breath of the moist earth is light,
Around its unexpanded buds;
Like many a voice of one delight,
The winds, the birds, the ocean floods,
The City's voice itself, is soft like Solitude's.

Percy Bysshe Shelley (1792-1822)

tekst: Joost Niemöller fotografie: Roy Tee

RICHARD JOBSON

Richard Jobson was zanger van de Skids, geruime tijd een van Engeland's meest populaire new wave formaties. De eerste twee elpees van de Skids beloofden een interessante creatieve ontwikkeling, een vernieuwing. De derde elpee betekende een commerciële doorbraak en tegelijk het stopzetten van de muzikale beweging. Over de vierde elpee kan maar beter worden gezwegen.
Toen die vierde plaat uitkwam had Jobson het idee van de Skids al losgelaten. Hij gaf lezingen voor een Amerikaanse Universiteit, schreef filmmuziek, schilderde, liet een dichtbundel verschijnen A Man for all Seasons, nam deel aan videoprojecten, speelde in een film en een toneelstuk, las met schaarse begeleiding her en der zijn gedichten voor. Er kwam een soloplaat van hem uit, getiteld The Ballad of Etiquette; een plaat met klassieke muziek en gedichten. Voor de toekomst bestaan er losvaste samenwerkingsplannen met The Associates, Bill Nelson, John Mc Geoch. 'Ik denk dat het een single wordt, geen elpee voorlopig'. Richard Jobson werd geboren in Schotland en is nu 21 jaar.

De gelegenheid om Jobson te interviewen doet zich voor wanneer hij als deelnemer aan de toernee van het platenlabel Crépuscule door België, Frankrijk en Engeland ook optreedt in Amsterdam en Nijmegen.

Omgevingsmuziek

Op je plaat The Ballad of Etiquette maak je gebruik van muziek van d'Alessio, Debussy, Britten, Satie. Vanwaar die keuze?
'Ik hou van een bepaald soort klassieke muziek, de meer melancholische kun je zeggen. Als ik alleen thuis ben draai ik dat vaak. De keuze die ik voor de plaat gemaakt had, was voor mij dan ook nogal vanzelfsprekend. De combinatie van gedichten met die muziek is natuurlijk niet zo bijzonder of afwijkend. Ik heb dat wel vaker gehoord, alleen niet binnen de popscène, daar wordt er nogal vreemd tegenaan gekeken. Waarom ik juist déze stukken heb gekozen is in zekere zin relatief. Het is eerder de atmosfeer van die stukken, de zachtheid, het doorzichtige ervan dat me aantrok. Tijdens optredens laat ik bijvoorbeeld soms musici improviseren en samen met mijn gedichten kan dat een overeenkomstig effect hebben'.
'Het is vergelijkbaar met de omgevingsmuziek die Brian Eno maakt; muziek die zich niet op de voorgrond dringt, maar die uitsluitend een bepaalde stemming aangeeft. In dat opzicht is het trouwens interessant om te zien dat die muziek van Eno voor een heel belangrijk deel weer geïnspireerd is op Satie en Debussy. Overigens vind ik Brian Eno niet een echt geslaagd voorbeeld van omgevingsmuziek, want wat hij doet is zo boeiend dat je wel gaat luisteren. Omgevingsmuziek moet eigenlijk met je mee-ademen, net zoals in een gedicht moeten er komma's, pauzes in zijn om even te kunnen nadenken, even te kunnen ademhalen. Het moet een natuurlijk, vanzelfsprekend ritme in zich dragen'.
Op zich is het idee van omgevingsmuziek niet nieuw. Misschien is het wel het basisprincipe van muziek überhaupt.
'Ja, natuurlijk. Er is een klassiek muziekstuk uit de achttiende eeuw dat gaat over een grot in Schotland die mensen niet kunnen bereiken. De naam ervan is me nu even ontschoten, maar het is een heel bekend stuk. Die grot kun je alleen zien wanneer je er met een boot langsvaart, of met een helicopter overheen vliegt. Door de rotsen en het ruwe water kun je er niet in. Gedurende eeuwen en eeuwen hebben mensen zich afgevraagd wat er in die grot zou kunnen zijn. De grillige, vaak expressieve muziek geeft iets weer van de fantasieën daarover, maar het drukt ook de omgeving van die grot uit'.

Bloed en Bodem.

Zowel op het solo-album als in de dichtbundel staat een gedicht van je dat How I remember Thomas heet. In dat gedicht vertel je eigenlijk maar een half verhaaltje; je laat veel over aan de verbeelding van de lezer.
'Engelse dichters vonden dat het een belediging van de lezers was om het in zo'n dun, vaag stadium aan te bieden. Maar ik vind het eerder beledigend om het af te maken; juist de openheid, het onaffe is de charme ervan'.
Dat miste ik in het latere werk van de Skids; dat klonk zo gesloten.
'Precies; refrein couplet refrein couplet. Wat

Een eigen wetmatigheid

De muziek op The Ballad of Etiquette klinkt zeer ijl en verheven. Je gedichten draag je daarbij voor met een Schots accent, vaak ook met een ander ritme. Dat levert een eigenaardig contrast op.
'Eigenlijk is het net als bij de muziek van Bach; er zijn verschillende ritmen en toonsoorten maar op een bizarre wijze ontstaat er toch een organische combinatie. Met opzet heb ik het ritme van mijn voordracht anders gehouden dan het ritme van de muziek. Ik werk dan ook anders dan bijvoorbeeld Linton Kwesi Johnson; daar is het ritme van de muziek en de poëzie één geworden. Op den duur vind ik dat erg vervelend; ik denk dat het afbreuk doet aan zowel de muziek als de tekst. In mijn hoofd heb ik wel degelijk een metrum wanneer ik m'n poëzie voordraag, maar ik wil dat zo los, zo open mogelijk houden om de woorden vrij te laten ademen. En hetzelfde gaat ook op voor de muziek; af en toe laat ik die haar eigen wetmatigheid volgen terwijl ik dan niet voordraag'.
India Song komt zowel voor op The Fruit of The Original Sin, het verzamelalbum dat door Crépuscule werd uitgebracht, als op The Ballad of Etiquette. Het viel me op dat die twee versies aanzienlijk verschillen, terwijl toch tekst en muziek hetzelfde zijn.
'Dat komt omdat die twee versies in een verschillende omgeving zijn opgenomen. De versie op The Fruit of the Original Sin is in Brussel tot stand gekomen; de omgeving was daar erg relaxed en het klinkt dan

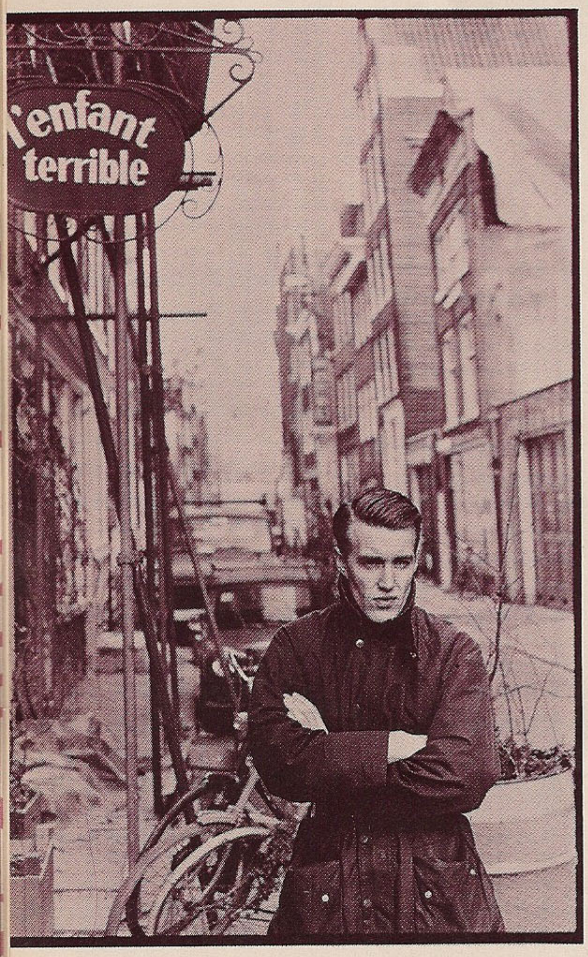

Etiquette the Ballad.

You called by me - oh etiquette
You mastered me - oh etiquette
You can for me
Abstain for me
Because I shall as always.
Do nothing for thee.

Richard Jobson

ook veel vrijer en langzamer dan de strakkere uitvoering op The Ballad of Etiquette. Ook tijdens optredens laat ik erg veel afhangen van de atmosfeer die er in een bepaalde zaal heerst. Niet alleen de wijze waarop ik de gedichten voordraag kan daardoor veranderen, maar ook de keuze van de gedichten. Ik ben nu ook veel flexibeler dan vroeger met de Skids'.

Ontwikkelen, ontdekken.

Voor mijn dichtbundel schreef je, 'Since those days I have never impressed upon myself to improve, only to discover'. Dat staat er erg definitief.

'Ja. . . Het gaat erom dat ik in de eerste plaats ontdekkingen in mezelf wil doen. Ik geloof niet in een ontwikkeling, dat is voor een doel, voor een naam. Ik wil veel en intensief zien, horen. Bovendien vraag ik me af of ik wel genoeg tijd zou hebben om in één onderwerp heel diep te graven. Ik denk dat ik wel genoeg tijd heb om bepaalde onderwerpen aan elkaar te relateren, om te spelen met beelden, woorden, gedachten. Ik zie dat zeker als een definitieve uitspraak ja; Ik heb voor mijn hele leven geen behoefte aan zo'n soort ontwikkeling, waarom zou ik, waar zou dat goed voor zijn? Ouder en wijzer worden, dat zie ik niet als een ontwikkeling, dat gaat vanzelf. Een ontwikkeling is een serie opeenvolgende stappen, maar ik zie niet waar die heen zouden moeten leiden'.

'Er zijn natuurlijk wel degelijk een aantal constanten die ik telkens weer tegenkom, zoals de confrontatie met mijn katholieke achtergrond. Maar dat is ook geen ontwikkeling, eerder een teruggang. Het belangrijke punt is; als je teruggaat naar iets essentieels in je achtergrond, als je je daar een tijd intensief mee bezighoudt, gaat het leven om je heen toch verder. En daar kun je dan plotseling mee geconfronteerd worden, zoals dat dan in mijn geval gebeurde bij de dood van mijn broer. Dan word je plotseling geworpen op zo'n actuele situatie en het gaat om die momenten, hoe je dan reageert, wie je dan bent'.

'Ik denk dat mijn vijand steeds een verschillend gezicht heeft; het kan een moordenaar zijn, een skinhead, maar ook mijn moeder. Die situaties moet je weten te plaatsen en begrijpen, het gaat niet om de theoretische ontwikkeling, want dat vervreemd je van die actuele situaties. En ontdekken is in de eerste plaats het ontdekken van jezelf omdat je je eigen vijand kunt worden'.

'Joseph Goebbles was bijvoorbeeld iemand die zich wilde ontwikkelen om een naam, een begrip te kunnen worden. Aan Albert Speer vroeg hij of die een standbeeld van hem wilde maken. Mijn gedicht The Night of Crystal gaat daarover; 'Oh Albert this stone/Make me a stone/Please make me/Make me of stone'. En de hoes van The Absolute Game, waarop de gezichten van de Skids in steen uitgehakt staan afgebeeld, is een parodie op dat thema. Het misverstand waartoe ontwikkeling kan leiden is dat zoiets als popmuziek eeuwig zou kunnen worden. eens opgezet was als een storm van geluid raakte volkomen vast. Ik denk dat we niet talent genoeg hadden om het nog verder te ontwikkelen. We gingen toen met Wagneriaanse, Nietscheaanse ideeën werken; ideeën waarvan we de zeggingskracht nog niet echt begrepen en die naar buiten toe de indruk wekten dat we een band met Nationaal-Socialistische sympathieën zouden zijn. Maar veel ideeën van Nietsche waren zo slecht nog niet en de directe associaties die er door sommigen nog steeds worden gelegd tussen Nietsche en het Nationaal-Socialisme zijn allang onjuist gebleken. Ook bij een Engelse schrijver als D.H. Lawrence vind je opmerkingen over 'bloed en bodem', terwijl niemand het in zijn hoofd zal halen om Lawrence een fascist te noemen. Trouwens, de ideeën van Nietsche zijn door veel schrijvers ook juist tègen het Nationaal-Socialisme gebruikt. Maar we waren nog erg jong, we hadden niet de capaciteit om er goed mee om te gaan'.

Nietsche had een grote interesse voor zijn achtergrond, zijn opvoeding. Dat vind ik bij jou ook terug, zowel in je vroegere teksten voor de Skids als in je poëzie.

'De interesse voor mijn opvoeding en voor de streek waar ik vandaan kom, zie ik als een confrontatie, een strijd. Ik trek het in twijfel omdat ik me niet op een vanzelfsprekende manier gebonden voel aan groeperingen. Hoe meer ik reis, hoe meer ongeloof er in mij ontstaat ten opzichte van welke beweging dan ook. Ik ben nog wel katholiek, maar in hoeverre ik nog gelovig ben, dat weet ik niet precies'.

Maar het is natuurlijk vergankelijk, zoals alles dat is'.

Toen jij nog deel uitmaakte van de Skids vertelde je eens in een interview dat je zocht naar een persoonlijke manier van uitdrukken, maar dat je die niet gevonden had.

'De vorm van de Skids was iets onpersoonlijks geworden, een vaste hoeveelheid regels waarbinnen ik gevangen zat. Nu moet ik in feite m'n regels telkens weer opnieuw ontwerpen. Zo wordt het mogelijk om me steeds persoonlijker te kunnen uiten'. ◄

(naschrift: Kort na het plaatsvinden van het interview werd bekend dat de Skids er nu, na vier-en-een-half jaar, toch definitief mee ophouden. Richard Jobson zal zich verder op zijn solo-activiteiten concentreren. Eventuele toekomstplannen van Russell Web zijn vooralsnog onduidelijk. -red.)

TOOP & BERESFORD

IS DUO & DIVERSITEIT

STEVE BERESFORD

Een juiste discografie van de platen, waar Steve Beresford op meespeelt, is nauwelijks te geven; het zou een flinke lijst worden. Waren het in het begin voornamelijk producties in de richting van geïmproviseerde muziek (zoals The Alterations), later komt daar meer reggae georiënteerd plaatwerk bij (The Slits, New Age Steppers en Prince Far I). Hij bespeelt een scala aan instrumenten; van piano, trompet en (bas)gitaar naar allerlei kleinere muziek- en klankvoortbrengers, in hoofdzaak speelgoedinstrumenten.
Beresford is in een muzikale omgeving opgegroeid. Zijn grootvader speelde in een jazzband, zijn vader was gitarist in een dansorkest. Vooral swingende muziek was vroeger bij hem thuis troef. Op zijn zevende jaar begon hij met pianospelen en een aantal jaren later trompet. Dat was in de tijd, dat iedereen 'Mod' werd en naar soulmuziek luisterde; iedere band schafte zich een kopersectie aan. Beresford speelde dan ook spoedig in een lokale soulband. Zijn muziek las hij toen nog keurig van het blad. Dat veranderde, toen hij 'Green onions' van Booker T & the M.G.'s hoorde: 'It was so simple that I could work out what he was doing'. Hierdoor kreeg hij belangstelling voor geïmproviseerde muziek.

Eind zestiger jaren begon Beresford in Yorkshire aan een muziekstudie. Hoewel hij de studie haatte, maakte hij deze wel af met de minimaal haalbare resultaten. Tijdens de studie ging hij voornamelijk om met niet-muziekstudenten. Het was de tijd van lange gitaarsolo's en jazz-rock. Beresford echter speelde met zijn groep Supremes- en Ronettes-nummers! Hiernaast hield hij zich ook bezig met geïmproviseerde muziek en leerde basgitaar spelen.
Inmiddels is het 1974 en speelt hij geïmproviseerde muziek in Londen bij **'Musicians Coöp'**, een soort collectief, dat hem de gelegenheid bood telkens met anderen te spelen. Kort voor de 'punk-boom' vindt hij een plaats in de pubrockgroep **Roogalator.** Wegens het te autoritaire en dominante gedrag van Danny Adler trekt hij zich spoedig weer terug, vlak voor hun concert met The Sex Pistols (toen voor het eerst optredend) in het voorprogramma.
In 1975 start hij het blad Musics, een periodiek, dat voornamelijk over geïmproviseerde muziek handelt, maar waarin echter af en toe ook etnische muziek aan bod komt. Over ongeveer drie jaar verspreid zijn er 23 uitgaven geweest in een beperkte oplage. Het was bij dit blad, dat Beresford en Toop elkaar leerden kennen.

DAVID TOOP

Een ontmoeting van meer muzikale aard tus sen beide heren vindt in 1977 plaats. Op aandringen van gitarist **Peter Cusack** gaan ze samen spelen. De dan in Amsterdam wonende Cusack is allerlei samenstellingen voor een groep aan het uit proberen. Eén daarvan is de combinatie met Beresford, Toop en drummer **Terry Day.** Hoewel het vooraf een onmogelijke combinatie lijkt, klikt het direct tussen de vier en de formatie **The Alterations** is een feit.
In de groep blijkt alles mogelijk. Geïmproviseerde muziek wordt door allen opgevat als een enorme vrijheid. Niet alleen introduceren ze nieuwe instrumenten, waaronder veel speelgoed, maar ook maken ze gebruik van zelfgemaakte instrumenten. Iedereen maakt gebruik van een wisselend instrumentarium. Alleen Terry Day beperkt zich tot zijn met con-

Wie begin dit jaar The Alterations (een viertal improviserende musici) in actie zag, zou niet vermoeden dat degene, die al die speelgoed-instrumentjes bespeelde, dezelfde persoon was die vorig jaar met The Slits in Amsterdam optrad, namelijk Steve Beresford. De fluitist van dit gezelschap, David Toop, is eveneens bekend uit andere formaties en speelt daarin, al of niet met Beresford, een belangrijke muzikale rol. Beide namen zijn in de wereld van de geïmproviseerde muziek niet onbekend. Bovendien maken ze ook veelvuldig uitstapjes naar groepen die meer toegankelijke muziek spelen, zoals eerder genoemde The Slits, New Age Steppers en The Flying Lizards. Ook geven ze een blad uit, Collusion, met een ongebruikelijke inhoud. Redenen genoeg om hun levenswandel eens nader te bekijken.

servenblikjes en plastic flessen uitgebreide drumstel.
David Toop begint met muziek in de tijd van The Shadows. Hij speelt dan een soort rythm and blues. Pas op de kunstacademie, waar hij voor schilderen en grafische vormgeving naar toe gaat, komt hij aan het spelen van meer experimentele muziek toe. Eind zestiger jaren beëindigt hij zijn opleiding voortijdig ten gunste van zijn muzikale belangstelling. Hij werkt dan veel samen met drummer **Paul Burwell.** Laatstgenoemde is ook te horen op de in 1975 onder leiding van Brian Eno opgenomen langspeler New and rediscovered musical instruments op het Obscure label. David Toop vult de ene plaatkant, **Max Eastley** de andere.

De menselijke stem produceert hier bijna alleen maar ijle klanken, terwijl ook met stilte als 'geluid' wordt gewerkt. De plaat krijgt hierdoor een erg rustig en 'minimal' karakter. Meer muziek van Toop is te vinden op het (gedeeltelijk eigen) Quartz label, waarop bijvoorbeeld ook (fluit)muziek uit Nieuw-Guinea en Venezuela is uitgebracht.

BRIAN ENO

Hoe kwam David Toop in contact met Brian Eno? Eigenlijk doordat Eno het boek kende, dat Toop in 1974 publiceerde, nl. New redi discovered musical instruments. Eno kwam toen een keer naar een concert van hem. David Toop: 'He liked it very much; he fell asleep in it actually. He said that was a most compliment thing'. In die tijd zette Eno juist het label Obscure op.
Toop was echter niet tevreden over de langspeler met Eno: 'The whole thing was just a catalogue of disasters'. De persingen waren slecht, de hoesinformatie en de volgorde van de nummers klopten niet. Buiten dat waren er geen contracten getekend, zodat er nog nooit iemand is uitbetaald. Alleen sessiemuzikanten, zoals bijv. Steve Beresford, die op de Obscure-plaat van **Jan Steele** meespeelde, kregen wel een soort arbeidsloon.

DAVID CUNNINGHAM

Nog belangrijker dan de korte samenwerking met Eno, blijkt de kennismaking met David Cunningham te zijn geweest. Steve Beresford kwam hem tegen bij het Portsmouth Sinfonia, een gezelschap, dat populaire klassiekers vertolkte in korte, vereenvoudigde versies (vorig jaar zomer kregen ze enige bekendheid met hun Classical muddly, een soort anti-Stars-on-45 plaatje). Iedereen kon daar zo'n beetje op meespelen, zo ook mensen als Brian Eno en **Gavin Bryars** (één van de jongere minimalisten).
Beresford speelde er trompet. Op een keer kwam hij iemand tegen met een 'Back to mono' badge op en via deze Phil Spector-leuze kwam hij in gesprek met David Cunningham. Een tijd later zou diezelfde Cunningham het eerste solo-album van Beresford, The bath of surprises, produceren.
David Toop ontmoette Cunningham op de kunstacademie. Toop gaf daar muziekles en Cunningham werd zijn meest ijverige en intelligente leerling. Tijdens zijn studie nam hij Summertime blues op, de eerste single van The Flying Lizards. Na de tweede single, Money, hielpen Beresford en Toop hem bij het opnemen van de eerste Flying Lizards-elpee.
De samenwerking van deze drie is nog steeds niet afgelopen. Vorig jaar kwam een door Cunningham geproduceerde single My body van **General Strike** uit. Achter deze naam schuilen niemand anders dan Beresford en Toop.

COLLUSION

Een aparte plaats in de samenwerking tussen Beresford en Toop neemt het blad Collusion in, dat ze samen met **Sue Steward** (ex-Virgin) uitgeven. Het blad, dat een aantal malen per jaar verschijnt, valt vooral op door de selectie van zeer uiteenlopende muziekvormen. Japanse ballades, Indiase filmmuziek, soul, salsa, be-bop en korte golf radio zijn een aantal van de onderwerpen in de twee reeds gepubliceerde nummers (nr. 1 zomer 81, nr. 2 voorjaar 82).
Je wordt als het ware mee terug genomen naar de roots, terwijl je tevens kennis maakt met een ander soort muzikaliteit. Steve Beresford: 'We wanna talk about music people know something about already, but in a different way'. De drie uitgevers leveren eveneens schrijvers-bijdragen, evenals **Lol Coxhill, Simon Frith, Robert Wyatt, Paul Burwell** en **Misha Mengelberg.** Het blad is erg overzichtelijk en goed leesbaar, mede door de enigszins sobere vormgeving van o.a. David Toop.

49 AMERICANS

Vooral Steve Beresford begeeft zich vaak buiten de paden van de 'minimal' muziek. Zo speelde hij ruim een jaar bij The Slits en een tijdje bij New Age Steppers (zie Vinyl 5 & 12). Voor een plaat van Prince Far I, Cry tuff dub encounter chapter 3, werden zowel hij als David Toop gevraagd om over de in Jamaica volgespeelde banden nog het één en ander neer te zetten. Beresford werkt hier voornamelijk met synthesizer-overdubs, waardoor de plaat een grote rijkdom aan geluids-gimmicks met zich mee krijgt.
Eén van de minder bekende groepen, waar ze medewerking aan verlenen is **49 Americans.** In 1979 maakten ze kennis met **Giblet** (die nu ook vormgevingsbijdragen aan 'Collusion' levert), die hen vroeg om in zijn groep te komen spelen, nadat hij **The Promenadres** had gezien.
Beresford en Toop maakten hier toen deel van uit samen met o.a. Lol Coxhill, Paul Burwell en Max Eastley. Dit gezelschap speelde een populaire interpretatie van allerlei verzoekjes, zonder repetitie. Toen Toop 49 Americans voor het eerst zag was hij geweldig onder de indruk; hij vond ze fantastisch en erg verfrissend. Giblet vroeg of Toop hun langspeler wilde produceren. Tijdens de opnames kwamen steeds meer mensen meespelen, waaronder **Vivian Goldmann** en **Viv Albertine** (van The Slits). Al deze sessies vonden plaats bij mensen thuis. Tegenwoordig gaat het er wel wat professioneler aan toe en de laatste elpee, We know nonsense, is zomer 1981 in een 8-sporen-studio opgenomen.

PRODUKTIES

Naast het toeren met de formatie The Alterations is er vorig jaar hard gewerkt aan de langspeler Imitation of life, die maart/april dit jaar moet uitkomen op het Y label van **Dick O'Dell.** Hierbij kregen ze hulp van BIM-muzikant **Tristan Honsinger** (die vroeger ook eens in The Popgroup schijnt te hebben gezeten) en trompettist **Toshinori Kondo.** De muziek op deze plaat is erg 'minimal' en valt te vergelijken met die van The Alterations.
Heel andere dingen staan op de waarschijnlijk eind dit jaar verschijnende elpee van General Strike (misschien kiezen ze voor dit samenwerkingsverband met Cunningham echter een andere naam). Het zal een soort mengeling van invloeden en stijlen worden. Op de ongemixte tape zijn ondermeer een Sun Ra- en Doo wop-nummer te horen en veel reggae/dub invloeden.
Ongetwijfeld zal het hier dit jaar niet bij blijven en zullen we hun namen op nog veel plaatprodukties tegenkomen. Dit soort mensen kan gewoonweg niet stilzitten! ◄

DISCOGRAFIE (selectief)

The Alterations - 'Alterations' (lp, bead), 'Up your sleeve' (lp, quartz)
The Flying Lizards - 'The Flying Lizards' (lp, Virgin), 'The fourth wall' (lp, Virgin)
Prince Far I - 'Cry tuff dub encounter chapter 3' (lp, Daddy Cool)
Steve Beresford - 'The bath of surprise' (lp, Y)
General Strike - 'My body/Parts of my body' (7'', Canal)
Vivien Goldman (met o.a. Beresford) - 'Private armies' (12'', 99/7'', Window)
The Slits (met Beresford) - 'Man next door' (12'', Human), 'Return of the giant Slits' (lp, CBS), 'Typical girls' (lp, bootleg).
New Age Steppers - 'New Age Steppers' (lp, on-U sound)
The Portsmouth Sinfonia - 'Plays the popular classics' (lp, Transatlantic), 'Hallelujah' (lp, Transatlantic), 'Twenty classic rock classics' (lp, Philips).
49 Americans - 'E pluribus unum' (lp, Choo Choo Train), 'Too young to be ideal' (lp, Choo Choo Train), 'We know nonsense' (lp, Choo Choo Train)
Burwell/Toop - 'Wounds' (lp, Quartz)
Eastley/Toop - 'New and rediscovered musical instruments' (lp, Obscure)
Eastley/Burwell/Beresford/Toop - 'Whirled music' (lp, Quartz)
Honsinger/Kondo/Beresford/Toop - 'Imitation of life' (lp, Y)

tekst: Oscar Smit fotografie: Laboratori! Kooos

DE NIEUWE LICHTING

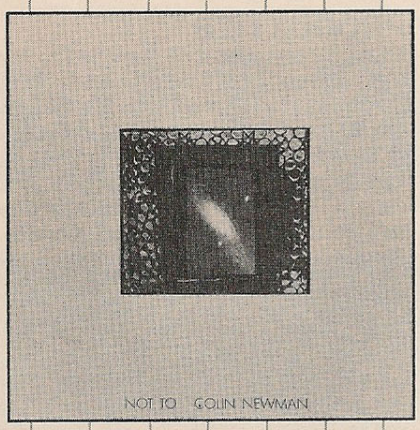

Colin Newman

NOT TO
LP 656.023

Associates

FOURTH DRAWER DOWN
LP 656.021

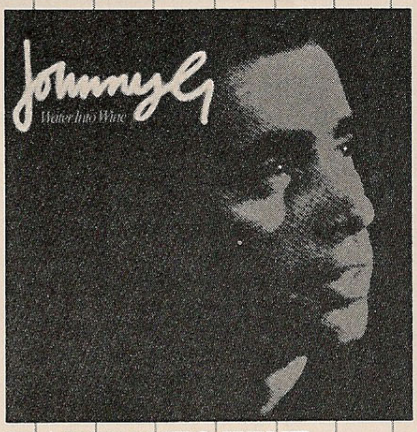

WATER INTO WINE
LP BEGA 30

Johnny G Tourdata

17 MAART
MELKWEG - AMSTERDAM

19 MAART
TAGRIJN - HILVERSUM

20 MAART
GIGANT - APELDOORN

21 MAART
SIMPLON - GROININGEN

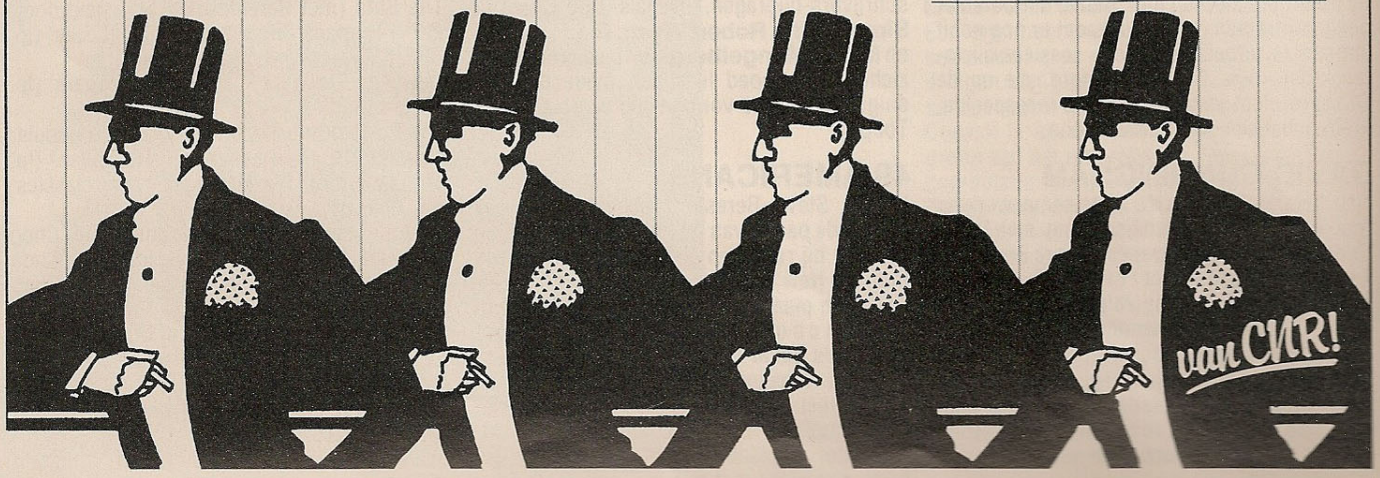

RELEASELIJST

ELPEES

Roy Gaines - *Gainelining*
Liebesstandarte - *Vol 2*
Method Actors - *Little figures*
Colin Newman - *Not to*
Zbigniew Namyslowski - *Air Condition*
Orange Juice - *You can't hide your love*
Dudu Pukwana - *Sounds Zila*
The Shunters - *Since morning*
Lester Young - *Lester leaps again*
John Bender - *Plaster falling*
Toure Kunda - *idem*
Urang Otan - *idem*
C.W. Urtacek - *Victory through grace*
Bongo's - *Time and the river*
Gilbert & Lewis - *Mzui*
Passage - *Degenerates*
Pressure Company (Cab Voltaire) - *Live in Sheffield*
Elliot Sharp - *Nots*
Spizz - *Spizz history*
Brat - *Attitudes*
The Innocents - *idem*
Jonatan Edwards - *live*
Glass Moon - *Growing in the dark*
Fay Ray - *Contact you*
John Watts - *One more twist*
Thompson Twins - *Set*
Fleshtones - *Roman goods*
Mandatory Music - *Cinecyde Cubes*
The Wild Giraffes - *Right now*
Snakefinger - *Manual Errors*
Simple Minds - *Theme for great cities*
Fall - *nieuw*
Spandau Ballet - *Diamond*
Fun Boy Three - *idem*
Moev - *nieuw*
Units - *Animal they dream about*
Haircut 100 - *Fantastic day*
Imitation of life - *oa Beresford, Toop*
Xynn - *Comptuted man*
Mi Sex - *Shangaied*
A.M.M. - *To hear and back again*
Ballistic Kisses - *Total access*
Fall Hex enduction day
Thomas Leer - *Contradictions*
Lora Logic - *Pedigree charm*
The Same - *Synch or swim*
Robert Wyatt - *Nothing can stop us*
Laurie Anderson, W. Burroughs, J. Giorno - *You're the guy. . .*
Borbetomagus - *Work on what has been spoiled*
Glen Branca - *The ascention*
Reptiles - *Voodoo boogie*
Cuddley Toys - *Trials and crosses*
Drinking Electricity - *Overload*
New Age Steppers - *3e*
Positive Noise - *2e*
Eric Random meets the Bedlamites - *Earthbound gohst need*
Elliot Sharp & Material - *Nots*
Richard Pinhas - *Lethique*
Long Hello - *vol 3*
Judy Nylon - *Pal Judy*
Mothmen - *One black out*
TC Band - *(pre Tc Matic) (bel)*
Lutz Ulbrich - *Luul (ex Ashra)*
Compilation 1 - *(geen verzlp)*
Misfits - *nieuw*
Jack Lee - *Greatest Hits (ex Nerves)*
Richard Bone - *Emerging melodies*
Music Werks - *1*
Music Werks - *Entersketches*
Bongos - *Drum along hudson*
Clive Robertson - *New electronics*
Husler Du - *Land speed record*
Neuonium - *The visitor (spaans)*
Neuonium - *(Digital dream*
Paris Mix - *Parijse verz lp*
Taxi Girl - *nieuw (frans)*
Kas Product - *eerste (frans)*
Tokow Boys - *eerste (frans)*
Rats - *C'est disco (Italiaans)*
S.I.B. - *Third world war (It)*
Take Suicide - *idem (It)*
Samples Only - *Italiaanse verz lp*
Entrave et Touffement - *Australische verz lp (frans labe, 2x 10'')*
Zero - *I'm your toy (zweeds)*
Allez Allez - *African queen (bel)*
The Ex - *History is what's happening (ned)*
Phones - *Two heads to hearts (ned)*
Plus Instruments - *febr april '81 (ned)*
Nexus - *Gonna find out (ned)*
Nasmak - *Four Clicks*
Katia - *Alles nur staub (duits)*
Katz TV - *Killer automat (duits)*
Eroc - *4 (duits)*
Alu - *nieuw (duits)*
Freiwillige Selbscontrole - *nieuw (duits)*
Mittagspause - *Live in Wuppertal 1979 (duits)*
Neues Deutschland - *idem (duits)*
Segemanntes Linksradicales - *Mit gelben birnen (duits)*
S.Y.P.H. - *PST (met Holger Czukay) (duits)*
S.Y.P.H. - *Pure freude (duits)*
Rheingold - *R (duits)*
Der Kapazitait - *Menschen v Geistsfahrer (duits)*
Playing by numbers - *Rough trade verz lp*
Recommended Record Sampler - *oa Residents, R. Wyatt*
Live at the Savoy - *oa Tuxedomoon, Snakefinger*
Northern Lights Playhouse - *IJsland verz lp*
Ten From Madhouse - *oa Insane, Hoax*
Starforces Studios - *oa Bree Factory, Sister Sister*
Detroit on a Platter - *oa Mutants, Destroy all Mosters*
Indianer Fur Morgen - *oa Goebels, Dagmar*

REGGAE ELPEES

Sugar Mimott - *Live loving*
Nicodemus - *Gunmman connection*
Prince Jammy & Roots Radics - *Destroys the invaders*
Roots Radics - *Outernational riddim*
Roots Reggae Party - *vol & 2 (verz lp's)*
Bunny Wailer - *Tribute*
Linval Thompson - *Look how me sexy*
Nicodemus & Toyan - *DJ Clash*
Jimmy Riley - *Rydim driven*
Roots Radics - *Radification dub*
Roots Radics - *Dub landing vol 2*
Dennis Brown - *Best of vol 1&2 (pre)*
Singers & Players - *Revenge of the underdog part 2*
Chalice - *Blasted (pre)*
Mickey Dread - *Beyond world war 3*
Edi Fitzroy - *Check for you girl (pre)*
Carlton & his Shoes - *This heart of mine*
Sammy Dread - *Think constructively*
Judy Mowatt - *Mr DJ*

12 INCH SINGLES

Animal Magic - *Get it right EP*
Bron Area - *Different phrases*
T.C. Curtis - *Body Shake*
Linda Taylor - *(Your'e) in the pocket*
Dr York - *Shake 'n' Shake*
Dead or alive - *It's been hours now*
Drinking Electricity - *Superstition*
Impossible Dreamers - *Life on earth*
Royal Family & Poor - *Art on 45*
Wild Swans - *Revolutionary Spirit*
Angry Samoans - *Inside my brain*
A Certain Ratio - *dubbel 12''*
Brother D & Collective Effort - *Dib be dib be dize*
James Chance - *Theme from grutzi Elvis*
Crucifix - *EP*
Effigies - *Haunted town*
Liquid Liquid - *Group me group*
Monofonic Orchestra - *Music design*
Bongos - *EP*
Cook the Books - *Piggie in the middle eight*
Kevin Harrison - *Fly*
Plimsouls - *A million miles away*
Wasted Youth - *Regans in*
3 Swimmers - *The worker*
Crash Course in Silence - *Pylon* - *Crazy*
Trainable - *Strange mutant*
Wall of Voodoo - *remix eerste EP*
Gary Numan - *Music for chameleon*
Where's Lisse - *Tutorial*
Japan - *Ghosts*
XTC - *Ball & chain*
Impossible Dreamers - *Life in earth*
Five or Six - *Polar exposure (opnieuw)*
Blue Rondo a la Turk - *Klacto Vee vedstein*
Godot - EP *EP*
Bauhaus - *Kick in the eye (remix)*
Landscape - *It's not my real name*
Bananarama - *He was really saying*
Greenfield Leisure - *Those farr of summers*
Associates - *Party fears*
New Age - *Living for now*
Heaven 17 - *Height of fighting*
Fibonaccis - *7-track*
The Graybunnies - *nieuw*
New Math - *They walk along you*
Wounds - *(San Fransisco)*
Pell Mell - *Ryming Guitars*
Half Church - *nieuw*
Ministry - *Cold life*
Kinetic Deals - *reason*
Troy Tate - *Life line (10'')*
Octobre - *(ex Marquis de Sade) (Frans)*
Brassers - *nieuw (bel)*
Das Wesen - *(ned)*
Vice - *(ned)*
Pension Stamheim - *US invasion (duits)*
Zusatzzahl - *Mehr mut zum zufall (duits)*
Rheingold - *Dreiklangs dimensionen (duits)*

REGGAE 12 & 10 INCHES

Peter Rankin - *Suki yaki*
Winston Riley - *Wife and sweetheart*
Bim Sherman/Singers & Players - *Revolution*
Leroy Sibbles/Heptones - *Echoes*
Slim Smith/Delroy Wilson - *Hip Hug*
Delroy Wilson/Winston Francis - *Keep on trying*
Barrington Levy/Bill Boyo - *Tomorrow is another day*
Naggo Morris - *True them no know*
Tristan Palmer/Nicker Smart - *Mr false preacher*
Norman Soloman/Wayne Smith - *Joy bells ringing*
Derek Spence - *To see a black men cry*
Rankin Toyan - *Cassette and tape*
Dennis Walks/Billy Boyo - *Roast fish corn bread*
Johnny Clarke - *Rude Boy*
Al Campbell - *I was born a loser*
Gregory Isaacs - *Who cares*
Creation Rebel - *Independent men*
Earl Cunningham - *Jail house*
Sammy Dread/Donovan Smith - *Dreadlocks party*
Errol Dunkley - *Bad boys*
Alton Ellis/Barry Brown - *Misty*
Tyronne Evans/Leroy Sibbles - *How sweet it is*
Five man Army - *Send another*
Winston Francis/Cornel Campell - *Going to Zion*
Winston Francis/Delroy Wilson - *Quiet places*
Phillip Frazer - *This world*
Lloyd Jackson - *Strings of my heart*
Anthony Johnson - *Lost love*
Anthony Johnson/Billy Boyd - *Let go this one*
Barrington Levy & Papa Tullo - *Tomorrow is another day*
Carlton Lewis - *Sweet soul rocking*
Jimmy Lindsay - *Dole queue*
Matic 16 - *Jahovah*
Papa Face - *In a Jamaican style*
Junior Reid - *Jailhouse*
Joy Roberts & Roots Radics - *Love me instead*
Delton Screechie - *She is my woman*
Wayne Smith - *Moment in space*
Linval Thompson & U Brown - *Poor people*

►46

NIEUW UIT ZEEUWIJEN

FELT

Crumbling the anti-sceptic beauty (Cherry Red)

Elpee

Twee jongens die, onafhankelijk van elkaar, op hun respectievelijke Engelse zolderkamertjes alleen maar platen van Velvet Underground en Television op hun pick-up afspelen.

Van kant A weer terug gaan naar kant B is iets wat je doet wanneer je zwaar verliefd bent op bepaalde muziek, maar er kan ook nog een andere reden voor zijn. Je zoekt iets in die muziek en het is niet aanwezig. Maurice Deebank en Lawrence worden het al snel samen eens, ze moeten aan hun favoriete muziek zelf iets toevoegen.

Niet gehinderd door al te veel kennis toog het duo aan de slag, en de horde tussen het passief en actief deelnemen aan muziek bleek makkelijk te nemen. Na de jammer genoeg niet door de media opgepikte probeersels, nu dan een debuut in het overbevolkte land van de langspeler. Eenmaal daar aangeland lijkt met met die overbevolking nogal mee te vallen, er is nog volop ruimte voor het 'betere produkt'.

Inderdaad, de som der delen Television en Velvet Underground is Felt. Of het totaal meer oplevert dan voornoemde som blijft echter een open vraag. Wel blijkt er middels 'Crumbling the antisceptic beauty' nog

enige rek te zitten in de sterk op gitaar, geënte, muzikale formule van de culthelden van weleer. Maurice's open accoorden worden kristalhelder aan de luisteraar gebracht op een dromerige, bijna pastorale wijze. Iets wat je tot voor kort alleen nog kon tegen komen bij de melancholicus uit Manchester: Vinni Reilly aka The Durutti Column. Het verschil tussen de twee zit hem in de inspiratiebron. Put Vinni uit de rijke bron van jazzgitaristen als bijvoorbeeld Barney Kassel, Maurice Deebank houdt het vooralsnog op Richard Loydd's typische Fender-manoeuvres.

Wat Lawrence's lyrische aspiraties betreft is iets als' 'I stand in the charcoal light/Dazed like evergreen' het zeker waard om genoteerd te worden in het in mijn ogen zeer magere boek van mooie popteksten. En wat het criterium 'mooi' betreft, dat geldt dus eigenlijk voor deze hele eerste Felt-langspeler op mijn pick-up. Alleen na het teruggaan van kant A naar kant B blijft de reeds eerder gestelde vraag nog steeds open. Misschien moet ik er zelf wel wat aan gaan toevoegen, ja, of jij.

Stephen Emmer

SNAKEFINGER

Manual of Errors (Ralph SN 8203)

Elpee

Of het opmerkelijke Ralphlabel uit San Francisco nog een lang leven is beschoren, is de vraag die vele muziekliefhebbers de laatste tijd kwelt. Een bankroet zou onvermijdelijk lijken. Als de rouwkaarten bestaan uit de komende release van de Residents en de nieuwe plaat van Snakefinger, dan sterft Ralph in ieder geval een prachtige dood.

Phil Lithman, Snakefinger, is gelieerd aan de Residents maar heeft voor zijn soloprodukten altijd een andere muzikale weg gezocht, waarbij hij traditionele muzikale vormen niet verwerpt of ridiculiseert zoals de Residents, maar bewerkt. In die zin en in de uitwerking ervan is de lijn van zijn twee vorige elpees op 'Manual of Errors' doorgetrokken. Een grote muzikale beheersing en een rijk arrangement staan aan de basis van wat je een gecultiveerde Captain Beefheart-sound zou kunnen noemen. Met rhythm 'n blues vaak als basis genomen, wordt de herkenbaarheid veroorzaakt door Snakefingers stem

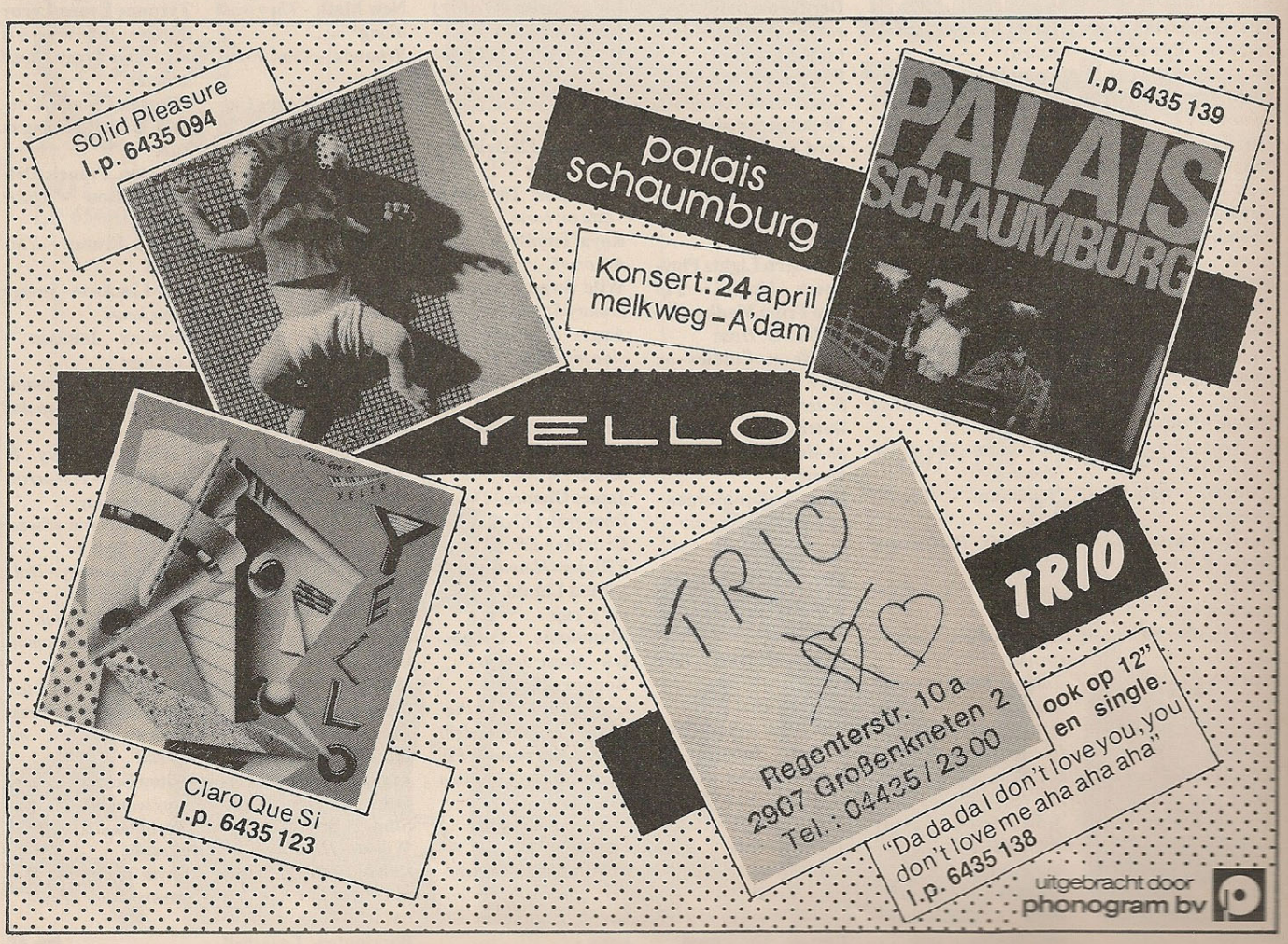

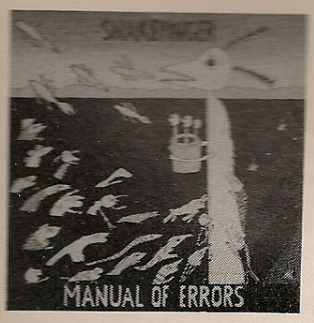

en zijn dominante, vaak met effectapparatuur bewerkte gitaargeluid. De coherentie tussen dit karakteristieke gitaargeluid, de gitaarpartijen van Miguel Bertel en het toetsenwerk van Eric Drew Feldman (ook present bij Captain Beefheart) is zo groot, dat de nummers, ondanks hun complexiteit wel degelijk swing bezitten.
Ook de kenmerkende west-coast humor is volop terug te vinden. Titels als 'You sliced up my wife' en 'Yeti (de verschrikkelijke sneeuwman): what are you' doen meligheid met bijsmaak vermoeden. Zinsomkeringen als: 'I followed George's dream and now it follows me' getuigen van milde spot over dwalingen die het mensdom heeft begaan om vat te krijgen op zijn bestaan. Maar nooit is het te laat door relativering de juiste weg weer te vinden, mits je deze ook relativeert.
De hoes is van het bekende Ralph-kaliber. Een grof getekende voorkant in rood, zwart en wit toont een vogelachtige totem, die een bus met drie kleine mensfiguurtjes vasthoudt. Staande op de vloedlijn wordt deze verschijning aangevallen door talrijke, niet te categoriseren wezentjes. Of is het een warme omhelzing zoals die ook voor deze plaat zou moeten gelden? Vergissen is menselijk, zal ik maar zeggen.
Gerard J. Walhof

THOMAS LEER

Contradictions (Cherry Red Records) Dubbel-12-inch

Thomas Leer (die eens samen met Robert Rental de elpee 'The Bridge' maakte en alleen een 12'' single die 'Four Movements' heette) is gelukkig een weinig modieus artiest. Dat wil niet zeggen, dat zijn muziek ouderwets klinkt, maar zijn songs lijken eerder gemaakt te zijn vanuit een passie voor de muziek dan uit een behoefte om tot 'het nieuwste van het nieuwste' te behoren. Wel synthesizers dus, maar niet de typische post-Kraftwerk synthesizer sound die nu bijvoorbeeld Hilversum 3 overspoelt. Thomas Leer heeft mijn sympathie.
Thomas Leer is ook geen vernieuwend artiest. Wie kwaad wil kan hem betichten een eenvoudige truc te hebben uitgehaald: Oude Soul verpakt in een modern electronisch jasje. Dat zou zo zijn, ware het niet dat Leer niet alleen de gimmick van de Soul aan de gimmick van de synthypop heeft geplakt: de verbindende factor meet, te oordelen naar het resultaat, een werkelijk, een eerlijk gevoel voor de betere zwarte muziek geweest zijn. Zijn songs klinken niet zozeer als Soul, ze hebben het.
Samenmet misschien wel alleen John Foxx (en dan alleen op 'Metamatic') en Kraftwerk zelf presteert Leer het om gevoel in zijn muziekmachines te leggen. Kennelijk was er al muziek voor er een noot werd ingedrukt. Want elke song op 'Contradictions' klinkt groots, klinkt vanuit muzikale diepte, klinkt alsof je wel mee moèt zingen, dansen enz. 'Hear What I Say', 'Soul Gypsy', 'Choices', 'Gulf Stream', ze hebben allemaal dat ondefinieerbare wat pop tot muziek maakt.
Niet alleen componeerde Thomas Leer alles zelf; van arrangement via instrumentsbespeling tot productie is alles van eigen hand. Thomas Leer zingt en speelt; Korg Synthesizer, Electronische percussie, gitaar, basgitaar, radiostemmen. Zeven zeer aanbevolen stukjes menselijkheid.
Joost Niemöller

ANDY GIORBINO

Lied an die Freude (ZickZack ZZ95) Elpee

Naast Andy Giorbino (instrumenten en stemmen) spelen mee: Jäki Eldorado (gitaar), Gitta L. aus E. (tekst en stem), Rajo Crash (stem), Hajo Bauer (tekst), Ivanhoe (compositie) en de cover werd ontworpen door Dr. Glori.
De plaat is opgenomen in de zomer van 1981. Geen kant 1 en 2 meer, maar Frühsommerseite en Spätsommerseite. De eerste opent met 'Motor im Kopf', in welk nummer een kind een motor probeert aan te zetten. A.G. deelt z'n interesse in de denkwereld van het kind met bijvoorbeeld Der Plan uit Düsseldorf, Kurt Dahlke van Pyrolator (zie Vinyl 11) en The Legendary Pink Dots (zie voor recensie Vinyl 11) uit Engeland. De volwassen mens is bedorven, dus gaan we uit van het kind, dat de hele dag nieuwe dingen ontdekt, elke dag een nieuwe vaardigheid opdoet. Gelijk een muzikant, die een synthesizer ontdekt. Symbool voor deze 'Neue deutsche Fröhlichkeit' zijn onder meer: zingende kinderen (want die zijn opgewekt).
De teksten op deze elpee zijn simpel en naïef, als van een kind. Zo passeren 'Der kleine Koch' (de kleine kok is niet op z'n achterhoofd gevallen, hij wil liever spelen, wil niet naar school gaan), 'Wer denkt mich' (lucht in het hoofd in overvloed, er zit een gat in, alles valt er uit, iemand vangt het op en eet het op).
'Du? nur du' (Zacht streelt de wind je, vreemd kind over het zijdeachtig haar stil droomt de nacht, de donkere nacht in jouw paar ogen-wie je ook bent hoe je ook heet zag ik nooit jouw gezicht jouw groet mijn lied mijn kleine lied dat jouw de hemel belooft).
'Urwald 1&2' (oerwoud, dat slaapt, oerwoud, dat droomt, om me heen diepe eenzaamheid, jouw, jij mijn

Flying Disc heeft het te druk om te adverteren... stoor ons alsjeblieft niet op het volgende telefoonnummer 015 120330

T-shirts van
Cramps
Classix Nouveaux
U-Roy
Shangri-La's
etc.

STILETT

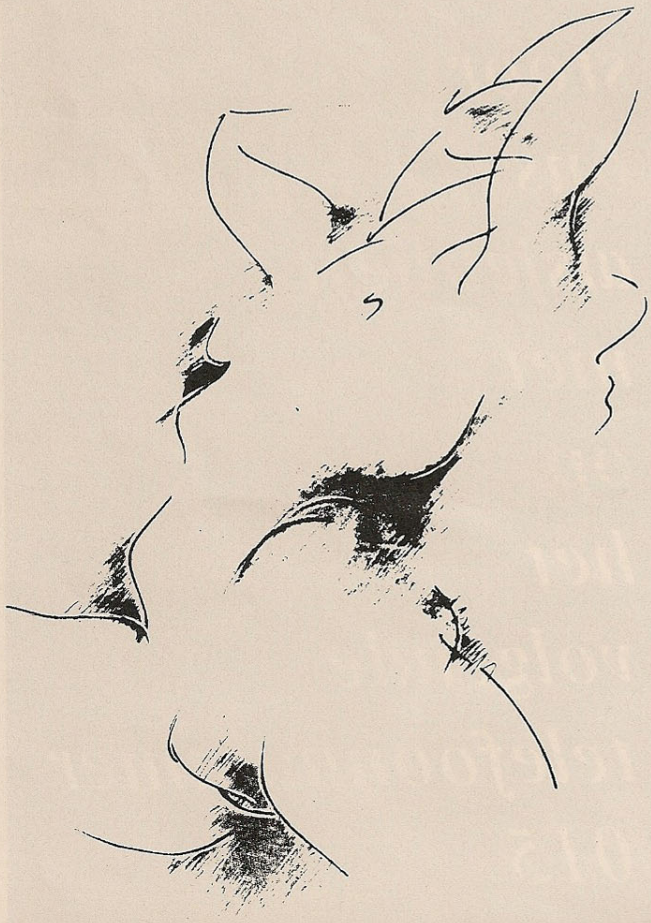

Damstraat 14 1012 JM Amsterdam 020-252854

geluk heb ik verzuimd ach, waarom ben je zo ver. Mooie muziek, waar ben je heen, die mij zo vaak 'zum tanz erklang' - jij zachte arm zoals hermelijn, die zich om mijn slingerde.
'Der Mond' (de maan werpt harde schaduwen - ik kijk uit mijn venster en lig in bed op mijn rug, de maan werpt harde schaduwen die zien er nog erger uit als spoken. Ik denk aan niets en toch aan alles en heb angst, het kan niet verder gaan. Ik zou zo graag willen slapen en wenste alle gedachten weg).
De muziek van Andy Giorbino bestaat uit ongecompliceerde synthesizerlijnen versmolten met de electrische gitaar, die in veel verschijningsvormen op deze plaat aanwezig is. Dit alles aangevuld met eenvoudige teksten en kinderinstrumenten. De afgeronde reeks van ritmisch geordende tonen variëert van 'boer d'r ligt een kip in het water' via het intro van 'zie ginds komt de stoomboot' naar Spaanse gitaarklanken. Leuk is ook de zang, soms tweestemmig terwijl iemand z'n neus dichthoudt.
De muziek op kant twee is experimenteler, radiogeluiden doen hier hun intrede. Associaties met The Residents, Snakefinger en Yello doemen op in deze vrolijke kinderwereld.
Erik Voogel

NASMAK
4our clicks (Plurex 2300)
Elpee

Het heeft enige tijd geduurd voordat Nasmak de nieuwe muzikale koers, die het gevolg was van het vertrek van zangeres Truus de Groot,aan tape of plaat durfde toe te vertrouwen. Na de release van de vier 'Indecent Exposure' cassettes is er dan nu de elf nummers bevattende elpee '4our clicks' verschenen op het heropgerichte Amsterdamse Plurex-label.
Nasmak heeft zich in de loop van zijn bestaan doen leren kennen als een groep die consequent en compromisloos zijn eigen muzikale lijnen uitzet, zonder daar veel publicitaire ruchtbaarheid aan te geven. Dit, en de complexiteit van de muziek zijn vermoedelijk de redenen waarom Nasmak altijd slechts in kleine kring op erkenning heeft kunnen rekenen.
De complexiteit had vroeger betrekking op zowel de ritmische basis als de gitaarpartijen van Joop van Brakel en Henk Janssen. Het laatste is nu minder het geval door de komst van de synthesizer. Samen met de gitaar voegt deze een lichte kleuring toe aan de ritmebasis die nu nog nadrukkelijker het karakter van de nummers bepaalt. De eigenzinnige verwerking van ongebruikelijke maatsoorten, zoals de zeven-achtste in 'Not your living doll', en het leggen van (syn)drumaccenten op onverwachte plaatsen zijn opvallend. De krachtige bas van Theo van Eenbergen houdt dit, in zijn structurele helderheid architectonisch aandoend, door Toon Bressers geschapen, raamwerk bij elkaar.
De zang wordt door de vier heren in toerbeurt gedaan en neemt een minder prominente plaats in. Herhaling is een verwerkt uitgangspunt, zowel in zang als muziek. De hierdoor ontstane monotonie is door bewuste keuze dan ook geen armoede maar een karakteristiek.
In de productie wordt Nasmaks handelsmerk sterk naar voren geschoven. Drum en bas staan in het geluidsbeeld vooraan. Want het karakteristieke ritme is definitief Nasmaks herkenbaarheid geworden. Het is de bands eigen gezicht: collectief als een Oost-Europees voetbalelftal met een grote dosis techniek. Gedegen en doordacht een karakteristiek spelconcept ontwikkeld, regelmatig scorend zonder goalgetter in de voorhoede.
Gerard J. Walhof

PLUS INSTRUMENTS
Februari-April '81
(Kremlin products)
Elpee
NASMAK/PLUS INSTRUMENTS
Zickzack ZZ 85)
12-inch

Plus Instruments ontstond eens als het hobbygroepje binnen Nasmak en nog steeds is het een speelse vorm van pretentieloosheid, die de charme van Plus Instruments uitmaakt. Moderne liedjes, die je kunt draaien zonder er al te veel bij na te hoeven denken.
Hoe relatief en veranderlijk Plus Instruments zichzelf ziet, blijkt alleen al uit de titel van de (korte) elpee: Februari-April '81, oftewel de weerslag van een moment Plus Instruments; volgende maand klinken we weer anders.
Drie opnamedagen in februari, te New York waren genoeg voor T. de Groot, D. Linton en L. Ranaldo (men vond het zelf nodig zich zo vormelijk voor te stellen). Acht liedjes in minimale electronische bezetting (plus drums) en Truus als stem. Het DAF-ritme is al redelijk nadrukkelijk (daarover straks meer), maar nog nergens hinderlijk door immitatiedrift. Met uitzondering van 'Freundschaft', dat als twee druppels water lijkt.
Hoewel er een blote bodyman zowel op de cover als op het label staat afgebeeld, lijkt dit plaatje toch in de eerste plaats te willen zeggen; 'let maar niet op mij, ik ben ook maar een redelijk geslaagd product van de synthesizermode'. Ik weet er dan ook verder niets over mee te delen. Behalve dan, dat ik het met plezier kon draaien, terwijl ik met iets anders bezig was.
Op het Duitse Zickzack label vond een dubbele presentatie plaats; één kant Nasmak, één kant Plus Instruments. Dit is kennelijk een doordachte poging om de Duitse dansmarkt te veroveren. Een mengeling van Disco en DAF, waar de oppervlakkigheid en de ongeïnspireerde productmatigheid vanaf spat. Boem boem dreun boem. Een zware bas, een harde klap

op het drumstel en dat is dan dat. Wie had ooit gedacht dat de aanwinkelijke spontaniteit van het Nasmak/Plus Instruments-verbond zich zo afgevlakt in het buitenland zou gaan verkopen. Het verschil tussen de Nasmak-en de Plus Instruments kant is vrijwel uitsluitend gelegen in de invulling van de zang; aan de ene kant een meisje, aan de andere kant jongens. Dit is een bewijs dat een machine alléén nog geen muziek kan maken.
Joost Niemöller

COLIN NEWMAN
Not to (4AD)
Elpee

Misschien is de tijd voorgoed daar dat dat muzikale experimenteerdrift niet meer per definitie gekoppeld hoeft te worden aan het collectieve pogen daartoe. Zo is de individuele ontwikkeling van elk der vier Wire-leden in een stroomversnelling geraakt sinds de opheffing van de band als gezamelijk platform. De soloactiviteit als katalysator voor productiviteit met een progressieve constante. Song-speerpunt Colin Newman uitte zich tot nog toe middels twee platen onder eigen naam, waarvan de een (A-Z) tot doel had zich te bekwamen in het componeren en arrangeren van nummers en de ander (Provisionally entitled the singing fish) tot het leren beheersen van technische productiemiddelen. Not to, de laatstverschenene, is een eerste bewijs van de door Newman opgestoken informatie. Eén van de meest opvallende aspecten aan de plaat is een zo mogelijk nog grotere dosis zelfopgelegde discipline, maar gelukkig alleen als middel en niet als doel. De gekunsteldheid van een discipline-als-doel-pretentie is iets wat met name nogal eens de kop opstak bij Wire en nu ook nog wel bij kunstbroeders Gilbert en Lewis is hun duo-project Dome. Het moeten overgaan tot het sluiten van remmende compromissen over bijvoorbeeld bovenstaand geschil speelt dan ook niet meer sedert het benutten van verschillende uitlaatkleppen. Een en ander neemt niet weg dat er toch weer gezamenlijke Wire-plannen bestaan en na het versneld ontwikkelen van de verschillende, persoonlijke visies zou Wire als band misschien zelfs nog meer impact kunnen hebben dan in het verleden al het geval was. De progressieve constante is namelijk nooit in gevaar geweest. Gezamenlijke plannen op de lange termijn als doel en het zelfstandig ondergaan van een proces als middel. Enz. Enz.
O.K., O.K., dan ook nog maar wat 'relevante' informatie over uitlaatklep 'Not to': strakke kaders, zoekende baspartijen, originele producties, slippende hi-hats, gekke geluidjes, de aanwezigheid van twee oudere Wire-nummers, een George Harrison-cover (die zoiets niet erg vindt) en bovenal 'de' smaakvolle melodielijn. In to 'Not to' is ontwikkeling voor beide partijen, om niet te zeggen voor alle partijen.
Stephen Emmer

SNOWY RED
The Right to Die (Dirty Dance Records)
Elpee

Snowy Red is Mickey Mike (zie interview Vinyl nr. 7). Mickey Mike is een individu, omgeven door een electronische wereld. Zijn muziek rust op spanning tussen minimalistische synthesizerklanken en vocalen, waarvan de koelheid aansluit bij die metalen wereld, maar waar ook een diepe passie uitstraalt. Terecht wordt Suicide als grote inspiratiebron vermeld. Op de eerste elpee leverde Snowy Red een verzameling strakke nummers af, die wegens beperkte middelen in vlakheid dreigden te vervallen. De spanning resulteerde niet altijd in sfeer. Dit euvel is op de tweede elpee *The Right to Die* verholpen, op de eerste plaats omdat Mickey Mike over meer productionele middelen beschikt, maar ook en vooral omdat hij afstapt van de strakke ééndimensionale dreun, en échte songs neerzet, waarvan er trouwens twee op single zullen verschijnen (*I'm Hurt/ Megadeath*).

Electronica voert nog steeds de boventoon, maar zowel ritmisch als melodisch zorgt Mickey Mike voor de nodige variatie en vindingrijke wendingen. De percussie is nog altijd repetitief, maar verschuift van een rustige deining naar bezeten hakkende ritmes. De combinatie man-machine resulteert niet in een gevoelloze mechanische dreun. Het accent heeft zich verplaatst: waar voor de eerste plaat kon worden gesproken van een gestileerd experiment, is *The Right to Die* uitgegroeid tot een stijlvol product met experimentele kantjes. Mickey Mike heeft begrepen dat stijl niet wordt bereikt door klamme eenvormigheid, maar door een driftige diversiteit met persoonlijke stempel. Wat ook bijzonder belangrijk is, is dat we hier niet meer geconfronteerd worden met een electronische klaagmuur waartegen wanhopige kreten afketsen, maar met een diep verstrengelde versmelting van vokaal en instrumentaal werk. Beide facetten ondersteunen elkaar en resulteren in een diep doordringend totaalgeluid.
The Right to Die is geen koerswijziging, maar eerder een verdere ontwikkeling van de mogelijkheden die zich op *Snowy Red 1* in embryonaal stadium aanmelden. Ook tekstueel is er continuïteit: Mickey Mike levert nog steed macabere zinnen af die uitdrukking geven aan ziekte en dood, zowel op maatschappelijk (*Euroshima, Megadeath*) als op psychologisch vlak (*I'm hurt, Madman, Lies in your Eyes*). Zulke bloed- en tranenthematiek kan ofwel goedkoop en modieus overkomen, ofwel recht naar de keel grijpen. Voor *The Right to Die* geldt duidelijk het laatste.
Jan Landuydt

Ampco presenteert:

BSS ELECTRONIC CROSSOVERS

Insiders wisten het al:
BROOKE SIREN SYSTEMS maakt crossovers die wereldwijd in professionele toepassingen het meest gebruikt worden.

De specificaties en mogelijkheden spreken, dachten wij, voor zichzelf:
- 19"-behuizing, XLR-connectoren.
- symmetrisch in, symmetrisch uit op aanvraag.
- instelbare limiters op alle uitgangen. Voorzien van LED-indicatie.
- Filters naar keuze 12, 18 of 24 dB/octaaf.
- Automatic mute.
- Voorzien van sub- en ultrasonisch filter.

BSS brengt 2 series op de markt:

- De FDS serie-300 (hier afgebeeld) in stereo 2-weg of mono 3/4-weg uitvoering.
- De MCS serie-200 (niet afgebeeld). Modulair opgebouwde stereo crossover voor 2-, 3-, 4- of 5-weg systemen. Symmetrisch in en uit. LED-bar indicatie.

BSS wordt in Nederland vertegenwoordigd door Ampco Holland BV

Voor meer informatie, bel of schrijf even.

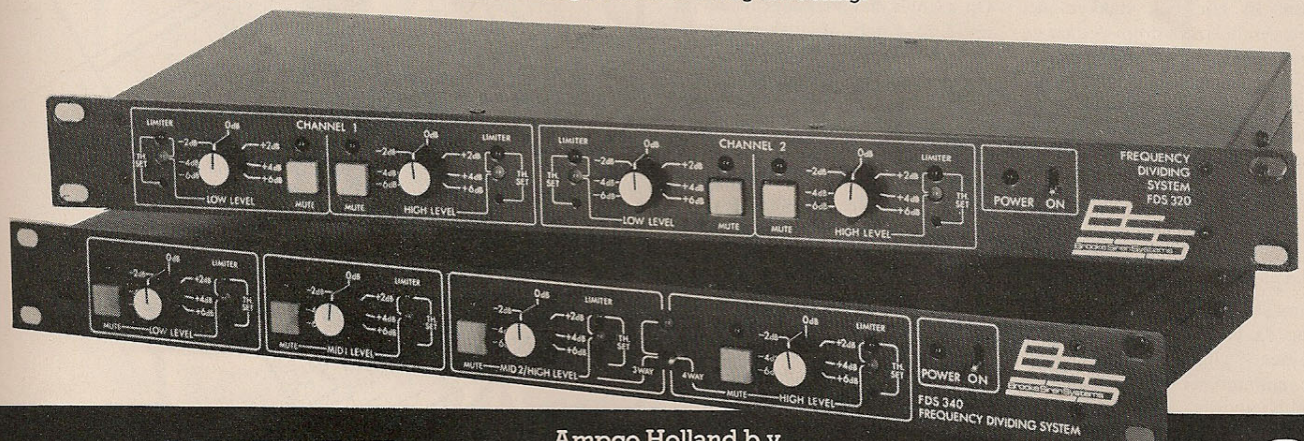

ampco

Ampco Holland b.v.
C. van Maasdijkstraat 108
3555 VP Utrecht
Telefoon 030-433134

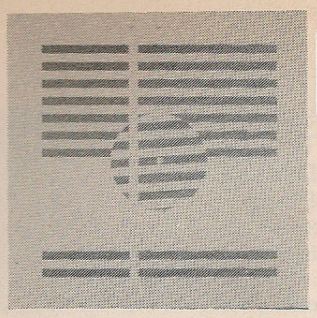

XAO SEFFCHEQUE UNDER DER REST.

Ja. Nein. Vielleicht (Schall 011) Elpee

Jazz, Pop en Dada; ze geven elkaar een hand op 'Ja. Nein. Vielleicht'. Een plaat uit Duitsland met een DAF-ritme (dat is dus; merendeels lage synthesizer, veel electronische ritmeslagen, een militaire drum) en Andreas Brüning en Ralf Albertini op altsax, baritonsax en klarinet. De blazers schitteren door afgepaste lulligheid; het nooit ophoudende minimale themaatje bijvoorbeeld in 'Eine Nacht in Tunesien' (eigenlijk van D. Gillespie) en 'O-Lui' (eens geschreven door L. Armstrong). Wanneer de blazers blazen moet je denken aan 'onze' Willem Breuker. Met dat verschil dat Xao's meelbakkerij geen enkele quasi-geëngageerdheid lijkt te dienen; het is slechts de gekheid omwille van de gekheid zelve.

Xae zelf zingt. D.w.z., hij maakt vreemde geluiden in de trant van 'Brrr' 'Whrrlll' en 'oioioioi'. Zo maf als zijn vocale bezigheden zijn, zo mooi is zijn synthesizerspel. Ingetogen, strakke klankkleuren krijgen binnen de strakke omkadering van het (disco?) ritme een waarde op zich. Een esthetische waarde, die door de idiote relativering eromheen nergens in serieuze zelfopblazing ontaardt. En werd het intussen niet eens tijd voor een plaat om vrolijk van te worden? Een plaat voor de lente?

Het gekke is dat de Jazzblazers op 'Ja. Nein. Vielleicht. 'wel zeer opvallen, maar lang niet altijd meespelen. Er zijn ook stukken met alleen synthesizers/drums/gitaar en alleen rare stemmen (soms een kakofonie van rare stemmen) of zelfs een zeer hemels dameskoor in enkele opvolgende noten zonder tekst (dat zijn Esther, Anette en Olivia in 'Du und Ich'). Dat moest er voor de volledigheid wel even bij.

En ook nog dit: Eerder verscheen van Xae Seffcheque een fake-BRD-verzamelalbum en dat heet: 'Sehr gut kommt sehr gut'. Daarop speelt (net als op 'Ja. Nein. Vielleicht'.) de bescheiden ritmevirtuoos Rainer Mackenthum mee op een drumstel.

Joost Niemöller

DAS WESEN

Anyone (Torso) 12 inch

Al vanaf 1978 spelen de muzikanten van de Nijmeegse groep Das Wesen met elkaar, eerst onder de naam Puber Kristus, die in 1981 werd veranderd in de huidige naam.

Hun muziek is vaak vergeleken met die van Joy Division en dat deze vergelijking niet zomaar uit de lucht is gegrepen, werd mij na beluistering van hun nieuwe 12 inch op Torso wel duidelijk. Qua opbouw, maar vooral qua geluid hebben de nummers inderdaad JD-kenmerken. Toch mogen we Das Wesen niet zomaar in het rijtje Joy Division-imitators plaatsen, daarvoor vallen de vijf nummers op deze 21 inch te zeer op door hun sterke composities en hechte uitvoering. Ze zijn zeker genietbaar en de verwantschap wordt niet als hinderlijk ervaren.

De muziek is soms zeer stuwend en agressief, soms traag en slepend, zoals in het openingsnummer 'Loosing Anger', maar alle nummers zijn gehuld in een loodzware atmosfeer.

Alleen het laatste nummer op kant twee valt uit de toon: 'Beat Kongress' maakt op mij de indruk of ze nog iets moesten hebben en zodoende dit nummer maar even snel in elkaar hebben geflanst. Jammer, want het haalt de sterke indruk, die de andere nummers achterlaten, enigszins naar beneden.

Ondanks dit minpuntje en het feit, dat de muziek niet zozeer vernieuwend is, kunnen we toch wel spreken van een geslaagde maxi-single.

Brian Dommisse

BAZOOKA

A Igor S (Torso 1210) 12 inch

Op zich is het verheugend dat de altijd zo scherp afgebakende grenzen tussen verschillende muziekvormen en -stijlen overschreden (mogen) worden. Er is zelfs geen douane te bekennen die dat taboe zou kunnen verklaren. Pop walst met reggae, funk danst innig met jazz, cold-disco soult.

Grensvervaging is weer heel wat anders. Waar moet je bijvoorbeeld Bazooka zoeken? Dit 'modern klassiek' noemen zou vast wel taboegeroep uitlokken, want voor dat plakaat moet je, meen ik, het een en ander aan instituut hebben doorlopen. Toch is het de meest passende term voor deze muziek, die sterk is geïnspireerd door de Russische componist Igor Strawinsky (zie ook Vinyl nr. 9). Klassieke muziek als uitgangspunt, die gestalte krijgt via moderne middelen als gitaren, synthesizer, bas, drum en vocalen.

Bij deze Nijmeegse groep staat voorop dat ze de techniek op een vernieuwende manier wil toepassen, wat zich uit in een andere benadering van ritmiek.

Niet alle nummers op 'A Igor S' zijn even boeiend. Soms is de zang nogal onzeker en vlak of het ontbreekt de compositie aan voldoende spanning ('1913') om de aandacht tot het eind te blijven vasthouden, maar nummers als 'Ballet Russe' en 'Dans' zijn zoiets als een hapje frisse lucht.

Ann Bouwma

VICE

(Torso) 12 inch single

Eveneens uit Nijmegen afkomstig is de groep Vice. Hun debuut 12 inch is voor mij een eerste kennismaking met hun muziek. Een uiterst plezierige kennismaking.

De band gebruikt een ritmebox als ritme-instrument, wat altijd een hachelijke onderneming is. Veel te vaak wordt een ritmebox verkeerd gebruikt; men zet het ding aan en laat het snoeihard door ratelen, vervormd of onvervormd. De lege gaten worden dan opgevuld met flarden synthesizer en/of gitaarklanken. Het resultaat is meestal zeer saai.

De mensen van Vice zijn zich gelukkig bewust van deze negatieve invloed. Zij hebben goed door, dat een ritmebox op zichzelf een te beperkt instrument is, maar dat het als ondersteuning voor de muziek effectief kan zijn. Een ritmebox klinkt zeer gedreven en Vice heeft deze eigenschap gebruikt om hun muziek, mede dankzij de inventieve baspatronen en de funky gitaarloopjes, een swingend karakter mee te geven. Ritmeveranderingen en verrassende breaks maken de muziek nog boeiender.

De eenvoudig uitgevoerde zangpartijen en de sobere produktie, geen of bijna geen effecten en vervormers, passen uitstekend bij de muziek, die Vice maakt.

Muziek, die eigenlijk de eenvoud zelve is. Vice is erin geslaagd een goed debuut af te leveren.

Brian Dommisse

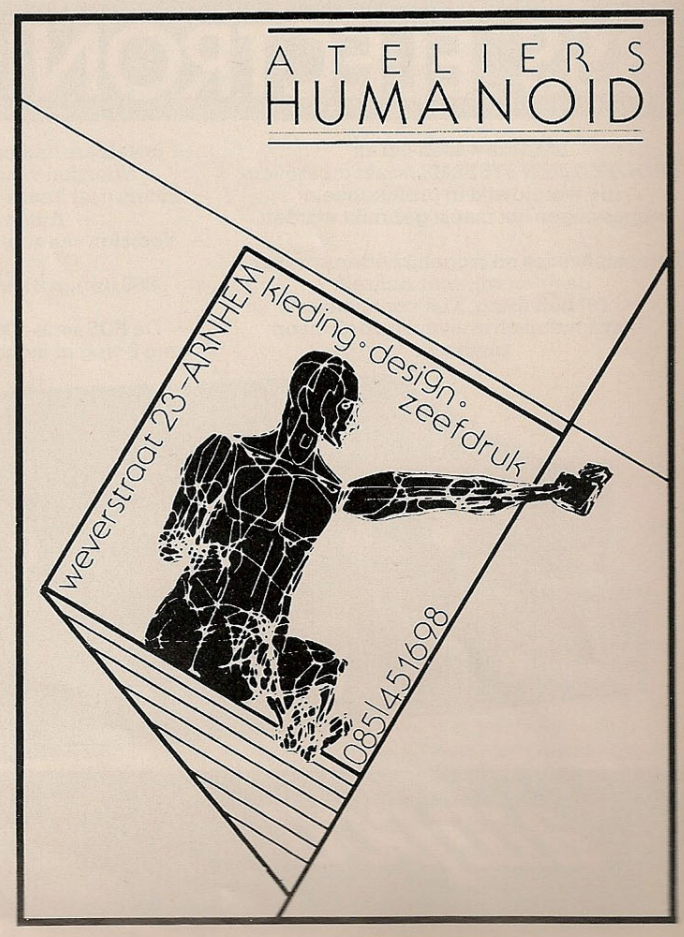

THE JAM
The Gift
2383 636
Met 'A Town Called Malice' is Engelands no. 1 band The Jam nu ook definitief in Nederland doorgebroken. Natuurlijk staat deze hit, met tien ander gloednieuwe songs op deze zesde Jam elpee. Met een Nederlandse tournee in het verschiet (eind april) kan the Jam in Nederland niet meer kapot.

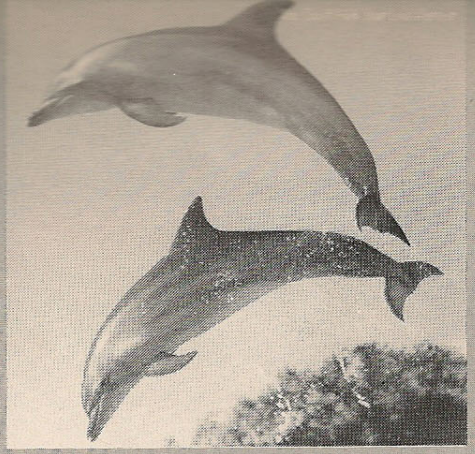

ORANGE JUICE
You can't hide your love forever
2383 632
Na enkele singles op het Postcard - label maakte de jonge schotse formatie Orange Juice twee singles voor Polydor die in Engeland in de Top 50 belandden. Dit is hun eerste elpee waarop deze beide singles 'L.O.V.E.' en 'Felicity' voorkomen. Een opmerkelijke debuutelpee.

VISAGE
The Anvil
2391 541
'The Anvil' is de opzienbarende tweede elpee van Visage, waaraan meewerkten Midge Ure, Billie Currie, Rusty Egan, Dave Formula en Visage voorman Steve Strange. Een uitstekekende elpee waarmee Steve Strange bewijst geen eendagsvlieg te zijn.

engelse nieuwe

polydor

PHOTOGRAPHICS: JOHN GROOT / Model: Susan / Thanks to Cafe t Bolwerk
HADDOCK RECORDS
VAN OLDENBARNEVELTSTRAAT 152
3012 GX ROTTERDAM - HOLLAND
PHONE 010-135656 - TELEX 24427

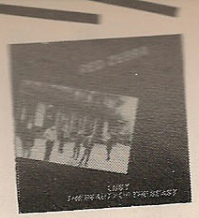

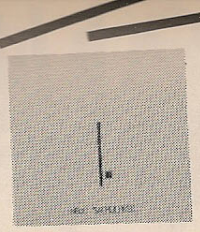

23 SKIDOO

Seven songs (Fetish records)

Elpee

Dezelfde bezwaren die ik bij de 12-inch 'Last Words' van 23 Skidoo had, doen zich voor bij hun mini elpee 'Seven Songs'. 23 Skidoo ziet bij tijd en wijlen kans om boeiende ritmische muziek te maken, maar vervalt vaak in onderaardse en onheilspellende klanken.

Een voorbeeld van de eerste categorie nummers is 'Vegas el Bandito': funky gitaarspel, sterk baswerk en een gedegen ritme. De lang aangehouden tonen van de blazers doen sterk denken aan A Certain Ratio. Direct daarna volgt echter een nummer als 'Mary's Operation'. Dit nummer kent geen ritmes en klinkt bedrukkend zonder te boeien.

Dit zelfde patroon herhaalt zich op kant twee. Een nummer als 'IY' klinkt doordringend en swingend, maar wordt dan weer opgevolgd door 'Porno Base'. Weer afwezig gefreak.

Het is jammer, 23 Skidoo is in staat uitstekende ritmische muziek te maken maar twijfelt blijkbaar tussen het onderaardse en het wereldse. Ik daal in ieder geval niet mee af.

Erwin Blom.

CHARLES DE GOAL

Ici L'Ombre (New Rose)

Elpee

Eén van de opvallende Franse elpees van 1980 was 'Algorythmes' van Charles de Goal. Begin dit jaar kwam zijn tweede langspeler uit 'Ici L'Ombre'. De praktische witte hoes ziet er mooi en sober uit. Dat laatste geldt ook voor de informatie op zowel plaat als hoes; nog steeds is er niets te vinden dat ons kan onthullen wie Charles de Goal nu eigenlijk is. Zou het Patrick of Louis van New Rose kunnen zijn? Muzikaal gezien zou dit gerucht dicht bij de waarheid kunnen zitten.

Het geheel is nu veel minder electronisch maar steviger en sneller. Beide heren lijken hier een voorkeur te hebben, getuige de andere releases op hun label, zoals Dead Kennedies en Gun Club. Op deze tweede elpee is het verrassende en experimentele, wat af en toe op de eerste te vinden was, bijna geheel verdwenen.

Een nummer als 'A tout mineur' is regelrechte punk, terwijl een aantal andere slechts gewone rockkenmerken vertonen. 'Missiles a & b' is in het begin wat rustiger, maar dan barst halverwege de hel ook los.

Interessantste nummers van de plaat zijn, 'Face/Coma', met een stemmige piano tussen de kreten van de wanhopige zanger wiens huis ze overhoop hebben gehaald, en 'Self control' het nummer waarbij de zang op 45 toeren is opgenomen en dus te langzaam voor de snellere begeleiding.

Bijzonder is ook 'Kling klang'; ik hoorde nog nooit een nummer waar de casio (een vestzak synthesizertje) zo duidelijk op de voorgrond treedt. Dit nummer plus één onbekend nummer van Charles de Goal, komt ook voor op de verzamel elpee 'New Rose Records' die tegelijkertijd met deze uitkwam.

Oscar Smit

RED ZEBRA

Lust/The Beauty of the Beast (Parsley PP017)

THE NAMES

Calcutta/Postcards (Factory Benelux FBN 9)

ARBEID ADELT

De dag dat het zonlicht niet meer scheen/ Het Amusementsbedrijf (Parsley PP018)

NEUE SACHLICHKEIT

Ice/Painless Rage (Kleo KR 007)

Singles

De Brugse formatie Red Zebra lijkt in een creatieve sneltrein te zitten: nog maar pas is de vijf nummers bevattende epee Bastogne verschenen, of daar is alweer een nieuwe single. Red Zebra voert nog steeds het begrip ritme hoog in het vaandel: naarvoren gemixte bas, krachtig daarbij aansluitend drumwerk en korte gitaaruithalen, die het ritme nog meer benadrukken. Bovendien wordt de muzikale inventiviteit opgekrikt door de produktie van Jean-Marie Aerts. Op Lust is het resultaat van zijn bemoeienissen wel indrukwekkend, als je zuiver op de klank afgaat, maar het ruikt nogal sterk naar wat TC Matic de laatste tijd heeft afgeleverd: metalen gitaar, neodiscoritme, vindingrijke percussie-effecten en naar de achtergrond gedrongen stemwerk. Red Zebra verraadt het eigen gezicht (TC matic wordt ook door Aerts geproduceerd en zit bij dezelfde platenmaatschappij - toeval?), maar herovert de eigen vlag op *The Beauty and the Beast* met heroïsche stijl. Het is een onweerstaanbaar stotend nummer, weliswaar met dezelfde basisingrediënten als *Lust*, maar opgedreven door ingenieuze electronische effecten, schallende trompetstoten een een gitaar die flitsende patronen produceert, die het doordreunende ritme openrijten en weer vastlijmen.

Totaal anders is het nieuwste Parsley-product Arbeid Adelt, een compacte unit (2 leden), waarvan de muziek gebouwd is op de repetitieve impulsen van een ritmebox. De hikkende stem volgt de pulserende ritmebeweging, terwijl groepslid nr. 2 met scheurende saxofoonstoten de monotonie aan diggelen blaast. Het geluid van Arbeid Adelt vertoont een grillig reliëf, als een effen vlakte met hoog opschietende pieken. Die (saxofoon)pieken hebben vooral een contrastieve functie: ze zetten de electronische-vokale deining nog sterker in de verf. Dat mag wel, want het Nederlandse tekstwerk van groepslid nr. 1 (Marcel Vanthilt) bezit voldoende kwaliteiten om te boeien: een combinatie van agressieve klacht en dadaïstische absurditeit.

De Brusselse The Names genieten het voorrecht in de Factory-stal te zijn opgenomen en door Martin Hannett geproduceerd te worden. Niet verwonderlijk eigenlijk, want hun muziek sluit dicht aan bij het steriotiepe Factory-geluid: een compact ritmeblok, waarvan alle gaatjes worden opgevuld door sprankelende gitaarkristallen en synthesizercement, die het geheel stevig vastmetselt. In dat blok liggen de ijle vokalen van Michel Smordynia ingebed. Op *Postcards* klinkt hij alsof hij al jaren dood is, maar op *Calcutta* breken kracht en passie toch door de desolate oppervlakte heen. Dit zijn wel songs met structuur, vol aantrekkelijke hoekjes en kantjes, en Smordynia bezit een stem (dood of levend), die in elk geval toch tot aangrijpende intonaties in staat is.

Ice/Painless Rage van Neue Sachlichkeit is een heuse verrassing: *Echoes* (op de *No Big Business*-compilatie) bezat bepaalde kwaliteiten, maar bleek tijdens concerten dé uitschieter te zijn tussen een massa weinigzeggende nummers. Deze eerste single is een statement dat bewondering afdwingt: er wordt met traditionele instrumenten gewerkt, maar de bas volgt fascinerende loopjes. Het ietwat hortend ritme van *Ice* houdt de spanning in dat nummer en de gitaar klinkt op een hoogst onconventionele manier, tussen het acoustische en het electrische in. De vokalen klinken op *Ice* een tikkeltje afwezig en laten onberoerd, maar dat kan van de beheerste steminflexies op *Painless Rage* niet gezegd worden. De titel verraadt de inhoud van het nummer: een ingehouden woede, een bijtende beheersing, passend omlijst door een tragere ritmische ondergrond.

Jan Landuydt

!QUARTZ LABEL

DAVID STEVE BERESFORD

conclusions about intervals were based on Math, [illegible]rithmetic, and number, and [illegible]ompletely left the ear out. We have many musicians trained to [illegible] that have no understanding of what *we* are about, about the b[illegible]al system. A lot of [illegible]ple trai[illegible] repetition, without any feeli[illegible] of what they do. Th[illegible]se pe[illegible] of musicians are [illegible]ely insensitive to what I am saying. Also, there are people th[illegible] are totally not musicians, who [illegible] business people, who realise that they can make money out of music. They listen to a hit record [illegible] try to work to the same co[illegible]

Can we talk a[illegible] ments? This is you[illegible] up, bass, hi[illegible] tom, t[illegible]

Yes[illegible]

And you [illegible] kit?

Yes, bu[illegible] long, though. I'm getting ready to put something else together.

Similar, or radically different?

I think its going to be a little different—quite different. (Laughs)

Is that because you've been working on specific musical things that have

play a little Janga-jang, Janga-jang, or give them a little back be[illegible] always knew th[illegible] Growing [illegible] a black commu[illegible] you kn[illegible] little Jazz or ba[illegible] beat or r[illegible] beat or something . . . and I [illegible] just be stomping [illegible] floor. [illegible] didn't have no s[illegible] and some [illegible] would tell me, "Man, you [illegible] feeling for jazz, y[illegible] should b[illegible] the trap drum set" and I w[illegible] say, "Well, I don't want to [illegible] that, man, 'cos the drums [illegible] limited. I get more freedom [illegible] the other way, it's more excitin[illegible] me."

We started playing opposite some of the Latin bands, and we started gettin[illegible] of turned [illegible]'t Latin, you [illegible]zigs! . . . You see I [illegible] band with no Latins in it. [illegible]rted thinking there were a lot [illegible] people telling me I should play jazz drums, I wasn't getting too many [illegible]igs Latin-wise, so I borrowed a friend's drum kit and I'd go home

now available

VYNALITE RECORDS
Huidenstraat 13
AMSTERDAM

BERLINER LUFT

tekst: Cornel La-Grouw fotografie: Roy Tee

Anders dan Düsseldorf en Hamburg, die als belangrijkste centra van de nieuwe Duitse muziek gelden, is Berlijn niet alleen als cultureel centrum bekend maar is het tegelijkertijd het toneel van grote sociale onrust. Vorig jaar kwam het veelvuldig tot een treffen tussen politie en jongeren.
Deze gebeurtenissen vinden vaak hun weerslag in de muziek van veel Berlijnse groepen. Onlangs trok een Berlijn-festival door ons land: een totaalgebeuren met muziek, underground super-8 films en informatie over de situatie in Berlijn. Hoofdmoot vormden de groepen Propella, Alu en Didaktische Einheit. Groepen, die muzikaal gezien vanuit verschillende visies werken, met als enige overeenkomst dat tekst en muziek uiting geven aan onvrede.
Propella is een uit vijf vrouwen bestaande groep: sterk sociaal getinte teksten met deels geimproviseerde muziek, die niet echt boeit. Technische onvolkomenheid speelt hen vaak parten, waardoor de spaarzaam aanwezige leuke stukken aan kracht inboeten. Maar de spontaniteit van de groep compenseert veel.
Didaktische Einheit heeft improvisatie eveneens als belangrijkste kenmerk. Het zeer bizar uitgedoste gezelschap kan, ondanks de radicale en extreme entourage, de conventionele trekjes in de muziek nauwelijks verhullen.
Alu is verreweg het meest interessant. De monotone synthesizer-klanken vormen een schril contrast met de door merg en been gaande zang van Nadja Nolt. In combinatie met de film krijgt de muziek een extra schokeffect. Als uitsmijter brengt Alu uptempo dansmuziek, die als een wals over het publiek gaat.
Alu is in oktober 1980 rond het duo Hannes Vester en Ludwig Papenberg ontstaan, die op dat moment al een jarenlange samenwerking achter de rug hebben. Gelijktijdig richten ze het label 'Der letzte Schrei' op. De Duitse experimentele groep Can vormt het uitgangspunt voor het concept van Alu: zowel geimproviseerde als gearrangeerde muziek. Ook hanteert de groep allerlei apparaten, variërend van radiogolven tot cirkelzagen.
Zomer 1981 komt Nadja Nolt de groep versterken. Een live-registratie in de Berlijnse club Risiko wordt als elpee uitgebracht (Alu's riskantes Experiment). Profiterend van de hausse die is ontstaan rond alles wat maar naar 'Neue Deutsche Welle' riekt, heeft Alu over belangstelling niet te klagen. De vorig jaar mei verschenen single 'Bitte warten Sie/Liebe machen' krijgt nu zelfs veel 'airplay' op de Duitse radio.◄

THE BLACK SHEEP

tekst: Nanda Lowitz/Henriette Nering Bögel

De Rotterdamse viermans-formatie The Black Sheep verraste ons onlangs met de 12 inch 'Animal Sounds Volume One' (spyhole on reality). De groepsnaam mag dan onbekend in de oren klinken, de muzikanten spelen zich al langer in de kijker. Vorig jaar werd The Black Sheep geformeerd rond de restanten van Red Balune en Kontakt Mikrofoon Orkest, welke groepen al enige singles hadden uitgebracht.
De bezetting: De Engelsman **Geoff Leigh** ('Daddy Longlegs') zang, saxofoon en gitaar; de Nederlander **Loek van Saus** ('Red Phantome') zang en gitaar; de Ier **Colin Mc Clure** ('Rock Steady') bas en de Amerikaan **Chris Wangro** ('Al Chemical') basclarinet en toetsen.
The Black Sheep geeft er in haar muziek blijk van een veelheid aan muziekstijlen te beheersen zonder echter in cliché's te vervallen. Ook de onverwachte details van The Machine (een door Colin gemaakte verzameling effecten) brengt het geheel op de juiste spanning. In hun ironische teksten wordt een duidelijk standpunt ingenomen over bijvoorbeeld witte schapen, modetrends en de muziekbusiness. Geen wonder dus, dat The Black Sheep een eigen platenlabel heeft opgericht: MCCB (Mass Culture Control Bureau).
De naam van de groep is eveneens ironisch bedoeld: 'Wees geen wit schaap, doe niet mee aan de kudde' zoals ze zelf zeggen. The Black Sheep wenst niet gemanipuleerd te worden, 'ook niet door de muziekbusiness, aan de spelletjes van Hilversum en de hitfabrieken doen we niet mee. We willen met onze muziek zoveel mogelijk mensen aan het denken zetten'.
The Black Sheep wil wel entertainen, hun optreden is inderdaad een spektakel door bizarre kleding en toneelkarakters, 'maar het is geen mindless entertainment'. Hun streven is het 'ritueel' van het gemiddelde rockconcert te doorbreken.
Geoff Leigh: 'Ik ga liever om met psychopaten en crimimelen, die zijn tenminste niet geobsedeerd door ijskasten'.◄

LAVVI/LUNA

Van half maart tot eind april toeren de Belgische groepen Lavvi Ebbel en Luna Twist door ons land. Lavvi Ebbel is inmiddels aardig op weg zich een plaatsje te veroveren bij de top van de Belgische 'scene' en is hier ook al geen onbekende meer.

Luna Twist kreeg met de single 'African Time' ook een warm onthaal bij onze zuiderburen. Hier zorgen ritmebox, funkende bas en karig uitgestrooide oerwoudroffels voor een dansbare ondergrond. Sober gitaarspel, synthesizer naar de achtergrond gemixed, nerveuze zang.

HAIRCUT 100

Een van de bekendste groepen uit de recente Britse funk-stroming is de groep met de originele naam Haircut 100. Hun eerste single 'Favourite Shirts' belandde tamelijk hoog op de hitparades. De opvolger 'Love plus one/Marine Boy' is langzamer qua ritme, maar nog steeds interessant. Inmiddels is ook hun debuutelpee verschenen.

LABELS

België is deze maand weer een label rijker geworden: Amtler Records, dat voortspruit uit het reeds bekende VZW Kleo (No Big Business - verzamel elpee). Het eerste produkt is een 12'' van Siglo XX met vier nummers. Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Straatlawaai Produkties. Amtler Records: Duitseveldbaan 6, 2111 Wezemaal.

Enkele leden van wijlen Sammie America's Gasphetti hebben Eksakt Records opgericht om zich 'op professionele wijze met moderne, eigentijdse popmuziek' bezig te gaan houden. Het ligt in de bedoeling ook het management van de bij het label aangesloten groepen te gaan behartigen. De Amsterdamse formatie Soviet Sex verricht bij Eksakt de aftrap met de debuut-elpee 'Happy End', die tegelijkertijd op video wordt uitgebracht. Eksakt Records: Potstraat 5, 5038 DG Tilburg.

HALLU?

In Hilversum zetelt Hallucinema Screenservice, die zich toelegt op het experiment beeld en geluid. Volgens de info worden registraties, reportages, promo's, animaties, trucages, etc. gemaakt. Momenteel zoekt HS naar experimenterende muzikanten om videoeffecten gerichter toe te kunnen passen op geluid. Hallucinema Screenservice: Havenstraat 26, 1211 KM Hilversum.

TAGO MAGO

Pas verschenen is de tweede editie van het Franse blad Tago Mago. Deze keer is het blad, vergezeld van een C30 cassette, geheel gewijd aan Eyeless in Gaza en Lol Coxhill. Van eerstgenoemde groep staan vijf onuitgebrachte nummers op de cassette. Coxhill, in de wereld van de 'minimal' muziek geen onbekende, is vertegenwoordigd met vier composities. Behalve zijn bijdragen aan het blad 'Collusion' van Beresford en Toop (zie elders in Vinyl) speelde hij vroeger onder meer met Kevin Ayers.

BEURS

In het Grand Theatre in Groningen wordt op zaterdag 3 april een beurs gehouden van onafhankelijke labels en de hierop uitgebrachte produkten. Tevens is er een tentoonstelling van de schilderijen van Dick Polak, die veel hoezen voor het Torso-label heeft ontworpen. Aan het eind van de dag is er een concert gepland, waar waarschijnlijk The Toilets acte de presence zullen geven. Onafhankelijke labels die op deze beurs ook vertegenwoordigd willen zijn kunnen kontakt opnemen met Peter of Marcel (050-140005).

CLINT/SAINT

De twee meest bekende reggae DJ's in Engeland zijn op dit ogenblik Clint Eastwood en General Saint. Ze hebben hun faam voornamelijk te danken aan de bijzondere uitvoering van Queen's 'Another one bites the dust'. Op hun enige elpee 'Two bad DJ' zijn in de vaak humoristische nummers prachtige staaltjes van toasting te vinden. Hun laatste single 'Talk about run' staat ook op deze elpee.

DAMBALA

Dambala is een Engelse reggae groep, die het voornamelijk van haar vokale talenten moet hebben. Via hun 12 inch 'Rebel' kregen ze een paar jaar geleden enige bekendheid. Helaas is de kwaliteit van hun schaarse plaatprodukties hierna achteruit gegaan.

KUNST

In het Stedelijk Museum te Amsterdam is van 9 april tot 12 juli een tentoonstelling ingericht over de ontwikkelingen in de beeldende kunst in de periode 1960-1980. De veelvormigheid van deze periode wordt benadrukt, doordat niet alleen schilderen beeldhouwkunst, maar ook objecten, film, video, performances, fotografie, muziek en dans integraal onderdeel uitmaken van deze tentoonstelling.

Lavi Ebbel - Kristin O'haeger en Bea van Ransbeek / foto: Fran van der Hoeven

RECTIFICATIE VAN PAGINA 7
REDUCTIE OP BON MOET ZIJN F 4,-

ANTWOORDKAART

☐ **OUDE NUMMERS**

Bestelling van oude nummers Vinyl a f 4,95. Betaling na ontvangst acceptgirokaart.
Nrs. 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Betreffende nummers omcirkelen s.v.p.

☐ **ABONNEMENT**

Ik abonneer me voor 12 nummers op Vinyl voor f 41,- en betaal zodra ik een acceptgirokaart heb ontvangen.

Naam .....
Adres .....
Postcode .....
Woonplaats .....

Opsturen in een envelop zonder postzegel naar:
Vinyl/Antwoordnummer 19401/1000 VK Amsterdam

►5

Krishna Goineau is tijdens het interview op soortgelijke wijze aanwezig als binnen de muziek. Zijn stem is luider dan die van Chris en Beate en als de aandacht zich op hem richt is hij moeilijk weer tot kalmte te brengen. Met zijn macho-achtige uiterlijk en zijn met vette accenten omlijste Duits-Engelse taalgebruik drukt hij duidelijk een eigen stempel op de band.
Krishna: 'Ik heb een Franse vader, een Duitse moeder en ben geboren in India. Ik heb lang in Spanje gewoond en ook in Frankrijk. Vandaar dat ik zowel in het Frans als het Spaans zing. Hoe ik mijn teksten maak? Soms zing ik gewoon wat woorden in op de basistracks van Beate en Chris. Gewoon om mijn stem en het volume te testen. En daar ontstaat een tekst uit. Soms krijg je dan zoiets absurds, dat het perfect is. Mijn teksten kunnen erg poëtisch zijn, ik weet dat niet. Het is een samenraapsel van fragmenten. Ik kleef woorden aan elkaar. Thuis heb ik kilo's papier liggen. Telkens als ik iets aardigs in mijn hoofd heb, schrijf ik het op. Als ik dan zo'n veertig pagina's heb liggen, maak ik er één song van. Binnen m'n songs loopt alles door elkaar. Er is nooit sprake van één onderwerp. 'Aperitif de la mort' is fatalistisch ja. Ik ben nog steeds erg fatalistisch. Dat nummer heb ik op m'n veertiende geschreven, daarna heb ik eigenlijk niets meer gemaakt. Ik ben erg lui geworden'.
Kun je vertellen waar 'El macho y la nana' over gaat?
Krishna: 'Ja, ja! Ik zal het je vertellen. In die song ben ik de jongen én het meisje. Ik doe zowel de mannelijke als de vrouwelijke vocalen, omdat ik me zo voel. Ik ben een jongen en tegelijk een meisje, dat is het voortdurende gevecht in mijzelf. Ik ben erg macho en tegelijk zeer vrouwelijk. Vreemd hè. . . Dat nummer gaat dus over een jongen, die een meisje wil versieren. Niet omdat ie van haar houdt, maar gewoon omdat ze knap is en omdat hij met haar wil vrijen. De jongen wordt echter steeds bozer, omdat ze niet wil. Vrouwen provoceren me simpel en alleen doordat ze knap zijn. . .
'Los ninos del parque' heeft ook zo'n soort inhoud. Dat gaat over kleine meisjes die naar het park gaan. Ze zijn lief, maar niet onschuldig. Ze willen geld, kussen en lekkere dingetjes. Ik bedoel, je moet ze eens vergelijken met hoe ze over een aantal jaren zijn, hahaha', schatert Krishna.

Op de verhelderingen van Krishna na, blijft alles toch vrij onduidelijk rond Liaisons Dangereuses. Vooral Beate en Chris blijven de vragen omzeilen of weigeren zelfs helemaal een antwoord te geven. *Waarom toch die waas van onduidelijkheid?*
Chris: 'Bij ons is het anders dan bij de meeste nieuwe Duitse bands. Dat idee van een plaatje maken, dan een toer doen om die plaat te promoten en ook nog leuke interviews geven zie ik niet zitten. Dat is gewoon de industrie ondersteunen, net als al die andere gekken doen. Waanzin, daar doe ik niet aan mee'.

Liaisons Dangereuses. . . . Moeilijke, bijna irritante individuen om mee te praten. Een houding? Een image? Ik geloof het niet. Wat ze te zeggen hebben drukken ze uit in hun muziek, de rest is niet van belang. Als Chris ons in zijn auto over de autobahn naar Keulen rijdt, kijkt hij me plotseling doordringend aan en zegt: 'Kijk nou eens om je heen. Die graue Scheisse. De enige manier om in dit land te leven is voor mij muziek maken. Al het andere kan me volledig gestolen worden. . .'◄

►35

Oku Onura - *I a Tell*
Sugar Minott - *Never my love (10'')*

7 INCH SINGLES

Abrasive Wheels - *Vicous circle*
Aftermath UK - *Freedom fighter*
Animal Magic - *Get it right*
Barracudas - *Inside mind*
Beat Necessity/Veldt - *Pleasure-pain*
Beatroots - *Onnecessary war*
Cosmetics - *Closures*
Damned - *Love song (4 verschillende hoesjes)*
Dead Wretched - *No hope for anyone EP*
Defects - *EP*
Eyelids - *Passage through Judea*
Drongos - *Drongos for Europe*
Ellery Bop - *Ringing*
Fred - *All rights reserved*
I Jog & The tracksuits - *Bedroom tune*
Iko - *Blue rock*
Brian James - *Why? Why?*
Laughing Apple - *Precious feeling*
The Lost Roberts - *Help me*
Outputs/West City 5 - *Epigram EP*
Revillos - *Bongo brain*
Sir Alec & the Phraser - *In search of the perfect baby*
Streets Ahead - *Back to mono EP*
Shrinking men - *Hazrds at the home EP*
Strutz - *Start*
Tesco Bombers - *Hernando's hideaway*
Transistors - *Riot squad*
Wild Side - *Cold as Ice*
Zounds - *Dancing*
Bernard C - *Socialist realism*
Afterimage - *Strange confession*
Flipper - *Sex bomb*
Metabolist/Die Form - *Le grand prique*
Factrix - *Empire of passion*
Kraut - *Unemployed*
Kraut - *Killed for cash*
Mania D - *Track 4*
Meat Puppets - *In a car EP*
Minor Threat - *In my eyes*
One of you - *Life is so hard*
Pope Paul Pot - *Adventures plastic tuland*
Proces of Elimination - *verz 7'' oa Necros, the Fix*
Quiet Room - *She sits alone*
Teen Idles - *Minor disturbance EP*
Youth Brigade - *Possible EP*
Zoomers - *Directly contend*
The Bloods - *Button up*
Cravats - *Terminus*
Die Doraus & Marinas - *Fred vom Jupiter (Mute)*
Naughtiest Girl Was Monitor - *Is all I need?*
Nightingales - *Paraffin hero*
Toxteth -*Public disgrace*
Symcopation - *Making time*
Dead Man's Shadow - *Bomb scare*
Rudi - *Crimson*
Blancemange - *nieuw*
BEF - *(5 x 7'' in box)*
TV 21 - *All join hands*
Waitress - *I know what boys like*
Tank - *Turn your head around*
Steve Strange - *Lady is a tramp*
Lords of the New Church - *New church*
The Persistant Gods - *Ash garden*
Project 4 - *Life after life*
Third Eye - *Pass myself*
Higsons - *Conspiracy*
Josef K - *Missionary*
DAF - *Sex unter wasser*
Skat - *Femme fatal*
Newzeb - *nieuw*
Dramatics - *Face on the wall*
Amphibious Rec - *Twilight Smile/Nervous Smiles*
J'nitors - *Murder rape sensation (ned)*
Pleemobilz - *Dagen lang balen (ned)*
Spot - *Only time (ned)*
Zix Cuts - *Brick Business (EP) (ned)*
Mirandas - *Emotianal fascism (ned)*
Dier - *Libanon (ned)*
Snowy Red - *I'm hurt (bel)*
Genocide - *Astronauts (bel)*
Parking Meters - *Shanghai express (bel)*
Arbeid Adelt - *De dag dat het zonlicht (bel)*
Ze Sprudls - *Try me (bel)*
Red Zebra - *Beauty and the beast (bel)*
Rik Tubex - *Credo (bel)*
Crocodiles - *Back to school (bel)*
Visible - *Essor Assure (frans)*
Holger Kielgas - *Warm (duits)*
Die Trummerfrauen - *nieuw (duits)*
Kosmonauten Traum - *idem (duits)*
Spitter - *Privat Kabine (duits)*

REGGAE 7''

Sly Dunbar - *Unmetered taxi (pre)*
Lee van Cleef - *Dreadfe de yard (pre)*
Gaylads - *Dance pon corner (pre)*
Marcia Griffiths - *Woman a come (pre)*
Echo Minott - *Man in love (pre)*
Judy Mowatt - *Big bird (pre)*
Augustus Pablo - *Corner stone dub (pre)*
Oku Onoura - *What a situasham (pre)*
Toayan - *Just love (pre)*
Trinity - *Walla and left (pre)*
Spliffy Dan - *Dreadlocks preaching love*
Delroy Williams - *Idrins feel nice*
Django - *Bushmaster*

CASSETTES

Laurie Anderson - *An interview*
Fall - *Live in London 1980*
Human Condition - *Live in Europe*
Merseyside Tapezine - *no 2 (oa Paul Weller, Wah!)*
Orange Juice - *You can't hide your love*
Ut - *Ut live (New Yorkse dames groep)*
Pig Bag - *Dr Heckle & Mr Jive*
Throbbing Gristle - *Live at heaven*
Treatment - *Intensive*
Nothern Lights - *oa Danse Society*
Vincent Units - *Fiat experimentum*
Wall of Voodoo - *eerste 12'' + extra nummer*
Fleshtones - *Blast off*
Einsturzende Neubauten - *Stahl dubversion (duits)*
Holger Hiller - *Wir bauen ein Stadt (duits)*
Dreieck-Zwei - *(duits verzamel)*
Tham Thams Tempo tape - *(arnhems groepen)*
Studio 12 - *Haarlems verz tape oa Vitaal, Nexda*
Det Wiehl - *Nil (ned)*
Roy G Biv - *Audition coloree (ned)*
Bob - *verz cass (ned)*

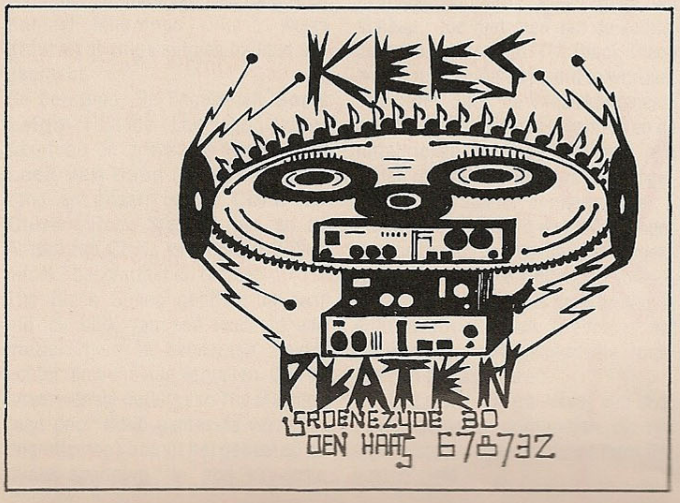

MELKWEG

wo 24 *jamal-ud-din bhartiya/sitarkonsert*
nachtkonsert:chicken shack/afscheidskonsert
vrij 26 *lili drop*
za 27 *nega/braz. dansmuziek*
zo 28 *fernando's ginga/latin*
do 1 *queen ida & her zydeco band*
vr 2 *pekke pohjola group/finse pop*
za 3 *belle stars/meidenpop*
zo 4 *crown/tsech. hardrock*
do 8 *full moon band*
vrij 9 *ragnarøk/zweedse pop*
za 10 *the serial/nl rock*
zo 11 *malaria/brd meidenrock*
do 15 *candela/brd latin rock*
vrij 16 *groepenavond*
zo 18 *dambala/gb reggae*
do 22 t/m zo 2 mei *festival van de toekomst met muziek van oa. palais schaumburg, liaisons dangereuses, the passage, abc, the honeymoon killers en diverse nederlandse bands.*

TEL: 241777 AMSTERDAM

PARADISO

MAART
di 23/Hawkwind & Danvil/f 10 & lidm.
wo 24/1e open nederlandse gitaarkampioenschappen/jury:Hardholt,Lademacher,Akkerman,Gerritsen, en van Straten/presentatie den Tex/f 5 & lidm.
do 25/D-Day met Detox Honeymoon, Taupakt & Das Wesen/f 2,5 & lidm.
vrij 26/Loverboy & Requim/f 7,5 & lidm.
za 27/Nacht van de poezie/f 15 & lidm.
zo 28/ Knokken in Paradiso(pankratontotaalgevecht)/presentatie Ton van Dijk en david Kroner/scheidsr.:Dolman en Harinck/mmv Jan Stapper/muziek Red Hot peppers/f 10 & lidm.
APRIL
do 1/D-Day solo-avond/met Maria Verdult,Harold,Joop, Bea, Paul Milo ea./f 2,5 & lidm.
vrij 2/puerto rico Charlie Palmierie/f 10 & lidm.
za 3/Paradiso's beleids adviesraad-verkiezingen/f nog niet bekend
zo 4/Kevin Ayers & the Tweeters/f 10 & lidm.
ma 5/the Scars & dB's/f 7,5 & lidm.
di 6/Benefiet voor El Salvador;mmv oa It Lives,Bram V. & Toekomst,Hazlband Just Like Eddie/f 6,5 & lidm.
wo 7/Paradiso's talentenshow, olv de latentetalentenband/pres. Bert blanken aanmelden: Anneke van Dulken/Paradiso 264521/f 4 &lidm,
do 8/super D-Day/Tecnoville,Alive Detail,Der Junge Hund,Nasmak/f 5 &lidm.
za 10/Dave Edmunds/Oh Boy/Guilty/f 10 & lidm.
zo 11/King Trigger & Huang cjung(ov) & Guilty/f 10 & lidm.
ma 12/Mekanik Kommando & Guillty f 10 & lidm.
di 13/John Watts(ex Fz)/f 10 & lidm.
wo 14/Black Out/reggae/f 5 & lidm.
do 15/ D-Day/f 2,5 & lidm.
za 17/Mighty Diamons ism Beat Apart heid/f ?
zo 18/PSP overheidsgeweld/f ?
ma 19/benefietconcert int. nieuwe scene/f 10 & lidm.
di 20/VS-Naipaul avond/f ?
wo 21/Barak G/molukse avond/groepenpresentatie/f 5 & lidm.
do 22/D-Day/f2,5 & lidm.
vrij 23/Clint Eastwood & General Saint & Mandango Warrior/f 10 & lidm.
za 24 & zo 25/The Jam & the Scene/f 15 & lidm.
ma 26 & di 27/Werken is niet leuk/ f ?

GIGANT
APELDOORN

APRIL

DO1	DURITTI COLUMN
VR2	BELLE STARS
ZO4	SCARS
VR9	MALARIA
ZO11	THE FALL
MA12	BIRTHDAY PARTY
VR16	JOHN OTWAY & WILD WILLY BARRET
ZO18	HARRY MUSKEE GANG
VR23	EYELESS IN GAZA
ZO25	DAMBALA
VR30	JO LEMAIRE & FLOUZE

MEI

MEKANIK DISTRUCTIVE KOMMANDO
MEDIUM MEDIUM

055-216346

VERA

050-128776. Oosterstr.44 Groningen.

za27mrt.REGGAE PARTY m.toasterjah tubby.
zo28mrt.NASMAK+DER JUNGE HUND.
do 1apr.THE SCARS.
zo 4apr.ORANGE JUICE.
do 8apr.MALARIA.
za10apr.NICARAGUA BENEFIT CONCERTEN.
ma12apr.THE FALL.
do15apr.BIRTHDAY PARTY.
za24apr.REGGAE,CLINT EASTWOOD+GEN SAINT.

DOORNROOSJE

GROENEWOUDSEWEG 322 NIJMEGEN
TEL. 080 - 559887 BANK NCB rek.nr. 232440336

di 23 *Reggae-avond met Jah Tubby's Sound System/21.30 u/f 5,-*
vrij 2 *Zebra-avond met Ton Lebbink,Mike Bibikopf en Diana Ozon/21.30 u/f 7,-*
zo 4 *Scars/21.30 u/f 10,-*
zo 10 *Malaria/21.30 u/f 7,50*
di 20 *Reggae-avond met Dambala/21.30 u/f 7,50*
za 24 *Passage/21.30 u*

VRIJDAG 2 APRIL 1982
DE DOELEN - KLEINE ZAAL - 20.15

CONCERTGEBOUW DE DOELEN
PRESENTEERT I.S.M. STICHTING
SKALA LOKALA

QUANDO QUANGO
ANOTHER
THE BLACK SHEEP

f 7.50

eksit *organiseert ism.* **de doelen** *op* **13 april**
in **de hal** *van* **de doelen** *vanaf* **20.15** *uur:*

THE FALL
NASMAK
DER JUNGE HUND
TON LEBBINK

entree **f 10,-** *voorverkoop vanaf 7 april aan de kassa.*

Onbetwiste 7 voudige testwinnaar in de Chroom klasse.

ONAFHANKELIJK GETEST.*

Onafhankelijke, toonaangevende Hifi-vakbladen hebben de nieuwe BASF Chroomdioxyde Super met andere vergeleken. Lees het resultaat. U kunt de tests - in Nederlandse vertaling - onverkort thuis gestuurd krijgen als u de coupon inzendt.

Duits Hifiblad Hifi Exklusiv:

"Wanneer men het criterium "doordrukdemping" buiten beschouwing laat, zou niet een metaalbandcassette de absolute winnaar van de totale test zijn maar een band van type II: BASF Chroomdioxyde Super II."

Duits Hifi tijdschrift Audio:

"Met 42 van de maximaal haalbare 50 punten kwam de BASF Chroomdioxyde Super II band als duidelijke overwinnaar uit deze grote vergelijkings cassette test naar voren. Hij behaalde de hoogste waardering bij de testpunten dynamiek en uitstuurbaarheid van het hoog."

Amerikaans Hifi magazine Audio:

"BASF Professional II(=BASF Chroomdioxyde Super II):. "Deze echte chroomband haalt één der hoogste maximale opnameniveaus en de S/R verhouding is het hoogst in de type II groep."

BASF Chroomdioxyde Super II.De best geteste tape in Europa en de USA.En u hoeft niet eens professional te zijn om het verschil te horen.

(Wilt u de tests onverkort lezen, vraag ze dan even aan bij BASF, postbus 1019, 6801 MC Arnhem).

BASF

BASF CHROOM IS DE SOUND

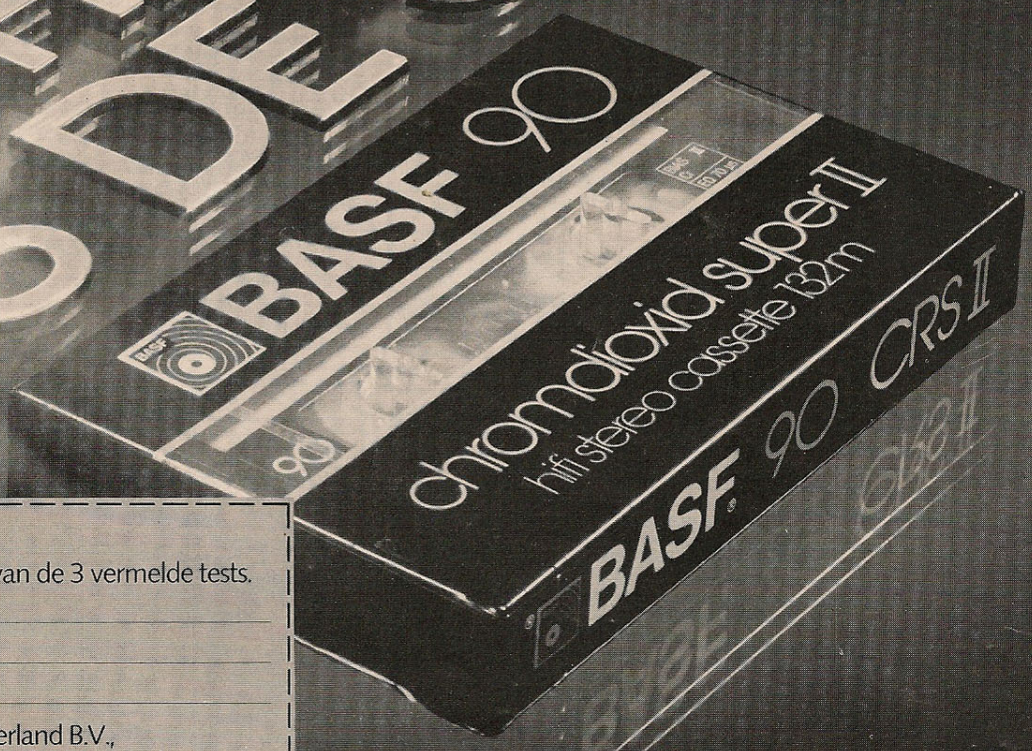

BON.

Ik wil gratis overdrukken van de 3 vermelde tests.

Naam _____

Adres _____

Postcode _____ Plaats _____

Opsturen naar BASF Nederland B.V.,
Afd. M/AV, postbus 1019, 6801 MC Arnhem.

*Getest in: Oor december '81 (Nederland), Stereo oktober '81 (Duitsland), Hifi Exklusiv november '81 (Duitsland), Audio Visione november '81 (Italië), Audio juni '81 (Duitsland), Audio september '81 (USA), Radio & Television december '81 (Zweden).